

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 17 września 2024 r.

Poz. 7567

Podpisany przez:

Arleta Kinga Kwiatkowska

Data: 2024.09.17 12:57:21

UCHWAŁA NR 43/IV/2024 RADY GMINY CZERWONAK

z dnia 29 sierpnia 2024 r.

w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego "Annowo - część wschodnia"

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 609 i 721) i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130), uchwala się, co następuje:

§ 1. 1. Uchwala się miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego "Annowo - część wschodnia" po stwierdzeniu przez Radę Gminy Czerwonak, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie narusza ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Czerwonak.

2. Planem miejscowym obejmuje się obszar o powierzchni około 67,97 ha, zlokalizowany w województwie wielkopolskim, w powiecie poznańskim, w obrębie geodezyjnym Annowo, położony pomiędzy drogą powiatową nr 2434P relacji Owińska - Mielno a ul. Spichrzową, w miejscowości Annowo.

3. Granice obszaru objętego planem przedstawiono na rysunku planu, o którym mowa w § 2 pkt 1.

§ 2. Integralnymi częściami uchwały są:

- 1) rysunek planu, zatytułowany "Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Annowo - część wschodnia", opracowany w skali 1:1000 - stanowiący załącznik nr 1 do uchwały;
- 2) rozstrzygnięcie Rady Gminy Czerwonak o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu - stanowiące załącznik nr 2 do uchwały;
- 3) rozstrzygnięcie Rady Gminy Czerwonak o sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych - stanowiące załącznik nr 3 do uchwały;
- 4) dane przestrzenne - stanowiące załącznik nr 4 do uchwały.

DZIAŁ I. Przepisy ogólne

§ 3. Zakres ustaleń planu miejscowego wynika z uchwały Nr 164/XVIII/2016 Rady Gminy Czerwonak z dnia 25 lutego 2016 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego "Annowo - część wschodnia".

§ 4. Ilekroć uchwale jest mowa o:

- 1) planie - należy przez to rozumieć ustalenia niniejszej uchwały, o ile z treści przepisu nie wynika inaczej;
- 2) terenie - należy przez to rozumieć obszar wyznaczony na rysunku planu, dla którego określono przeznaczenie oraz który wyznaczono na rysunku planu liniami rozgraniczającymi;

- 3) miejscu postojowym - należy przez to rozumieć wyznaczone miejsce do parkowania na powierzchni terenu lub w budynku;
- 4) tablicach informacyjnych - należy przez to rozumieć elementy systemu informacji gminnej, turystycznej, tablice z nazwą ulicy, numer posesji, tablice informujące o zasadach funkcjonowania terenów zielonych, tablice z oznaczeniem przyłączy urządzeń technicznych;
- 5) wskaźniku powierzchni zabudowy - należy przez to rozumieć stosunek procentowy powierzchni zajętej przez budynki (mierzonej po zewnętrznym obrysie murów lub obudowy ścian przyziemia, a w przypadku nadwiesz, podcieni z podporami i przejazdów, po obrysie wyższych kondygnacji tychże budynków i obiektów kubaturowych) do powierzchni działki budowlanej;
- 6) powierzchni całkowitej zabudowy – należy przez to rozumieć powierzchnię całkowitą wszystkich kondygnacji budynków lokalizowanych na działce budowlanej;
- 7) nieprzekraczalnej linii zabudowy – należy przez to rozumieć linie pokazane na rysunku planu, które określają najmniejszą odległość od granicy działki, w jakiej można sytuować ścianę budynku, budowli lub wiaty;
- 8) urządzeniach infrastruktury technicznej – należy przez to rozumieć zlokalizowane pod ziemią, na ziemi lub nad ziemią przewody lub urządzenia wodociągowe, kanalizacyjne, ciepłownicze, elektryczne, gazowe i telekomunikacyjne, z wyłączeniem przyłączy do budynków.

§ 5.1. Do ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zaliczają się następujące oznaczenia graficzne, wskazane na rysunku planu miejscowego, stanowiącym załącznik nr 1 do uchwały:

- 1) granice obszaru objętego planem;
- 2) linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania;
- 3) nieprzekraczalne linie zabudowy;
- 4) tereny zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych;
- 5) tereny rolnicze;
- 6) lasy;
- 7) teren urządzeń infrastruktury technicznej - gaz;
- 8) teren urządzeń infrastruktury technicznej - elektroenergetyka;
- 9) strefa kontrolowana gazociągu DN500.

2. Pozostałe oznaczenia graficzne, wskazane na rysunku planu miejscowego stanowią treść informacyjną planu.

§ 6. Odstępuje się od ustaleń w zakresie:

- 1) wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych;
- 2) sposobu i terminu tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów;
- 3) szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości objętych planem;
- 4) w zakresie terminu tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów ustalenia § 16 i § 17 zachowują moc do dnia wejścia w życie uchwały, o której mowa w art. 37a ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130).

DZIAŁ II.

Przepisy szczegółowe

Rozdział 1.

Przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania

§ 7. Ustala się tereny o podstawowym przeznaczeniu:

- 1) tereny zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych, oznaczone na rysunku planu symbolami 1RM, 2RM, 3RM i 4RM;

- 2) tereny rolnicze, oznaczone na rysunku planu symbolami 1R i 2R;
- 3) lasy, oznaczone na rysunku planu symbolem ZL;
- 4) teren urządzeń infrastruktury technicznej - gaz, oznaczony na rysunku planu symbolem TT-G;
- 5) teren urządzeń infrastruktury technicznej - elektroenergetyka, oznaczony na rysunku planu symbolem TT-E.

Rozdział 2.

Zasady ochrony i kształtowania ład przestrzennego

§ 8. Ustala się nakaz realizowania nowych liniowych urządzeń infrastruktury technicznej w formie urządzeń podziemnych, przy czym nakaz nie dotyczy złączy SN i nn.

§ 9. Ustala się zakaz lokalizacji biogazowni rolniczych w rozumieniu przepisów odrębnych.

Rozdział 3.

Zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu

§ 10. Zakazuje się lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, przy czym zakaz nie dotyczy urządzeń infrastruktury technicznej oraz inwestycji celu publicznego.

§ 11. Zagospodarowanie odpadów oraz dalsze postępowanie z odpadami, na warunkach określonych w przepisach odrębnych.

§ 12. Działalność prowadzona na obszarze objętym planem nie może powodować uciążliwości dla środowiska, polegających na przekraczaniu standardów jakości środowiska, określonych w przepisach odrębnych oraz na wykraczaniu poza granice nieruchomości, do której inwestor posiada tytuł prawny - z zastrzeżeniem odstępstw, o których mowa w przepisach szczegółowych.

§ 13. Dopuszcza się odbudowę, rozbudowę i przebudowę sieci drenarskiej z zachowaniem ustaleń planu, w sposób niekolidujący z funkcją podstawową terenu.

§ 14. Dla terenów zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodnich ustala się zachowanie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, jak dla terenów zabudowy zagrodowej, określonych w przepisach odrębnych.

Rozdział 4.

Zasady kształtowania krajobrazu

§ 15. Zakazuje się lokalizowania ogrodzeń wyższych niż 2,2 m.

§ 16. Zakazuje się lokalizacji tablic i urządzeń reklamowych.

§ 17. Dopuszcza się lokalizację tablic informacyjnych.

§ 18. Ustala się nakaz wykańczania elewacji budynków z wykorzystaniem materiałów w kolorach stonowanych, pastelowych, przy czym zakazuje się stosowania kolorów jaskrawych.

Rozdział 5.

Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej

§ 19. W zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej ustala się w granicach stanowisk archeologicznych prowadzenie badań archeologicznych podczas prac ziemnych przy realizacji inwestycji związanych z zagospodarowaniem terenu oraz uzyskanie pozwolenia konserwatora zabytków na prowadzenie badań archeologicznych.

Rozdział 6.

Zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu

§ 20. 1. Na terenach zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodnich, oznaczonych symbolami 1RM, 2RM, 3RM i 4RM:

- 1) ustala się realizację budynków mieszkalnych jednorodzinnych w zabudowie zagrodowej, wolnostojących;
- 2) dopuszcza się realizację budynków gospodarczych;

3) ustala się wysokość zabudowy wynoszącą:

- a) dla budynków mieszkalnych jednorodzinnych w zabudowie zagrodowej do 9,0 m,
- b) dla budynków gospodarczych do 6,0 m,
- c) dla pozostałej zabudowy do 9,0 m;

4) ustala się lokalizację wyłącznie jednego budynku mieszkalnego w zabudowie zagrodowej w granicach każdego z terenów;

5) dopuszcza się realizację urządzeń infrastruktury technicznej;

2. Dla budynków mieszkalnych jednorodzinnych w zabudowie zagrodowej, realizowanych na terenach oznaczonych symbolami 1RM, 2RM, 3RM i 4RM ustala się zachowanie następujących parametrów:

- 1) do dwóch kondygnacji nadziemnych;
- 2) dopuszcza się realizację jednej kondygnacji podziemnej;
- 3) ustala się poziom posadzki parteru nie wyższy niż 0,50 m nad powierzchnią terenu przed głównym wejściem do budynku;
- 4) dachy strome, o kącie nachylenia połaci dachowych od 30° do 45°, przy czym dopuszcza się realizację lukarn dachowych lub pokrycia dachu nad wejściem do budynku o innym kącie nachylenia niż wyżej określone, o ile będzie to podyktowane wymogami konstrukcji lub względami funkcjonalnymi pomieszczeń.

3. Dla budynków gospodarczych, realizowanych na terenach oznaczonych symbolami 1RM, 2RM, 3RM i 4RM ustala się zachowanie następujących parametrów:

- 1) jedna kondygnacja nadziemna;
- 2) dopuszcza się realizację jednej kondygnacji podziemnej;
- 3) ustala się poziom posadzki parteru nie wyższy niż 0,50 m nad powierzchnią terenu przed głównym wejściem do budynku;
- 4) dachy strome, o kącie nachylenia połaci dachowych od 30° do 45°.

4. Dla działki budowlanej na terenach oznaczonych symbolami 1RM, 2RM, 3RM i 4RM ustala się:

- 1) minimalny wskaźnik intensywności zabudowy wynoszący 0,05;
- 2) maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy wynoszący 1,35.

5. Dla działki budowlanej na terenach oznaczonych symbolami 1RM, 2RM, 3RM i 4RM ustala się:

- 1) minimalny wskaźnik powierzchni zabudowy wynoszący 5%;
- 2) maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy wynoszący 45%.

6. Dla działki budowlanej na terenach oznaczonych symbolami 1RM, 2RM, 3RM i 4RM ustala się minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej wynoszący 15%.

§ 21. 1. Na terenach rolniczych, oznaczonych na rysunku planu symbolami 1R i 2R ustala się zagospodarowanie zgodne z przeznaczeniem podstawowym.

2. Dopuszcza się realizację budowli rolniczych o wysokości zabudowy do 7,0 m.

3. Ustala się minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej wynoszący 90%

§ 22. 1. Na terenie lasu, oznaczonym na rysunku planu symbolem ZL ustala się zagospodarowanie zgodne z przeznaczeniem podstawowym oraz z planem urządzania lasu.

2. Ustala się minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej wynoszący 100%

§ 23. Na terenie urządzeń infrastruktury technicznej - gaz, oznaczonym na rysunku planu symbolem TT-G ustala się realizację urządzeń infrastruktury technicznej związanej z przesyłem gazu, z uwzględnieniem zapisów zawartych w Rozdziale 8.

§ 24. Na terenie urządzeń infrastruktury technicznej - elektroenergetyka, oznaczonym na rysunku planu symbolem TT-E ustala się realizację urządzeń infrastruktury technicznej związanej z elektroenergetyką, z uwzględnieniem zapisów zawartych w Rozdziale 8.

§ 25. Ustala się zachowanie nieprzekraczalnych linii zabudowy – zgodnie z rysunkiem planu.

§ 26. Ustala się obowiązek zapewnienia miejsc postojowych w zależności od potrzeb, przy czym nie mniej niż 2 miejsca postojowe w granicach działki budowlanej dla samochodów osobowych.

Rozdział 7.

Granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa

§ 27. 1. Teren objęty planem, położony jest w całości w granicach Otuliny Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka, ustanowionego uchwałą Nr XXXVII/729/13 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 30 września 2013 r. w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego poz. 5744 oraz z 2016 r. poz. 5872).

2. Zagospodarowanie obszaru objętego planem miejscowym należy realizować z uwzględnieniem zapisów rozporządzenia Wojewody Wielkopolskiego z dnia 4 kwietnia 2005 r. w sprawie planu ochrony Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka.

Rozdział 8.

Szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy

§ 28. 1. Ustala się strefę ochronną, w której:

- 1) budynki należy lokalizować w odległości co najmniej 0,25 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu kablowych linii SN;
- 2) zakazuje się dokonywania nowych nasadzeń zieleni o wysokości docelowej powyżej 2,0 m w pasie strefy ochronnej, o której mowa w pkt 1 oraz w strefach kontrolowanych gazociągów, w odległości mniejszej niż 3,0 m licząc od osi gazociągu do pni drzew.

2. Ustala się zachowanie stref kontrolowanych gazociągów zgodnie z przepisami odrębnymi.

3. W zasięgu strefy kontrolowanej gazociągu zakazuje się podejmowania działań mogących spowodować uszkodzenie gazociągu podczas jego użytkowania.

§ 29. Dopuszcza się przebudowę istniejących napowietrznych i naziemnych urządzeń infrastruktury technicznej i umieszczenie ich w postaci podziemnej infrastruktury technicznej, przy zachowaniu ustaleń planu i przepisów odrębnych.

§ 30. 1. W zagospodarowaniu terenów uwzględnić ograniczenia wynikające z przebiegu sieci gazowej wysokiego ciśnienia DN 500 relacji Poznań-Rogoźno wraz z jego strefą kontrolowaną, wynikających z przepisów odrębnych.

2. W strefie kontrolowanej sieci gazowej wysokiego ciśnienia ustala się:

- 1) zakaz wznoszenia wybranych obiektów budowlanych;
- 2) zakaz lokalizacji stałych składów i magazynów;
- 3) zakaz podejmowania działań mogących spowodować uszkodzenie sieci gazowej;
- 4) zakaz lokalizacji drzew w odległości mniejszej niż 3,0 m licząc od osi gazociągu do pni drzew;
- 5) dopuszczenie skrzyżowania gazociągu z inwestycjami liniowymi, z zachowaniem przepisów odrębnych;
- 6) nakaz uzgodnienia wszelkich prac budowlanych z właściwym zarządcą sieci.

§ 31. Dopuszcza się lokalizację elementów układu komunikacyjnego o znaczeniu ponadlokalnym, w tym Północno-Wschodniej Obwodnicy Aglomeracji Poznańskiej, bez przesądzania o ich szczegółowej lokalizacji.

Rozdział 9.

Zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej

§ 32. Obsługę komunikacyjną ustala się poprzez przyległą drogę wewnętrzną - ul. Spichrzową, położoną poza granicami planu, powiazaną z zewnętrznym układem komunikacyjnym dróg publicznych, przy czym:

- 1) dla terenów 1R bezpośrednio z przyległej drogi wewnętrznej - ul. Spichrzowej, położonej poza granicami planu, powiazaną z zewnętrznym układem komunikacyjnym dróg publicznych;
- 2) dla terenów RM, ZL, 2R, TT-G i TT-E, poprzez teren 1R.

§ 33. 1. Ustala się korzystanie z elementów infrastruktury technicznej istniejącej na obszarze objętym planem oraz poza granicami planu.

2. Dopuszcza się rozbudowę, remont i przebudowę istniejących oraz realizację nowych urządzeń infrastruktury technicznej w zależności od rzeczywistych potrzeb, przy zachowaniu ustaleń dla poszczególnych terenów oraz ustaleń przepisów odrębnych.

3. Ustala się, że realizacja poszczególnych elementów infrastruktury technicznej odbywać się będzie na następujących warunkach:

- 1) ścieki bytowe: odprowadzanie zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 2) ścieki rolnicze: odprowadzanie zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 3) wody opadowe lub roztopowe: zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 4) woda przeznaczona do spożycia przez ludzi oraz do celów przeciwpożarowych: zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 5) energia elektryczna: z wykorzystaniem urządzeń elektroenergetycznych istniejących i projektowanych na obszarze planu oraz poza jego granicami, na warunkach określonych przez dysponenta sieci;
- 6) ciepło: zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 7) ciepło do celów technologicznych: zastosować niskoemisyjne źródła energii (np. gaz, olej opałowy); dopuszcza się wykorzystanie niekonwencjonalnych i odnawialnych źródeł energii, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 8) inne elementy uzbrojenia: na warunkach określonych w przepisach odrębnych.

Rozdział 10.

Stawki procentowe

§ 34. Ustala się stawkę procentową, służącą naliczeniu jednorazowej opłaty od wzrostu wartości nieruchomości, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w wysokości 30%.

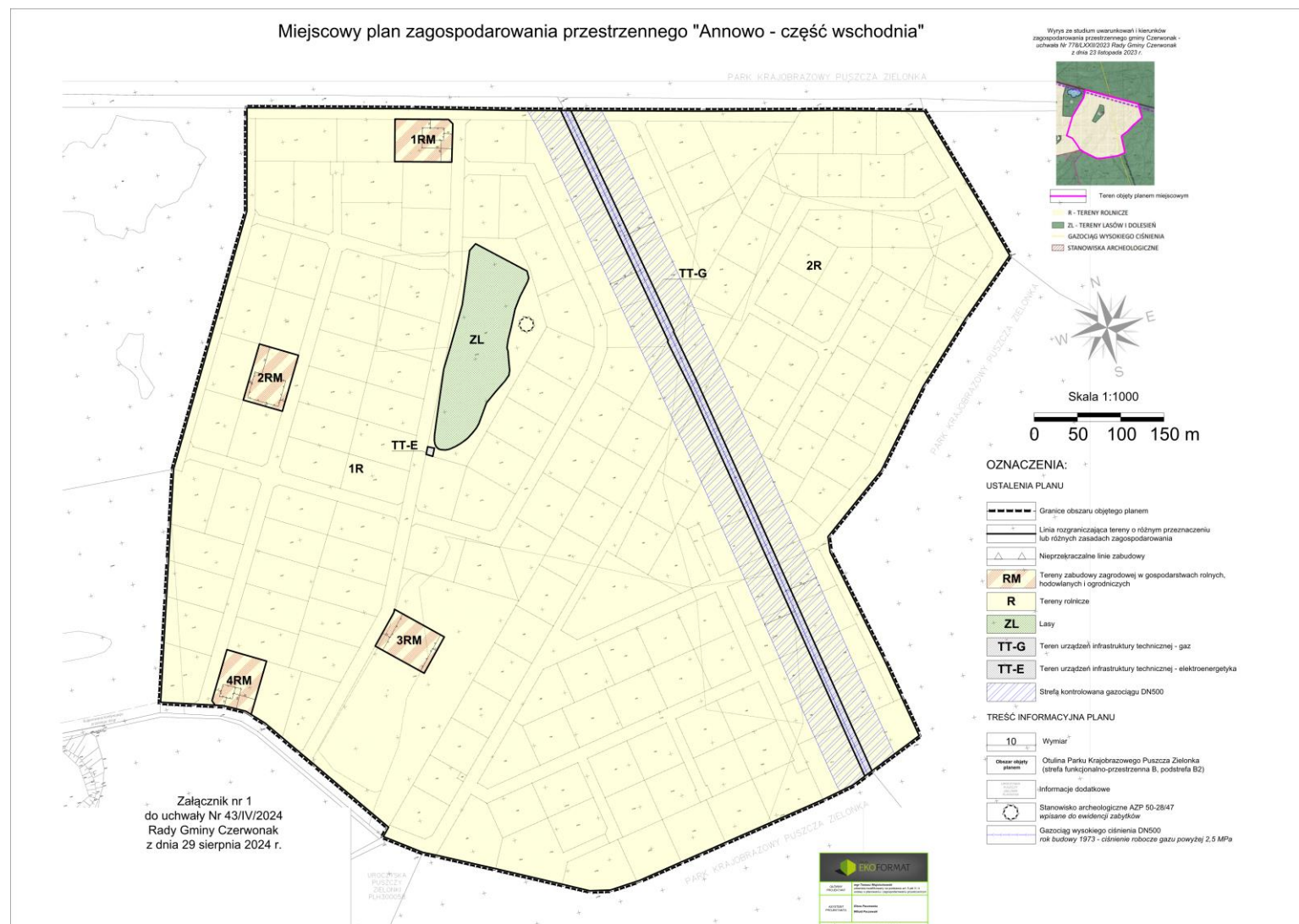
DZIAŁ III.

Przepisy końcowe

§ 35. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Czerwonak.

§ 36. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Przewodniczący
Rady Gminy Czerwonak
(-) Wojciech Skrzekut

Załącznik Nr 2 do uchwały Nr 43/IV/2024
Rady Gminy Czerwonak
z dnia 29 sierpnia 2024 r.

Rozstrzygnięcie Rady Gminy Czerwonak o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu

Zgodnie z art. 17 pkt 9 i 11 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130) projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego "Annowo - część wschodnia" został wyłożony do publicznego wglądu w dniach od 11.06.2024 r. do 03.07.2024 r. W wyznaczonym terminie nie wniesiono żadnej uwagi do protokołu.

W dniu 20.06.2021 r. odbyła się dyskusja publiczna nad rozwiązaniami przyjętymi w projekcie planu miejscowego. W toku dyskusji nie wniesiono żadnej uwagi do protokołu.

W wyznaczonym terminie przyjmowania uwag, tj. do dnia 18.07.2024 r. włącznie, do Urzędu Gminy Czerwonak wpłynęły czterdzieści cztery uwagi w przedmiotowej sprawie. Przedmiotowe uwagi zostały nieuwzględnione rozstrzygnięciem Wójta Gminy Czerwonak z dnia 8 sierpnia 2024 r., dokonany na podstawie art. 17 pkt 12 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130) oraz na podstawie art. 42 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112).

Mając na uwadze powyższe, Rada Gminy Czerwonak na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130) podtrzymuje rozstrzygnięcie Wójta Gminy Czerwonak w przedmiotowej sprawie – zgodnie z załączonym wykazem nieuwzględnionych.

Rozstrzygnięcie Rady Gminy Czerwonak o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego "Annowo - część wschodnia"

Wykaz uwag

Nr	Data wpływu	Imię Nazwisko Adres	Numer działki	Treść wniosku	Ustalenia projektu planu dla nieruchomości, której dotyczy uwaga	Rozstrzygnięcie Rady Gminy Czerwonak w sprawie rozpatrzenia uwagi		Uwagi
						uwaga uwzględniona	uwaga nieuwzględniona	
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	18.07.2024	Osoba fizyczna	302104 2.0010.1/36	Jako właściciel działki nr 302104 2.0010.1/36 objętej projektem uchwały mpzp „Annowo- część wschodnia”, wnoszę p wstrzymanie procedury uchwalenia planu do czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg z 4 lipca 2024r. na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Ustalone projektem planu przeznaczenie mojej nieruchomości pod tereny rolnicze w sposób rażąco narusza prawo tj. art. 21 ust. 1 z zw. Z art. 64 ust. 3 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zw. Z art. 2 i 7 Konstytucji RP. Podjęcie przez Radę Gminy uchwały w projektowanym kształcie odbyłoby się z pogwałceniem prawomocnych orzeczeń sądowych zapadłych w odniesieniu do tego terenu i jako takie stanowiłoby przypadek przekroczenia przez funkcjonariuszy publicznych ich uprawnień na szkodę interesu właścicieli nieruchomości objętych projektem planu.	2R			Uwaga nie dotyczy treści projektu planu miejscowego. Trudno się zgodzić z treścią złożonych wniosków i tezę Wnioskodawców, co do uprzedniego rozstrzygnięcia kwestii kwestionowanych w studium, tj. przeznaczenia nieruchomości o przeznaczeniu budowlanym na nieruchomości rolne i powoływanie się w tym zakresie na orzeczenie NSA, tudzież WSA, które zostały podjęte w 2014 r. Zgodnie bowiem z art. 153 ustawy o Postępowaniu przed sądami administracyjnymi, sądy rozstrzygające sprawy oraz wszystkie organy są związane oceną prawną i wskazaniami wyrażonymi w orzeczeniu sądu w sprawie, w której działanie, bezczynność lub przewlekłe postępowanie były przedmiotem zaskarżenia, z tym istotnym założeniem, że dotyczą one ściśle określonego rozstrzygnięcia, podjętego w konkretnej sprawie. Ponadto musi pozostawać w logicznym związku z treścią orzeczenia sądu administracyjnego, w którym zostało sformułowane stanowisko. Zatem trudno dowodzić, że rozstrzygnięcie, które zapadło 10 lat temu na poziomie WSA oraz NSA ma zastosowanie, a mające zastosowanie do studium i uchylające owe studium z 2010 r. ma zastosowanie w chwili obecnej do kolejnego studium, które zostało wyprocedowane 10 lat później. Sytuacja faktyczna i prawna jest zupełnie odmienna i w związku z tym Wójt nie może uznać argumentacji proceduralnej wnioskujących. Wyroki, które zapadły między 2010 r. a 2014 r. były wiążące wyłącznie dla studium z 2010 r. i nie mają absolutnie żadnego zastosowania do studium obecnego. Art. 153. wiążący wyroki z 2014 r. dla innego stanu prawnego, dla innego studium, dla przeprowadzenia całej procedury od zera dla nowego, skarżonego dzisiaj studium. W orzeczeniach sądów

							administracyjnych uważa się, że wskazania nie mogą z góry narzucać sposobu rozstrzygnięcia konkretnej kwestii związanej z treścią przyszłego rozstrzygnięcia sprawy, bo władztwo planistyczne jest po stronie gminy a nie sądów administracyjnych. Dodatkowo należy również zauważyć, że w praktyce sądów administracyjnych przyjmowane jest założenie, że ocena prawna zawarta w orzeczeniu sądu administracyjnego utraci moc wiążącą w przypadku zmiany stany prawnego jeżeli spowoduje, że pogląd sądu stanie się nieaktualny. Mając na uwadze powyższe należy zwrócić uwagę, że skoro zmiana stanu prawnego od momentu wydania orzeczenia sądu do momentu podjęcia decyzji przez właściwy organ powoduje i może spowodować nieaktualność orzeczenia to tym bardziej należy zwrócić uwagę, że studium, które było uchwalane w 2010 r., uchwalane było w nieco innym stanie prawnym niż studium uchwalane w 2023 r., bowiem za tym przemawia chociażby fakt, iż ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uległa ewolucji i dodano różne przepisy m.in. bilans dodany do ustawy pod koniec 2015 r., który obliguje gminę do zważenia przy opracowywaniu studium tendencji demograficznych, które w chwili obecnej i w tym studium zdecydowanie zaważyły na takiej a nie innej treści, która ma bezpośredni wpływ na wskazywanie terenów możliwych do zainwestowania. Sytuacja faktyczna bowiem też pod rządami Nowego Studium, a 14 lat temu była odmienna. Ponadto gmina ma prawo dokonywać zmian swojej polityki przestrzennej i dostosowywać ją do zmieniających się okoliczności faktycznych i prawnych. Jeden wyrok nie może nieustająco determinować polityki przestrzennej gminy i stawiać powyżej interesu społecznego interes prywatny. Ustalone projektem planu przeznaczenie pod tereny rolnicze jest zgodne ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Nie jest to samodzielne ustalenie gminy, a jest to wynik m.in. bilansu, a także uzyskanych w toku prowadzonej procedury opinii i uzgodnień organów wskazanych m.in. w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1130). Skarga na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania
--	--	--	--	--	--	--	---

								przestrzennego nie wstrzymuje prac nad miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.
2	18.07.2024	Osoba fizyczna	302104 2.0010.1/27	Jako właściciel działki nr Identyfikator działki <u>302104 2.0010.1/27</u> objętej projektem uchwały mpzp „Annowo-część wschodnia”, wnoszę o wstrzymanie procedury uchwalenia planu od czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg z 4 lipca 2024 r. na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Ustalone projektem planu przeznaczenie mojej nieruchomości pod tereny rolnicze w sposób rażąco narusza prawo tj. 21 ust 1 w zw. Z art. 64 ust. 3 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zw. Z art. 2 i 7 Konstytucji RP. Podjęcie przez Radę Gminy uchwały w projektowanym kształcie odbyło by się z pogwałceniem prawomocnych orzeczeń sądowych zapadłych w odniesieniu do tego terenu i jako takie stanowiłoby przypadek przekroczenia przez funkcjonariuszy publicznych ich uprawnień na szkodę interesu właścicieli nieruchomości objętych projektem planu.	2R			Uwaga nie dotyczy treści projektu planu miejscowego. Trudno się zgodzić z treścią złożonych wniosków i tezę Wnioskodawców, co do uprzedniego rozstrzygnięcia kwestii kwestionowanych w studium, tj. przeznaczenia nieruchomości o przeznaczeniu budowlanym na nieruchomości rolne i powoływanie się w tym zakresie na orzeczenie NSA, tudzież WSA, które zostały podjęte w 2014 r. Zgodnie bowiem z art. 153 ustawy o Postępowaniu przed sądami administracyjnymi, sądy rozstrzygające sprawy oraz wszystkie organy są związane oceną prawną i wskazaniami wyrażonymi w orzeczeniu sądu w sprawie, w której działanie, bezczynność lub przewlekłe postępowanie były przedmiotem zaskarżenia, z tym istotnym założeniem, że dotyczą one ściśle określonego rozstrzygnięcia, podjętego w konkretnej sprawie. Ponadto musi pozostawać w logicznym związku z treścią orzeczenia sądu administracyjnego, w którym zostało sformułowane stanowisko. Zatem trudno dowodzić, że rozstrzygnięcie, które zapadło 10 lat temu na poziomie WSA oraz NSA ma zastosowanie, a mające zastosowanie do studium i uchylające owe studium z 2010 r. ma zastosowanie w chwili obecnej do kolejnego studium, które zostało wyprocedowane 10 lat później. Sytuacja faktyczna i prawna jest zupełnie odmienna i w związku z tym Wójt nie może uznać argumentacji proceduralnej wnioskujących. Wyroki, które zapadły między 2010 r. a 2014 r. były wiążące wyłącznie dla studium z 2010 r. i nie mają absolutnie żadnego zastosowania do studium obecnego. Art. 153. wiążący wyroki z 2014 r. dla innego stanu prawnego, dla innego studium, dla przeprowadzenia całej procedury od zera dla nowego, skarżonego dzisiaj studium. W orzeczeniach sądów administracyjnych uważa się, że wskazania nie mogą z góry narzucać sposobu rozstrzygnięcia konkretnej kwestii związanej z treścią przyszłego rozstrzygnięcia sprawy, bo władztwo planistyczne jest po stronie gminy a nie sądów administracyjnych. Dodatkowo należy również zauważyć, że w praktyce sądów administracyjnych przyjmowane jest założenie, że ocena prawna zawarta w orzeczeniu sądu administracyjnego utraci moc wiążącą w przypadku zmiany stanu prawnego jeżeli spowoduje, że pogląd sądu stanie się nieaktualny. Mając na uwadze

							powyższe należy zwrócić uwagę, że skoro zmiana stanu prawnego od momentu wydania orzeczenia sądu do momentu podjęcia decyzji przez właściwy organ powoduje i może spowodować nieaktualność orzeczenia to tym bardziej należy zwrócić uwagę, że studium, które było uchwalane w 2010 r., uchwalane było w nieco innym stanie prawnym niż studium uchwalane w 2023 r., bowiem za tym przemawia chociażby fakt, iż ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uległa ewolucji i dodano różne przepisy m.in. bilans dodany do ustawy pod koniec 2015 r., który obliguje gminę do zważenia przy opracowywaniu studium tendencji demograficznych, które w chwili obecnej i w tym studium zdecydowanie zaważyły na takiej a nie innej treści, która ma bezpośredni wpływ na wskazywanie terenów możliwych do zainwestowania. Sytuacja faktyczna bowiem też pod rządami Nowego Studium, a 14 lat temu była odmienna. Ponadto gmina ma prawo dokonywać zmian swojej polityki przestrzennej i dostosowywać ją do zmieniających się okoliczności faktycznych i prawnych. Jeden wyrok nie może nieustająco determinować polityki przestrzennej gminy i stawiać powyżej interesu społecznego interes prywatny. Ustalone projektem planu przeznaczenie pod tereny rolnicze jest zgodne ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Nie jest to samodzielne ustalenie gminy, a jest to wynik m.in. bilansu, a także uzyskanych w toku prowadzonej procedury opinii i uzgodnień organów wskazanych m.in. w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1130). Skarga na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie wstrzymuje prac nad miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.
3	18.07.2024	Osoba fizyczna	1/95	Uwagi do projektu Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego „Annowo – część Wschodnia” W związku z wyłożeniem projektu Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego „Annowo – część Wschodnia” (dalej: MPZP), w ramach możliwości składania uwag jako właścicielka działki 1/95, która	IR		Tereny RM „Tereny zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych” zostały wyznaczone w projekcie planu tylko w oparciu o wydane w minionych latach pozwolenia na budowę na tego rodzaju zabudowę. W złożonym wniosku o ustalenie warunków zabudowy z 22 kwietnia 2023 r. były liczne braki, w związku z tym wniosek był niekompletny i nie został uzupełniony w wyznaczonym czasie w wezwaniu.

				zgodnie z projektem MPZP oznaczona jest jako 1R-tereny rolnicze bez możliwości zabudowy, składam uwagę do projektu MPZP dotyczącego braku uwzględnienia w projekcie MPZP mojego planowanego zamierzenia wyjawionego we wniosku o warunki zabudowy z dnia 22 kwietnia 2023 roku, zgodnie z którym przedmiotowa działka miała być przeznaczona na budowę domu jednorodzinnego z częścią gospodarczą w zabudowie siedliskowej. Wnoszę o uwzględnienie w projekcie MPZP przeznaczenia działki 1/95 jako „RM” czyli „Tereny zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych” tak jak jest to zrobione w przypadku działek oznaczonych w rysunku MPZP jako obszary 1RM, 2RM, 3RM i 4RM. Wniosek swój motywuję tym, iż równolegle procedowanie sporządzenia MPZP oraz wydawania warunków zabudowy, gdzie wniosek o warunki zabudowy został złożony ponad rok temu, daje możliwość na tym etapie dodanie jeszcze jednego obszaru o oznaczeniu RM dla działki 1/95, co nie zmieni istotnie charakteru MPZP a zapewni możliwość utworzenia siedliska dla mojego gospodarstwa rolnego, na potrzeby którego nabyłam tę działkę. <i>Podpis</i>			Samo złożenie wniosku o ustalenie warunków zabudowy nie determinuje ostatecznego kształtu decyzji.
4	18.07.2024	Osoba fizyczna	1/17 1/38	Jako właściciel działek o numerach 1/17 oraz 1/38 obręb. Annowo poniżej przedstawiam swoje uwagi do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Annowo – część Wschodnia” wyłożonego do publicznego wglądu. Z uwagi na toczące się postępowania odnośnie studium uwarunkowań kierunków zagospodarowania przestrzennego określającego te tereny jako rolne a nie jak dotychczasowe studium jako MN- zabudowa mieszkalna, rezydencjonalna teren ten powinien być przeznaczony zgodnie z dotychczasowym Studium albo proces uchwalania MPZP powinien być wstrzymany na czas wyjaśniania się czy nowe Studium pozostanie w mocy. Tereny fizyczne są od lat kształtują się w kierunku zabudowy mieszkalnej poprzez działania, które na dzień dzisiejszy wprowadziły takie zmiany jak ogrodzenie niektórych działek oraz plany groduzenia przez kolejnych właścicieli czy nawet rozpoczętej budowy budynku (etap wykończenia) oraz wydanych decyzji o warunkach zabudowy dla kolejnych działek wraz z przygotowaniem do ich zabudowania. Podział działek poniżej 3000m²,	2R		Uwaga nie dotyczy treści projektu planu miejscowego. Trudno się zgodzić z treścią złożonych wniosków i tezę Wnioskodawców, co do uprzedniego rozstrzygnięcia kwestii kwestionowanych w studium, tj. przeznaczenia nieruchomości o przeznaczeniu budowlanym na nieruchomości rolne i powoływanie się w tym zakresie na orzeczenie NSA, tudzież WSA, które zostały podjęte w 2014 r. Zgodnie bowiem z art. 153 ustawy o Postępowaniu przed sądami administracyjnymi, sądy rozstrzygające sprawy oraz wszystkie organy są związane oceną prawną i wskazaniami wyrażonymi w orzeczeniu sądu w sprawie, w której działanie, bezczynność lub przewlekłe postępowanie były przedmiotem zaskarżenia, z tym istotnym założeniem, że dotyczą one ściśle określonego rozstrzygnięcia, podjętego w konkretnej sprawie. Ponadto musi pozostawać w logicznym związku z treścią orzeczenia sądu administracyjnego, w którym zostało sformułowane stanowisko. Zatem trudno dowodzić, że rozstrzygnięcie, które zapadło 10 lat temu na poziomie WSA oraz NSA ma zastosowanie, a mające zastosowanie do studium i uchylające owe studium z

			duże rozdrobnienie właścicielskie oraz uzbrojenie działek, w tym w skrzynki energetyczne powodują brak możliwości wykorzystania gruntu na cele rolne. W planach Gminy w bezpośrednim otoczeniu w/w terenu planowana jest budowa drogi (północno-wschodnia obwodnica aglomeracji Poznańskiej) a także w najbliższym sąsiedztwie znajduje się istniejąca już zabudowa mieszkaniowa i tereny mocno zurbanizowane co sugerowało by utrzymanie spójności poprzez zabudowę tych działek. Uwzględnić należy również stopień dewastacji i zubożenia gleby (stepowacenie) moich działek poprzez wieloletnie procesy doprowadził do stanu, gdzie wydaje się być nieuzasadnione i niemożliwe przywracanie charakteru rolnego nawet gdyby działki miały większe powierzchnie. Zasadność uwag potwierdza wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, który to odniósł się do koncepcji zmiany studium oraz MPZP z przeznaczenia tego terenu pod zabudowę na rzecz roli, jako zbyt głęboką ingerencję w prawo własności (w tym zbyt mocno naruszającą własność prywatną), a samą ochronę środowiska poprzez wprowadzenie na tym terenie roli jako za zbyt daleko idące działanie, ponieważ otulina Parku Narodowego wymaga zachowania terenu niezabudowanego i nieogrodzonego tylko w odległości do 50m od granicy lasu. Tym samym wskazał, że mając na uwadze wielkość działek, ich uzbrojenie oraz mocno zróżnicowaną strukturę właścicielską jako powodu między innymi, przez które niemożliwe jest, aby teren ten był użytkowy na cele rolnicze. Poprzednie Studium zostało uchylone i powróciło do pierwotnego stanu tak jak pod zabudowę mieszkalną – które obowiązywało jeszcze niecały rok temu. W przypadku przeznaczenie terenu zgodnie z wyłożonym projektem MPZP Gmina może spotkać się z koniecznością wypłaty odszkodowań właścicielom nieruchomości, którzy ponieśli już wysokie koszty infrastruktury poprzez podziały geodezyjne czy doprowadzenie prądu. Mamy na tym terenie ponad 150 konkretnych inwestorów, którzy od lat czekają na możliwość budowy wymarzonych domów w zgodzie z naturą i ukryciu wśród natury oraz nie chce jak na terenie innych miejsc czekać 5 lat na upływ terminu na naliczenie opłaty planistycznej, ponieważ nie chcą sprzedawać a budować i rozliczać w wymarzonej miejscu podatki. <i>Z wyrazami szacunku Podpis</i>			2010 r. ma zastosowanie w chwili obecnej do kolejnego studium, które zostało wyprocedowane 10 lat później. Sytuacja faktyczna i prawna jest zupełnie odmienna i w związku z tym Wójt nie może uznać argumentacji proceduralnej wnioskujących. Wyroki, które zapadły między 2010 r. a 2014 r. były wiążące wyłącznie dla studium z 2010 r. i nie mają absolutnie żadnego zastosowania do studium obecnego. Art. 153. wiążący wyroki z 2014 r. dla innego stanu prawnego, dla innego studium, dla przeprowadzenia całej procedury od zera dla nowego, skarżonego dzisiaj studium. W orzeczeniach sądów administracyjnych uważa się, że wskazania nie mogą z góry narzucać sposobu rozstrzygnięcia konkretnej kwestii związanej z treścią przyszłego rozstrzygnięcia sprawy, bo władztwo planistyczne jest po stronie gminy a nie sądów administracyjnych. Dodatkowo należy również zauważyć, że w praktyce sądów administracyjnych przyjmowane jest założenie, że ocena prawna zawarta w orzeczeniu sądu administracyjnego utraci moc wiążącą w przypadku zmiany stanu prawnego jeżeli spowoduje, że pogląd sądu stanie się nieaktualny. Mając na uwadze powyższe należy zwrócić uwagę, że skoro zmiana stanu prawnego od momentu wydania orzeczenia sądu do momentu podjęcia decyzji przez właściwy organ powoduje i może spowodować nieaktualność orzeczenia to tym bardziej należy zwrócić uwagę, że studium, które było uchwalane w 2010 r., uchwalane było w nieco innym stanie prawnym niż studium uchwalane w 2023 r., bowiem za tym przemawia chociażby fakt, iż ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uległa ewolucji i dodano różne przepisy m.in. bilans dodany do ustawy pod koniec 2015 r., który obowiązuje gminę do zważenia przy opracowywaniu studium tendencji demograficznych, które w chwili obecnej i w tym studium zdecydowanie zaważyły na takiej a nie innej treści, która ma bezpośredni wpływ na wskazywanie terenów możliwych do zainwestowania. Sytuacja faktyczna bowiem też pod rządami Nowego Studium, a 14 lat temu była odmienna. Ponadto gmina ma prawo dokonywać zmian swojej polityki przestrzennej i dostosowywać ją do zmieniających się okoliczności faktycznych i prawnych. Jeden wyrok nie może nieustająco determinować polityki przestrzennej gminy i stawiać powyżej interesu społecznego interes prywatny.
--	--	--	---	--	--	--

							Ustalone projektem planu przeznaczenie pod tereny rolnicze jest zgodne ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Nie jest to samodzielne ustalenie gminy, a jest to wynik m.in. bilansu, a także uzyskanych w toku prowadzonej procedury opinii i uzgodnień organów wskazanych m.in. w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1130). Skarga na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie wstrzymuje prac nad miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.
5	18.07.2024	Osoba fizyczna	1/146	Jestem właścicielką działki 1/146 w Owińskach, objętej księgą wieczystą KW nr. Przesyłam moje uwagi do proponowanego Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego „Annowo – część Wschodnia”. Propozycja przekształcenia terenu mojej działki z przeznaczenia pod budownictwo mieszkaniowe na tereny rolne jest dla mnie nieakceptowalna z następujących powodów: 1. Zmiana w Studium z 2000 r.: Działka została zakupiona w 2009 r. zgodnie z obowiązującym Studium, które przeznaczało ten teren pod zabudowę mieszkaniową. Propozycja zmiany obniża wartość nieruchomości. 2. Wyrok WSA z 2014 r.: Sąd jednoznacznie stwierdził, że Gmina Czerwonak nie może zmienić przeznaczenia tego terenu, a obecna propozycja ignoruje ten wyrok. 3. Wyrok NSA: Sąd stwierdził, że ochrona przyrody nie może być traktowana wyżej niż prawo własności. Nowe Studium a zatem też proponowany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego narusza moje prawa. 4. Nieodpowiedni teren rolniczy: Teren jest podzielony na 192 działki, co uniemożliwia działalność rolniczą. Jakość ziemi jest niska. 5. Opinia RDOŚ: RDOŚ nie jest decydem; Gmina musi przestrzegać wyroków sądów. 6. Przebudowa drogi powiatowej: Planowana obwodnica aglomeracji poznańskiej przebiega przez tereny „Annowo – część Wschodnia”.	1R		Uwaga nie dotyczy treści projektu planu miejscowego. Trudno się zgodzić z treścią złożonych wniosków i tezę Wnioskodawców, co do uprzedniego rozstrzygnięcia kwestii kwestionowanych w studium, tj. przeznaczenia nieruchomości o przeznaczeniu budowlanym na nieruchomości rolne i powoływanie się w tym zakresie na orzeczenie NSA, tudzież WSA, które zostały podjęte w 2014 r. Zgodnie bowiem z art. 153 ustawy o Postępowaniu przed sądami administracyjnymi, sądy rozstrzygające sprawy oraz wszystkie organy są związane oceną prawną i wskazaniami wyrażonymi w orzeczeniu sądu w sprawie, w której działanie, bezczynność lub przewlekłe postępowanie były przedmiotem zaskarżenia, z tym istotnym założeńiem, że dotyczą one ściśle określonego rozstrzygnięcia, podjętego w konkretnej sprawie. Ponadto musi pozostawać w logicznym związku z treścią orzeczenia sądu administracyjnego, w którym zostało sformułowane stanowisko. Zatem trudno dowodzić, że rozstrzygnięcie, które zapadło 10 lat temu na poziomie WSA oraz NSA ma zastosowanie, a mające zastosowanie do studium i uchylające owe studium z 2010 r. ma zastosowanie w chwili obecnej do kolejnego studium, które zostało wypracowane 10 lat później. Sytuacja faktyczna i prawna jest zupełnie odmienna i w związku z tym Wójt nie może uznać argumentacji proceduralnej wnioskujących. Wyroki, które zapadły między 2010 r. a 2014 r. były wiążące wyłącznie dla studium z 2010 r. i nie mają absolutnie żadnego zastosowania do studium obecnego. Art. 153. wiążący wyroki z 2014 r. dla innego stanu prawnego, dla innego studium, dla przeprowadzenia całej procedury od zera dla nowego,

				wykluczając jego przeznaczenie jako otuliny Puszczy Zielonki. 7. Infrastruktura pod zabudowę: Teren jest uzbrojony w przyłącza energetyczne, co wskazuje na przeznaczenie pod zabudowę mieszkaniową. 8. Pozwolenia na budowę: Na terenie wydano już pozwolenia na budowę. Mam nadzieję, że argumenty przekonają Radę Gminy do rezygnacji z proponowanej zmiany oraz kontynuowania prac nad miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego zgodnie z uchwałą z 2016 r.			skarżonego dzisiaj studium. W orzeczeniach sądów administracyjnych uważa się, że wskazania nie mogą z góry narzucać sposobu rozstrzygnięcia konkretnej kwestii związanej z treścią przyszłego rozstrzygnięcia sprawy, bo władztwo planistyczne jest po stronie gminy a nie sądów administracyjnych. Dodatkowo należy również zauważyć, że w praktyce sądów administracyjnych przyjmowane jest założenie, że ocena prawna zawarta w orzeczeniu sądu administracyjnego utraci moc wiążącą w przypadku zmiany stany prawnego jeżeli spowoduje, że pogląd sądu stanie się nieaktualny. Mając na uwadze powyższe należy zwrócić uwagę, że skoro zmiana stanu prawnego od momentu wydania orzeczenia sądu do momentu podjęcia decyzji przez właściwy organ powoduje i może spowodować nieaktualność orzeczenia to tym bardziej należy zwrócić uwagę, że studium, które było uchwalane w 2010 r., uchwalane było w nieco innym stanie prawnym niż studium uchwalane w 2023 r., bowiem za tym przemawia chociażby fakt, iż ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uległa ewolucji i dodano różne przepisy m.in. bilans dodany do ustawy pod koniec 2015 r., który obliguje gminę do zważenia przy opracowywaniu studium tendencji demograficznych, które w chwili obecnej i w tym studium zdecydowanie zaważyły na takiej a nie innej treści, która ma bezpośredni wpływ na wskazywanie terenów możliwych do zainwestowania. Sytuacja faktyczna bowiem też pod rządami Nowego Studium, a 14 lat temu była odmienna. Ponadto gmina ma prawo dokonywać zmian swojej polityki przestrzennej i dostosowywać ją do zmieniających się okoliczności faktycznych i prawnych. Jeden wyrok nie może nieustająco determinować polityki przestrzennej gminy i stawiać powyżej interesu społecznego interes prywatny. Ustalone projektem planu przeznaczenie pod tereny rolnicze jest zgodne ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Nie jest to samodzielne ustalenie gminy, a jest to wynik m.in. bilansu, a także uzyskanych w toku prowadzonej procedury opinii i uzgodnień organów wskazanych m.in. w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1130). Skarga na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023r. w sprawie
--	--	--	--	--	--	--	---

								Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie wstrzymuje prac nad miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.
6	18.07.2024	Osoba fizyczna	1/51	Dotyczy: Uwagi do projektu Miejsowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego „Annowo – część Wschodnia”. W związku z wyłożeniem projektu Miejsowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego „Annowo – część Wschodnia” (dalej: MPZP), w ramach możliwości składania uwag jako dzierżawca działki 1/51, która zgodnie z projektem MPZP oznaczona jest jako 1R-tereny rolnicze bez możliwości zabudowy, składam uwagę do projektu MPZP dotyczącą braku uwzględnienia w projekcie MPZP mojego planowania zamierzenia wyjawionego we wniosku o warunki zabudowy z kwietnia 2023 roku (sygnatura: WGP. 6730.65.2023.JD), zgodnie z którym przedmiotowa działka miała być przeznaczona pod Zabudowę zagrodową – dom jednorodzinny i budynek gospodarczy w ramach prowadzonego gospodarstwa rolnego. Wnoszę o uwzględnienie w projekcie MPZP przeznaczenia działki numer 1/51 jako „RM” czyli „Tereny zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych” tak jak to zrobione w przypadku działek oznaczonych w rysunku MPZP jako obszary 1RM,2RM,3RM i 4RM. Wniosek swój motywuję tym, iż równolegle procedowanie sporządzania MPZP oraz wydawania warunków zabudowy, gdzie wniosek o warunki zabudowy został założony ponad rok temu, sama procedura uchwalania MPZP daje jeszcze na tym etapie możliwości dodania kolejnego obszaru o oznaczeniu RM dla działki 1/51, co nie zmieni istotnie charakteru MPZP a zapewni możliwość utworzenia siedliska dla gospodarstwa rolnego, na potrzeby którego dzierżawię tę działkę. Jednocześnie chciałbym zaznaczyć, iż zamieszanie to jest w zgodzie z „Prognozą oddziaływania na środowisko dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Annowo – część Wschodnia” <i>Podpis</i>	1R			Samo złożenie wniosku nie determinuje ostatecznego kształtu decyzji o ustaleniu warunków zabudowy. Tereny RM „Tereny zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych” zostały wyznaczone tylko na terenach, które uzyskały już pozwolenie na budowę.
7	18.07.2024	Osoba fizyczna	1/94	Jako właściciel działki nr 1/94 objętej projektem uchwały mpzp „Annowo – część Wschodnia”, wnoszę o wstrzymanie procedury uchwalenia planu do czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg z 4 lipca 2024 r. na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania	1R			Uwaga nie dotyczy treści projektu planu miejscowego. Trudno się zgodzić z treścią złożonych wniosków i tezę Wnioskodawców, co do uprzedniego rozstrzygnięcia kwestii kwestionowanych w studium, tj. przeznaczenia nieruchomości o przeznaczeniu budowlanym na nieruchomości rolne i powoływanie się w tym zakresie na orzeczenie NSA, tudzież WSA,

			przestrzennego. Ustalone projektem planu przeznaczenie mojej nieruchomości pod tereny rolnicze w sposób rażąco narusza prawo tj. 21 ust 1 w zw. Z art. 64 ust. 3 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zw. Z art. 2 i 7 Konstytucji RP. Podjęcie przez Radę Gminy uchwały w projektowanym kształcie odbyło by się z pogwałceniem prawomocnych orzeczeń sądowych zapadłych w odniesieniu do tego terenu i jako takie stanowiłyby przypadek przekroczenia przez funkcjonariuszy publicznych ich uprawnień na szkodę interesu właścicieli nieruchomości objętych projektem planu. ZALĄCZNIK Ciąg dalszy uzasadnienia Uwagi do projektu uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Annowo – część Wschodnia” Uchwała jest już drugą z kolei próbą bezprawnego ograniczenia przysługującego mi prawa własności nieruchomości. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu już raz- w 2014 r. uniemożliwił studium oraz podjęty na jego podstawie plan miejscowy, przewidujące analogiczne jak proponowane w aktualnym projekcie planu- rolnicze przeznaczenie tych terenów. W prawomocnym wyroku z dnia 19 września 2014 r. sygn. Akt II SA/PO 585/14, WSA w Poznaniu stwierdził niezgodność z prawem całej uchwały Nr 406/LVII/2010 Rady Gminy Czerwonak z dnia 16 września 2010 r. w sprawie zmiany Studium – ze skutkiem wyeliminowania tej uchwały z obrotu prawnego. W prawomocnym wyroku z dnia 3 października 2014 r. sygn.. akt II SA/Po 756/14 WSA w Poznaniu stwierdził nieważność podjętej na podstawie ww. studium uchwały Rady Gminy Czerwonak z dnia 17 listopada 2011 r. Nr 116/XIV/2011 w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Przyczyną unieważnienia studium jak i planu miejscowego było nadużycie przez gminę władztwa planistycznego, które polegało na przeznaczeniu pod tereny rolnicze nieruchomości, które z uwagi na swoje parametry i rozdrobnienie właścicielskie nie nadawały się do rolniczego wykorzystania. Po 10 latach organy Gminy Czerwonak, jawnie lekceważące prawomocne wyroki sądowe, ponownie próbują zablokować zabudowę mojej nieruchomości pod nadzorem wprowadzenia na niej rolniczego przeznaczenia		które zostały podjęte w 2014 r. Zgodnie bowiem z art. 153 ustawy o Postępowaniu przed sądami administracyjnymi, sądy rozstrzygające sprawy oraz wszystkie organy są związane oceną prawną i wskazaniami wyrażonymi w orzeczeniu sądu w sprawie, w której działanie, bezczynność lub przewlekłe postępowanie były przedmiotem zaskarżenia, z tym istotnym założeniem, że dotyczą one ściśle określonego rozstrzygnięcia, podjętego w konkretnej sprawie. Ponadto musi pozostawać w logicznym związku z treścią orzeczenia sądu administracyjnego, w którym zostało sformułowane stanowisko. Zatem trudno dowodzić, że rozstrzygnięcie, które zapadło 10 lat temu na poziomie WSA oraz NSA ma zastosowanie, a mające zastosowanie do studium i uchylające owe studium z 2010 r. ma zastosowanie w chwili obecnej do kolejnego studium, które zostało wyprocedowane 10 lat później. Sytuacja faktyczna i prawna jest zupełnie odmienna i w związku z tym Wójt nie może uznać argumentacji proceduralnej wnioskujących. Wyroki, które zapadły między 2010 r. a 2014 r. były wiążące wyłącznie dla studium z 2010 r. i nie mają absolutnie żadnego zastosowania do studium obecnego. Art. 153. wiążący wyroki z 2014 r. dla innego stanu prawnego, dla innego studium, dla przeprowadzenia całej procedury od zera dla nowego, skarżonego dzisiaj studium. W orzeczeniach sądów administracyjnych uważa się, że wskazania nie mogą z góry narzucać sposobu rozstrzygnięcia konkretnej kwestii związanej z treścią przysługującego rozstrzygnięcia sprawy, bo władztwo planistyczne jest po stronie gminy a nie sądów administracyjnych. Dodatkowo należy również zauważyć, że w praktyce sądów administracyjnych przyjmowane jest założenie, że ocena prawna zawarta w orzeczeniu sądu administracyjnego utraci moc wiążącą w przypadku zmiany stanu prawnego jeżeli spowoduje, że pogląd sądu stanie się nieaktualny. Mając na uwadze powyższe należy zwrócić uwagę, że skoro zmiana stanu prawnego od momentu wydania orzeczenia sądu do momentu podjęcia decyzji przez właściwy organ powoduje i może spowodować nieaktualność orzeczenia to tym bardziej należy zwrócić uwagę, że studium, które było uchwalane w 2010 r., uchwalane było w nieco innym stanie prawnym niż studium uchwalane w 2023 r., bowiem za tym przemawia chociażby fakt, iż ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uległa ewolucji i dodano różne przepisy m.in. bilans dodany do ustawy
--	--	--	--	--	---

			co do którego mają pełną świadomość, że jest niemożliwe do zrealizowania w tym miejscu. Działanie to, z premedytacją podjęte w sprzeczności z wyrokami sądowymi i na szkodę interesu właścicieli nieruchomości, nosi znamiona nadużycia uprawnień i naraża mnie na koszty i szkody materialne, których będę doznawać. Uzasadnienia dla przeznaczenia mojej nieruchomości pod działalność rolniczą nie mogą stanowić wymogi ochrony przyrody. Moja nieruchomość zlokalizowana jest na terenie otuliny Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka (a nie Parku). Z tytułu położenia nieruchomości w otulinie parku przepisy nie wprowadzają żadnych ograniczeń w zakresie możliwości zabudowy. Studium zresztą szereg terenów zlokalizowanych w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka przeznacza ponad zabudowę (tereny oznaczone symbolami: MU*, M3 i M4). Podkreślenia wymaga, że wpływ położenia otuliny na możliwość wyłączenia na mojej nieruchomości zabudowy mieszkaniowej przeanalizował już i to w sposób wiążący dla organów gminy (z mocy art. 153 ppsa) WSA w Poznaniu w wyroku z dnia 3 października 2014 r., sygn. Akt II SA/Po 756/14 (uniemożliwiającym poprzedni plan miejscowy dla tego terenu). Sąd stwierdził, że przepisy ustawy o ochronie przyrody dla parków krajobrazowych wprowadzają różnorakie nakazy i zakazy określone w art. 17 ustawy, jednak ustawodawca nie dopuścił tam tak daleko idącego ograniczenia prawa własności, jak całkowity zakaz zabudowy. Wyjątek dotyczy tylko dwóch sytuacji: w odniesieniu do parków krajobrazowych wprowadzenie zakazu budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej (art. 17 ust. 1 pkt 7 OchrPrzyrodU) oraz zakazu lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200m od krawędzi brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego (art. 17 ust 1 pkt 8 OchrPrzyrodU). Żadna jednak z tych sytuacji nie zachodzi w niniejszej sprawie. W cytowanym, prawomocnym wyroku, WSA w Poznaniu ocenił, że lokalizowanie zabudowy na terenie objętym projektem planu pozostaje w zgodzie z przepisami obowiązującymi w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielona. Wyjaśnił, że na terenie parku oraz jego otuliny nie przewidziano zakazu zabudowy mieszkaniowej. Wprowadzenie takiego zakazu planem			pod koniec 2015 r., który obliguje gminę do zważenia przy opracowywaniu studium tendencji demograficznych, które w chwili obecnej i w tym studium zdecydowanie zaważyły na takiej a nie innej treści, która ma bezpośredni wpływ na wskazywanie terenów możliwych do zainwestowania. Sytuacja faktyczna bowiem też pod rządami Nowego Studium, a 14 lat temu była odmienna. Ponadto gmina ma prawo dokonywać zmian swojej polityki przestrzennej i dostosowywać ją do zmieniających się okoliczności faktycznych i prawnych. Jeden wyrok nie może nieustająco determinować polityki przestrzennej gminy i stawiać powyżej interesu społecznego interes prywatny. Ustalone projektem planu przeznaczenie pod tereny rolnicze jest zgodne ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Nie jest to samodzielne ustalenie gminy, a jest to wynik m.in. bilansu, a także uzyskanych w toku prowadzonej procedury opinii i uzgodnień organów wskazanych m.in. w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1130). Skarga na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie wstrzymuje prac nad miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.
--	--	--	--	--	--	---

				wykraczało w ocenie Sądu poza dozwolone tymi aktami ramy prawne ograniczeń prawa własności na terenach poddanych szczególnej ochronie wartości przyrodniczych. Zakazu wprowadzania nowej zabudowy na nieruchomości objętych projektem planu nie zawiera także rozporządzenie w sprawie planu ochrony parku Puszcza Zielonka. WSA jednocześnie stwierdził, że „<i>Lokalizacja obiektów budowlanych na terenie otuliny, przy spełnieniu określonych warunków, jest zatem dozwolona i nie powoduje utraty walorów krajobrazowych, dla których utworzono park.</i>” Rada gminy i wójt, działając przy uchwaleniu planu jako organy prawodawcze, nie mogą ignorować wyroków sądowych i w sposób jawnie sprzeczny z oceną zawartą w tych wyrokach podejmować o treści w zasadzie tożsamej do uchwał uznanych już raz za niezgodne z prawem. Ponieważ projekt planu realizuje ustalenia studium przyjętego uchwałą nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Czerwonak, a uchwała ta została zaskarżona skargami z dnia 4 lipca 2024 r. wnosząc o wstrzymanie procedury planistycznej do czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg na studium. Kontynuowanie procedury naraża mnie na dalsze szkody materialne i stwarza ryzyko uchwalenia kolejnego aktu prawnego, który w sposób rażący i z obrażą dla prawomocnych wyroków sądowych, naruszy treść obowiązujących przepisów i narazi urzędników na odpowiedzialność. <i>Inicjały wnioskodawcy</i>				
8	18.07.2024	Osoba fizyczna	1/61 1/62 1/191 302104_2.001 3.1/61 302104_2.001 3.1/62 302104_2.001 3.1/191	Jako właściciel działki nr 1/61, 1/62 oraz 1/191 objętej projektem uchwały mpzp „Annowo- część wschodnia”, wnoszę o wstrzymanie procedury uchwalenia planu od czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg z 4 lipca 2024 r. na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Ustalone projektem planu przeznaczenie mojej nieruchomości pod tereny rolnicze w sposób rażący narusza prawo tj. 21 ust 1 w zw. Z art. 64 ust. 3 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zw. Z art. 2 i 7 Konstytucji RP. Podjęcie przez Radę Gminy uchwały w projektowanym kształcie odbyło by się z pogwałceniem prawomocnych orzeczeń sądowych zapadłych w odniesieniu do tego terenu i jako takie stanowiłoby przypadek przekroczenia	1R			Uwaga nie dotyczy treści projektu planu miejscowego. Trudno się zgodzić z treścią złożonych wniosków i tezę Wnioskodawców, co do uprzedniego rozstrzygnięcia kwestii kwestionowanych w studium, tj. przeznaczenia nieruchomości o przeznaczeniu budowlanym na nieruchomości rolne i powoływanie się w tym zakresie na orzeczenie NSA, tudzież WSA, które zostały podjęte w 2014 r. Zgodnie bowiem z art. 153 ustawy o Postępowaniu przed sądami administracyjnymi, sądy rozstrzygające sprawy oraz wszystkie organy są związane oceną prawną i wskazaniami wyrażonymi w orzeczeniu sądu w sprawie, w której działanie, bezczynność lub przewlekłe postępowanie były przedmiotem zaskarżenia, z tym istotnym założeniem, że dotyczą one ściśle określonego rozstrzygnięcia, podjętego w

				przez funkcjonariuszy publicznych ich uprawnień na szkodę interesu właścicieli nieruchomości objętych projektem planu. ZALĄCZNIK Ciąg dalszy uzasadnienia Uwagi do projektu uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Annowo – część Wschodnia” Uchwała jest już drugą z kolei próbą bezprawnego ograniczenia przysługującego mi prawa własności nieruchomości. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu już raz- w 2014 r. uniemożliwił studium oraz podjęty na jego podstawie plan miejscowy, przewidujące analogiczne jak proponowane w aktualnym projekcie planu- rolnicze przeznaczenie tych terenów. W prawomocnym wyroku z dnia 19 września 2014 r. sygn. Akt II SA/PO 585/14, WSA w Poznaniu stwierdził niezgodność z prawem całej uchwały Nr 406/LVII/2010 Rady Gminy Czerwonak z dnia 16 września 2010 r. w sprawie zmiany Studium – ze skutkiem wyeliminowania tej uchwały z obrotu prawnego. W prawomocnym wyroku z dnia 3 października 2014 r. sygn.. akt II SA/Po 756/14 WSA w Poznaniu stwierdził nieważność podjętej na podstawie ww. studium uchwały Rady Gminy Czerwonak z dnia 17 listopada 2011 r. Nr 116/XIV/2011 w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Przyczyną unieważnienia studium jak i planu miejscowego było nadużycie przez gminę władztwa planistycznego, które polegało na przeznaczeniu pod tereny rolnicze nieruchomości, które z uwagi na swoje parametry i rozdrobnienie właścicielskie nie nadawały się do rolniczego wykorzystania. Po 10 latach organy Gminy Czerwonak, jawnie lekceważące prawomocne wyroki sądowe, ponownie próbują zablokować zabudowę mojej nieruchomości pod nadzorem wprowadzenia na niej rolniczego przeznaczenia co do którego mają pełną świadomość, że jest niemożliwe do zrealizowania w tym miejscu. Działanie to, z premedytacją podjęte w sprzeczności z wyrokami sądowymi i na szkodę interesu właścicieli nieruchomości, nosi znamiona nadużycia uprawnień i naraża mnie na koszty i szkody materialne, których będę doznawać.		konkretnej sprawie. Ponadto musi pozostawać w logicznym związku z treścią orzeczenia sądu administracyjnego, w którym zostało sformułowane stanowisko. Zatem trudno dowodzić, że rozstrzygnięcie, które zapadło 10 lat temu na poziomie WSA oraz NSA ma zastosowanie, a mające zastosowanie do studium i uchylające owe studium z 2010 r. ma zastosowanie w chwili obecnej do kolejnego studium, które zostało wyprocedowane 10 lat później. Sytuacja faktyczna i prawna jest zupełnie odmienna i w związku z tym Wójt nie może uznać argumentacji proceduralnej wnioskujących. Wyroki, które zapadły między 2010 r. a 2014 r. były wiążące wyłącznie dla studium z 2010 r. i nie mają absolutnie żadnego zastosowania do studium obecnego. Art. 153, wiążący wyroki z 2014 r. dla innego stanu prawnego, dla innego studium, dla przeprowadzenia całej procedury od zera dla nowego, skarżonego dzisiaj studium. W orzeczeniach sądów administracyjnych uważa się, że wskazania nie mogą z góry narzucać sposobu rozstrzygnięcia konkretnej kwestii związanej z treścią przysługującego studium sprawy, bo władztwo planistyczne jest po stronie gminy a nie sądów administracyjnych. Dodatkowo należy również zauważyć, że w praktyce sądów administracyjnych przyjmowane jest założenie, że ocena prawna zawarta w orzeczeniu sądu administracyjnego utraci moc wiążącą w przypadku zmiany stanu prawnego jeżeli spowoduje, że pogląd sądu stanie się nieaktualny. Mając na uwadze powyższe należy zwrócić uwagę, że skoro zmiana stanu prawnego od momentu wydania orzeczenia sądu do momentu podjęcia decyzji przez właściwy organ powoduje i może spowodować nieaktualność orzeczenia to tym bardziej należy zwrócić uwagę, że studium, które było uchwalane w 2010 r., uchwalane było w nieco innym stanie prawnym niż studium uchwalane w 2023 r., bowiem za tym przemawia chociażby fakt, iż ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uległa ewolucji i dodano różne przepisy m.in. bilans dodany do ustawy pod koniec 2015 r., który obowiązuje gminę do zważenia przy opracowywaniu studium tendencji demograficznych, które w chwili obecnej i w tym studium zdecydowanie zaważyły na takiej a nie innej treści, która ma bezpośredni wpływ na wskazywanie terenów możliwych do zainwestowania. Sytuacja faktyczna bowiem też pod rządami Nowego Studium, a 14 lat temu była odmienna. Ponadto gmina
--	--	--	--	--	--	--

			Uzasadnienia dla przeznaczenia mojej nieruchomości pod działalność rolniczą nie mogą stanowić wymogi ochrony przyrody. Moja nieruchomość zlokalizowana jest na terenie otuliny Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka (a nie Parku). Z tytułu położenia nieruchomości w otulinie parku przepisy nie wprowadzają żadnych ograniczeń w zakresie możliwości zabudowy. Studium zresztą szereg terenów zlokalizowanych w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka przeznacza ponad zabudowę (tereny oznaczone symbolami: MU*, M3 i M4). Podkreślenia wymaga, że wpływ położenia otuliny na możliwość wyłączenia na mojej nieruchomości zabudowy mieszkaniowej przeanalizował już i to w sposób wiążący dla organów gminy (z mocy art. 153 ppsa) WSA w Poznaniu w wyroku z dnia 3 października 2014 r., sygn. Akt II SA/Po 756/14 (uniemożliwiającym poprzedni plan miejscowy dla tego terenu). Sąd stwierdził, że przepisy ustawy o ochronie przyrody dla parków krajobrazowych wprowadzają różnorakie nakazy i zakazy określone w art. 17 ustawy, jednak ustawodawca nie dopuścił tam tak daleko idącego ograniczenia prawa własności, jak całkowity zakaz zabudowy. Wyjątek dotyczy tylko dwóch sytuacji: w odniesieniu do parków krajobrazowych wprowadzenie zakazu budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej (art. 17 ust. 1 pkt 7 OchrPrzyrodU) oraz zakazu lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200m od krawędzi brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego (art. 17 ust 1 pkt 8 OchrPrzyrodU). Żadna jednak z tych sytuacji nie zachodzi w niniejszej sprawie. W cytowanym, prawomocnym wyroku, WSA w Poznaniu ocenił, że lokalizowanie zabudowy na terenie objętym projektem planu pozostaje w zgodzie z przepisami obowiązującymi w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielona. Wyjaśnił, że na terenie parku oraz jego otuliny nie przewidziano zakazu zabudowy mieszkaniowej. Wprowadzenie takiego zakazu planem wykraczało w ocenie Sądu poza dozwolone tymi aktami ramy prawne ograniczeń prawa własności na terenach poddanych szczególnej ochronie wartości przyrodniczych. Zakazu wprowadzania nowej zabudowy na nieruchomości objętych projektem planu nie zawiera także rozporządzenie w sprawie planu ochrony parku Puszcza			ma prawo dokonywać zmian swojej polityki przestrzennej i dostosowywać ją do zmieniających się okoliczności faktycznych i prawnych. Jeden wyrok nie może nieustająco determinować polityki przestrzennej gminy i stawiać powyżej interesu społecznego interes prywatny. Ustalone projektem planu przeznaczenie pod tereny rolnicze jest zgodne ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Nie jest to samodzielne ustalenie gminy, a jest to wynik m.in. bilansu, a także uzyskanych w toku prowadzonej procedury opinii i uzgodnień organów wskazanych m.in. w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1130). Skarga na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie wstrzymuje prac nad miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.
--	--	--	---	--	--	--

				Zielonka. WSA jednocześnie stwierdził, że „Lokalizacja obiektów budowlanych na terenie otuliny, przy spełnieniu określonych warunków, jest zatem dozwolona i nie powoduje utraty walorów krajobrazowych, dla których utworzono park.” Rada gminy i wójt, działając przy uchwaleniu planu jako organy prawodawcze, nie mogą ignorować wyroków sądowych i w sposób jawnie sprzeczny z oceną zawartą w tych wyrokach podejmować o treści w zasadzie tożsamej do uchwał uznanych już raz za niezgodne z prawem. Ponieważ projekt planu realizuje ustalenia studium przyjętego uchwałą nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Czerwonak, a uchwała ta została zaskarżona skargami z dnia 4 lipca 2024 r. wnosząc o wstrzymanie procedury planistycznej do czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg na studium. Kontynuowanie procedury naraża mnie na dalsze szkody materialne i stwarza ryzyko uchwalenia kolejnego aktu prawnego, który w sposób rażący i z obrazą dla prawomocnych wyroków sądowych, naruszy treść obowiązujących przepisów i narazi urzędników na odpowiedzialność. <i>Podpis</i> 18.07.2024				
10	18.07.2024	Osoba fizyczna	1/71 1/89	Jako właściciel działki nr ... objętej projektem uchwały mpzp „Annowo- część wschodnia”, wnoszę o wstrzymanie procedury uchwalenia planu od czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg z 4 lipca 2024 r. na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Ustalone projektem planu przeznaczenie mojej nieruchomości pod tereny rolnicze w sposób rażący narusza prawo tj. 21 ust 1 w zw. Z art. 64 ust. 3 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zw. Z art. 2 i 7 Konstytucji RP. Podjęcie przez Radę Gminy uchwały w projektowanym kształcie odbyło by się z pogwałceniem prawomocnych orzeczeń sądowych zapadłych w odniesieniu do tego terenu i jako takie stanowiłoby przypadek przekroczenia przez funkcjonariuszy publicznych ich uprawnień na szkodę interesu właścicieli nieruchomości objętych projektem planu. ZALĄCZNIK	IR			Uwaga nie dotyczy treści projektu planu miejscowego. Trudno się zgodzić z treścią złożonych wniosków i tezę Wnioskodawców, co do uprzedniego rozstrzygnięcia kwestii kwestionowanych w studium, tj. przeznaczenia nieruchomości o przeznaczeniu budowlanym na nieruchomości rolne i powoływanie się w tym zakresie na orzeczenie NSA, tudzież WSA, które zostały podjęte w 2014 r. Zgodnie bowiem z art. 153 ustawy o Postępowaniu przed sądami administracyjnymi, sądy rozstrzygające sprawy oraz wszystkie organy są związane oceną prawną i wskazaniami wyrażonymi w orzeczeniu sądu w sprawie, w której działanie, bezczynność lub przewlekłe postępowanie były przedmiotem zaskarżenia, z tym istotnym założeniem, że dotyczą one ściśle określonego rozstrzygnięcia, podjętego w konkretnej sprawie. Ponadto musi pozostawać w logicznym związku z treścią orzeczenia sądu administracyjnego, w którym zostało sformułowane stanowisko. Zatem trudno dowodzić, że rozstrzygnięcie, które zapadło 10 lat temu na poziomie

				Ciąg dalszy uzasadnienia Uwagi do projektu uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Annowo – część Wschodnia” Uchwała jest już drugą z kolei próbą bezprawnego ograniczenia przysługującego mi prawa własności nieruchomości. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu już raz- w 2014 r. uniemożliwił studium oraz podjęty na jego podstawie plan miejscowy, przewidujące analogiczne jak proponowane w aktualnym projekcie planu- rolnicze przeznaczenie tych terenów. W prawomocnym wyroku z dnia 19 września 2014 r. sygn. Akt II SA/PO 585/14, WSA w Poznaniu stwierdził niezgodność z prawem całej uchwały Nr 406/LVII/2010 Rady Gminy Czerwonak z dnia 16 września 2010 r. w sprawie zmiany Studium – ze skutkiem wyeliminowania tej uchwały z obrotu prawnego. W prawomocnym wyroku z dnia 3 października 2014 r. sygn.. akt II SA/Po 756/14 WSA w Poznaniu stwierdził nieważność podjętej na podstawie ww. studium uchwały Rady Gminy Czerwonak z dnia 17 listopada 2011 r. Nr 116/XIV/2011 w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Przyczyną unieważnienia studium jak i planu miejscowego było nadużycie przez gminę władztwa planistycznego, które polegało na przeznaczeniu pod tereny rolnicze nieruchomości, które z uwagi na swoje parametry i rozdrobnienie właścicielskie nie nadawały się do rolniczego wykorzystania. Po 10 latach organy Gminy Czerwonak, jawnie lekceważące prawomocne wyroki sądowe, ponownie próbują zablokować zabudowę mojej nieruchomości pod nadzorem wprowadzenia na niej rolniczego przeznaczenia co do którego mają pełną świadomość, że jest niemożliwe do zrealizowania w tym miejscu. Działanie to, z premedytacją podjęte w sprzeczności z wyrokami sądowymi i na szkodę interesu właścicieli nieruchomości, nosi znamiona nadużycia uprawnień i naraża mnie na koszty i szkody materialne, których będę doznać. Uzasadnienia dla przeznaczenia mojej nieruchomości pod działalność rolniczą nie mogą stanowić wymogi ochrony przyrody. Moja nieruchomość zlokalizowana jest na terenie otuliny Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka (a nie Parku). Z tytułu położenia nieruchomości w otulinie parku przepisy nie wprowadzają żadnych ograniczeń w zakresie możliwości zabudowy. Studium zresztą szereg terenów zlokalizowanych w otulinie Parku			WSA oraz NSA ma zastosowanie, a mające zastosowanie do studium i uchylające owe studium z 2010 r. ma zastosowanie w chwili obecnej do kolejnego studium, które zostało wyprocedowane 10 lat później. Sytuacja faktyczna i prawna jest zupełnie odmienna i w związku z tym Wójt nie może uznać argumentacji proceduralnej wnioskujących. Wyroki, które zapadły między 2010 r. a 2014 r. były wiążące wyłącznie dla studium z 2010 r. i nie mają absolutnie żadnego zastosowania do studium obecnego. Art. 153. wiążący wyroki z 2014 r. dla innego stanu prawnego, dla innego studium, dla przeprowadzenia całej procedury od zera dla nowego, skarżonego dzisiaj studium. W orzeczeniach sądów administracyjnych uważa się, że wskazania nie mogą z góry narzucać sposobu rozstrzygnięcia konkretnej kwestii związanej z treścią przyszłego rozstrzygnięcia sprawy, bo władztwo planistyczne jest po stronie gminy a nie sądów administracyjnych. Dodatkowo należy również zauważyć, że w praktyce sądów administracyjnych przyjmowane jest założenie, że ocena prawna zawarta w orzeczeniu sądu administracyjnego utraci moc wiążącą w przypadku zmiany stanu prawnego jeżeli spowoduje, że pogląd sądu stanie się nieaktualny. Mając na uwadze powyższe należy zwrócić uwagę, że skoro zmiana stanu prawnego od momentu wydania orzeczenia sądu do momentu podjęcia decyzji przez właściwy organ powoduje i może spowodować nieaktualność orzeczenia to tym bardziej należy zwrócić uwagę, że studium, które było uchwalane w 2010 r., uchwalane było w nieco innym stanie prawnym niż studium uchwalane w 2023 r., bowiem za tym przemawia chociażby fakt, iż ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uległa ewolucji i dodano różne przepisy m.in. bilans dodany do ustawy pod koniec 2015 r., który obowiązuje gminę do zważenia przy opracowywaniu studium tendencji demograficznych, które w chwili obecnej i w tym studium zdecydowanie zaważyły na takiej a nie innej treści, która ma bezpośredni wpływ na wskazywanie terenów możliwych do zainwestowania. Sytuacja faktyczna bowiem też pod rządami Nowego Studium, a 14 lat temu była odmienna. Ponadto gmina ma prawo dokonywać zmian swojej polityki przestrzennej i dostosowywać ją do zmieniających się okoliczności faktycznych i prawnych. Jeden wyrok nie może nieustająco determinować polityki przestrzennej
--	--	--	--	---	--	--	---

				Krajobrazowego Puszcza Zielonka przeznacza ponad zabudowę (tereny oznaczone symbolami: MU*, M3 i M4). Podkreślenia wymaga, że wpływ położenia otuliny na możliwość wyłączenia na mojej nieruchomości zabudowy mieszkaniowej przeanalizował już i to w sposób wiążący dla organów gminy (z mocy art. 153 ppsa) WSA w Poznaniu w wyroku z dnia 3 października 2014 r., sygn. Akt II SA/Po 756/14 (uniemożliwiającym poprzedni plan miejscowy dla tego terenu). Sąd stwierdził, że przepisy ustawy o ochronie przyrody dla parków krajobrazowych wprowadzają różnorakie nakazy i zakazy określone w art. 17 ustawy, jednak ustawodawca nie dopuścił tam tak daleko idącego ograniczenia prawa własności, jak całkowity zakaz zabudowy. Wyjątek dotyczy tylko dwóch sytuacji: w odniesieniu do parków krajobrazowych wprowadzenie zakazu budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej (art. 17 ust. 1 pkt 7 OchrPrzyrodU) oraz zakazu lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200m od krawędzi brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego (art. 17 ust 1 pkt 8 OchrPrzyrodU). Żadna jednak z tych sytuacji nie zachodzi w niniejszej sprawie. W cytowanym, prawomocnym wyroku, WSA w Poznaniu ocenił, że lokalizowanie zabudowy na terenie objętym projektem planu pozostaje w zgodzie z przepisami obowiązującymi w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielona. Wyjaśnił, że na terenie parku oraz jego otuliny nie przewidziano zakazu zabudowy mieszkaniowej. Wprowadzenie takiego zakazu planem wykraczało w ocenie Sądu poza dozwolone tymi aktami ramy prawne ograniczeń prawa własności na terenach poddanych szczególnej ochronie wartości przyrodniczych. Zakazu wprowadzania nowej zabudowy na nieruchomości objętych projektem planu nie zawiera także rozporządzenie w sprawie planu ochrony parku Puszcza Zielonka. WSA jednocześnie stwierdził, że „<i>Lokalizacja obiektów budowlanych na terenie otuliny, przy spełnieniu określonych warunków, jest zatem dozwolona i nie powoduje utraty walorów krajobrazowych, dla których utworzono park.</i>”			gminy i stawiać powyżej interesu społecznego interes prywatny. Ustalone projektem planu przeznaczenie pod tereny rolnicze jest zgodne ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Nie jest to samodzielne ustalenie gminy, a jest to wynik m.in. bilansu, a także uzyskanych w toku prowadzonej procedury opinii i uzgodnień organów wskazanych m.in. w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1130). Skarga na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie wstrzymuje prac nad miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.
--	--	--	--	--	--	--	--

				Rada gminy i wójt, działając przy uchwaleniu planu jako organy prawodawcze, nie mogą ignorować wyroków sądowych i w sposób jawnie sprzeczny z oceną zawartą w tych wyrokach podejmować o treści w zasadzie tożsamej do uchwał uznanych już raz za niezgodne z prawem. Ponieważ projekt planu realizuje ustalenia studium przyjętego uchwałą nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Czerwonak, a uchwała ta została zaskarżona skargami z dnia 4 lipca 2024 r. wnosząc o wstrzymanie procedury planistycznej do czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg na studium. Kontynuowanie procedury naraża mnie na dalsze szkody materialne i stwarza ryzyko uchwalenia kolejnego aktu prawnego, który w sposób rażący i z obrażą dla prawomocnych wyroków sądowych, narusza treść obowiązujących przepisów i narazi urzędników na odpowiedzialność.			
11	18.07.2024	Osoba fizyczna	1/94	Jako właściciel działki nr 1/94 objętej projektem uchwały mpzp „Annowo- część wschodnia”, wnoszę o wstrzymanie procedury uchwalenia planu od czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg z 4 lipca 2024 r. na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Ustalone projektem planu przeznaczenie mojej nieruchomości pod tereny rolnicze w sposób rażący narusza prawo tj. 21 ust 1 w zw. Z art. 64 ust. 3 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zw. Z art. 2 i 7 Konstytucji RP. Podjęcie przez Radę Gminy uchwały w projektowanym kształcie odbyło by się z pogwałceniem prawomocnych orzeczeń sądowych zapadłych w odniesieniu do tego terenu i jako takie stanowiłoby przypadek przekroczenia przez funkcjonariuszy publicznych ich uprawnień na szkodę interesu właścicieli nieruchomości objętych projektem planu. ZAŁĄCZNIK Ciąg dalszy uzasadnienia Uwagi do projektu uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Annowo – część Wschodnia” Uchwała jest już drugą z kolei próbą bezprawnego ograniczenia przysługującego mi prawa własności nieruchomości. Wojewódzki Sad Administracjnv w	1R		Uwaga nie dotyczy treści projektu planu miejscowego. Trudno się zgodzić z treścią złożonych wniosków i tezą Wnioskodawców, co do uprzedniego rozstrzygnięcia kwestii kwestionowanych w studium, tj. przeznaczenia nieruchomości o przeznaczeniu budowlanym na nieruchomości rolne i powoływanie się w tym zakresie na orzeczenie NSA, tudzież WSA, które zostały podjęte w 2014 r. Zgodnie bowiem z art. 153 ustawy o Postępowaniu przed sądami administracyjnymi, sądy rozstrzygające sprawy oraz wszystkie organy są związane oceną prawną i wskazaniami wyrażonymi w orzeczeniu sądu w sprawie, w której działanie, bezczynność lub przewlekłe postępowanie były przedmiotem zaskarżenia, z tym istotnym założeniem, że dotyczą one ściśle określonego rozstrzygnięcia, podjętego w konkretnej sprawie. Ponadto musi pozostawać w logicznym związku z treścią orzeczenia sądu administracyjnego, w którym zostało sformułowane stanowisko. Zatem trudno dowodzić, że rozstrzygnięcie, które zapadło 10 lat temu na poziomie WSA oraz NSA ma zastosowanie, a mające zastosowanie do studium i uchylające owe studium z 2010 r. ma zastosowanie w chwili obecnej do kolejnego studium, które zostało wypracowane 10 lat później. Sytuacja faktyczna i prawna jest zupełnie odmienna i w związku z tym Wójt nie może uznać argumentacji proceduralnej wnioskujących.

				Poznaniu już raz- w 2014 r. uniemożliwił studium oraz podjęty na jego podstawie plan miejscowy, przewidujące analogicznie jak proponowane w aktualnym projekcie planu- rolnicze przeznaczenie tych terenów. W prawomocnym wyroku z dnia 19 września 2014 r. sygn. Akt II SA/PO 585/14, WSA w Poznaniu stwierdził niezgodność z prawem całej uchwały Nr 406/LVIII/2010 Rady Gminy Czerwonak z dnia 16 września 2010 r. w sprawie zmiany Studium – ze skutkiem wyeliminowania tej uchwały z obrotu prawnego. W prawomocnym wyroku z dnia 3 października 2014 r. sygn. akt II SA/Po 756/14 WSA w Poznaniu stwierdził nieważność podjętej na podstawie ww. studium uchwały Rady Gminy Czerwonak z dnia 17 listopada 2011 r. Nr 116/XIV/2011 w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Przyczyną unieważnienia studium jak i planu miejscowego było nadużycie przez gminę władztwa planistycznego, które polegało na przeznaczeniu pod tereny rolnicze nieruchomości, które z uwagi na swoje parametry i rozdrobnienie właścicielskie nie nadawały się do rolniczego wykorzystania. Po 10 latach organy Gminy Czerwonak, jawnie lekceważące prawomocne wyroki sądowe, ponownie próbują zablokować zabudowę mojej nieruchomości pod nadzorem wprowadzenia na niej rolniczego przeznaczenia co do którego mają pełną świadomość, że jest niemożliwe do zrealizowania w tym miejscu. Działanie to, z premedytacją podjęte w sprzeczności z wyrokami sądowymi i na szkodę interesu właścicieli nieruchomości, nosi znamiona nadużycia uprawnień i naraża mnie na koszty i szkody materialne, których będę doświadczać. Uzasadnienia dla przeznaczenia mojej nieruchomości pod działalność rolniczą nie mogą stanowić wymogi ochrony przyrody: Moja nieruchomość zlokalizowana jest na terenie otuliny Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka (a nie Parku). Z tytułu położenia nieruchomości w otulinie parku przepisy nie wprowadzają żadnych ograniczeń w zakresie możliwości zabudowy. Studium zresztą szereg terenów zlokalizowanych w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka przeznacza ponad zabudowę (tereny oznaczone symbolami: MU*, M3 i M4). Podkreślenia wymaga, że wpływ położenia otuliny na możliwość wyłączenia na mojej nieruchomości zabudowy mieszkaniowej przeanalizował już i to w sposób wiążący dla organów gminy (z mocy art. 153 ppsa) WSA w		Wyroki, które zapadły między 2010 r. a 2014 r. były wiążące wyłącznie dla studium z 2010 r. i nie mają absolutnie żadnego zastosowania do studium obecnego. Art. 153, wiążący wyroki z 2014 r. dla innego stanu prawnego, dla innego studium, dla przeprowadzenia całej procedury od zera dla nowego, skarżonego dzisiaj studium. W orzeczeniach sądów administracyjnych uważa się, że wskazania nie mogą z góry narzucać sposobu rozstrzygnięcia konkretnej kwestii związanej z treścią przyszłego rozstrzygnięcia sprawy, bo władztwo planistyczne jest po stronie gminy a nie sądów administracyjnych. Dodatkowo należy również zauważyć, że w praktyce sądów administracyjnych przyjmowane jest założenie, że ocena prawna zawarta w orzeczeniu sądu administracyjnego utraci moc wiążącą w przypadku zmiany stanu prawnego jeżeli spowoduje, że pogląd sądu stanie się nieaktualny. Mając na uwadze powyższe należy zwrócić uwagę, że skoro zmiana stanu prawnego od momentu wydania orzeczenia sądu do momentu podjęcia decyzji przez właściwy organ powoduje i może spowodować nieaktualność orzeczenia to tym bardziej należy zwrócić uwagę, że studium, które było uchwalane w 2010 r., uchwalane było w nieco innym stanie prawnym niż studium uchwalane w 2023 r., bowiem za tym przemawia chociażby fakt, iż ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uległa ewolucji i dodano różne przepisy m.in. bilans dodany do ustawy pod koniec 2015 r., który obowiązuje gminę do zważenia przy opracowywaniu studium tendencji demograficznych, które w chwili obecnej i w tym studium zdecydowanie zaważyły na takiej a nie innej treści, która ma bezpośredni wpływ na wskazywanie terenów możliwych do zainwestowania. Sytuacja faktyczna bowiem też pod rządami Nowego Studium, a 14 lat temu była odmienna. Ponadto gmina ma prawo dokonywać zmian swojej polityki przestrzennej i dostosowywać ją do zmieniających się okoliczności faktycznych i prawnych. Jeden wyrok nie może nieustająco determinować polityki przestrzennej gminy i stawiać powyżej interesu społecznego interes prywatny. Ustalone projektem planu przeznaczenie pod tereny rolnicze jest zgodne ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Nie jest to samodzielne ustalenie gminy, a jest to wynik m.in. bilansu, a także uzyskanych w toku prowadzonej procedury opinii i uzgodnień organów wskazanych
--	--	--	--	---	--	---

				Poznaniu w wyroku z dnia 3 października 2014 r., sygn. Akt II SA/Po 756/14 (uniemożliwiającym poprzedni plan miejscowy dla tego terenu). Sąd stwierdził, że przepisy ustawy o ochronie przyrody dla parków krajobrazowych wprowadzają różnorakie nakazy i zakazy określone w art. 17 ustawy, jednak ustawodawca nie dopuścił tam tak daleko idącego ograniczenia prawa własności, jak całkowity zakaz zabudowy. Wyjątek dotyczy tylko dwóch sytuacji: w odniesieniu do parków krajobrazowych wprowadzenie zakazu budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej (art. 17 ust. 1 pkt 7 OchrPrzyrodU) oraz zakazu lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200m od krawędzi brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego (art. 17 ust 1 pkt 8 OchrPrzyrodU). Żadna jednak z tych sytuacji nie zachodzi w niniejszej sprawie. W cytowanym, prawomocnym wyroku, WSA w Poznaniu ocenił, że lokalizowanie zabudowy na terenie objętym projektem planu pozostaje w zgodzie z przepisami obowiązującymi w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielona. Wyjaśnił, że na terenie parku oraz jego otuliny nie przewidziano zakazu zabudowy mieszkaniowej. Wprowadzenie takiego zakazu planem wykraczało w ocenie Sądu poza dozwolone tymi aktami ramy prawne ograniczeń prawa własności na terenach poddanych szczególnej ochronie wartości przyrodniczych. Zakazu wprowadzania nowej zabudowy na nieruchomości objętych projektem planu nie zawiera także rozporządzenie w sprawie planu ochrony parku Puszcza Zielonka. WSA jednocześnie stwierdził, że „Lokalizacja obiektów budowlanych na terenie otuliny, przy spełnieniu określonych warunków, jest zatem dozwolona i nie powoduje utraty walorów krajobrazowych, dla których utworzono park.” Rada gminy i wójt, działając przy uchwaleniu planu jako organy prawodawcze, nie mogą ignorować wyroków sądowych i w sposób jawnie sprzeczny z oceną zawartą w tych wyrokach podejmować o treści w zasadzie tożsamej do uchwał uznanych już raz za niezgodne z prawem. Ponieważ projekt planu realizuje ustalenia studium przyjętego uchwałą nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Czerwonak, a uchwała ta została			m.in. w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1130). Skarga na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie wstrzymuje prac nad miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.
--	--	--	--	---	--	--	---

				zaskarżona skargami z dnia 4 lipca 2024 r. wnosząc o wstrzymanie procedury planistycznej do czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg na studium. Kontynuowanie procedury naraża mnie na dalsze szkody materialne i stwarza ryzyko uchwalenia kolejnego aktu prawnego, który w sposób rażący i z obrazą dla prawomocnych wyroków sądowych, naruszy treść obowiązujących przepisów i narazi urzędników na odpowiedzialność. <i>Parafka wnioskodawcy</i>			
12	18.07.2024	Osoba prawna	1/119, 1/120, 1/121, 1/123, 1/124, 1/125, 1/126, 1/127, 1/128, 1/129, 1/132, 1/137, 1/150, 1/151, 1/164, 1/165, 1/166, 1/168, 1/170, 1/171, 1/181, 1/184, 1/185, 1/186, 1/193, 1/194, 1/201	W związku z wyłożeniem do publicznego wglądu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego składam uwagi, o której mowa w art. 18 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym dotyczącą: dz. 1/119, 1/120, 1/121, 1/123, 1/124, 1/125, 1/126, 1/127, 1/128, 1/129, 1/132, 1/137, 1/150, 1/151, 1/164, 1/165, 1/166, 1/168, 1/170, 1/171, 1/181, 1/184, 1/185, 1/186, 1/193, 1/194, 1/201, wszystkie obręb Annowo, o następującej treści: 1. Projekt planu niezgodny jest z obowiązującym prawem – jest powieleniem uchylonego planu z dnia 17 listopada 2011 r. (wyrok WSA w Poznaniu z 3.X.2014 r. sygn. Akt II SA/Po 756/14), powtarzającymi jego błędy, 2. Projekt planu nie uwzględnia podziału nieruchomości 1R i 2R na szereg małych działek, wykluczając je z możliwości użycia na cele rolne, które to przeznaczenie nie jest kontynuacją poprzedniego przeznaczenia nieruchomości – projekt wbrew zapisom z uzasadnieniu nie uwzględnia interesów prywatnych Ciąg dalszy pisma (zgodnie z pkt 6 pouczenia) na odrębnej karcie. 3. teren 1R, jak i 2R oraz RM nie jest terenem jednolitym prawnie, tzn. jest podzielony na szereg działek, do których dojazd musiałby zostać zapewniony indywidualnie, tj. powinien rozstrzygać uregulowany dostęp do poszczególnych nieruchomości a nie tylko terenu, plan powinien uwzględniać siatkę już faktycznie wydzielonych dróg wewnętrznych, 4. projekt planu nie definiuje pojęcia działki budowlanej – w ustawodawstwie są różne definicje pojęcia działki budowlanej,	1R TT-G (1/193)		Ad. 1. Brak wcześniejszego przeznaczenia. Ad. 2. Podział z inicjatywy osoby prywatnej, dokonywany w trybie rolnym. Ad. 3. Projekt planu zakłada przeznaczenie na tereny oznaczone symbolem R – tereny rolnicze oraz oznaczone symbolem RM – tereny zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych. Podział terenów na działki został dokonany w trybie rolnym z inicjatywy osoby prywatnej, nie zmieniając ich charakteru. Na terenie tym nie występują żadne drogi wewnętrzne, a jedynie działki rolne wykorzystywane jako dojazd. Ad. 4. Plan nie wyznacza działek budowlanych. Ad. 5. Rozporządzenie wskazuje tereny podlegające szczególnej opiece i sama treść rozporządzenia nie jest jedynym wiążącym elementem na rozwiązania przyjęte w planie. Wpływ na to miał szereg innych czynników m.in. bilans. Ad. 6. Strefa została wyznaczona zgodnie z wytycznymi OGP Gaz – System, przedstawionymi w ich opinii. Ad. 7. Istniejący stan zagospodarowania to tereny rolnicze.

				5. uwaga dot § 27 ust 2 projektu – rozporządzenie Wojewody z dnia 4 kwietnia 2005 r. dotyczy wyłącznie obszaru planu a samo rozporządzenie nie zawiera jakiegokolwiek zakazu zabudowy terenów przyległych wyprowadzając jedynie obowiązek oddzielenie zabudowy od ścian lasu przez tworzenie zieleni izolacyjnej i tworzenie korytarzy ekologicznych i zachowanie szlaków migracyjnych zwierząt w otwartych krajobrazach rolniczych (§3). W tym zakresie uzasadnienie projektu planu nie jest prawdziwe. 6. Strefa kontrolowana gazociągu DN 500 jest zbyt szeroka – nie wynika z obowiązujących przepisów a w projekcie planu nie wskazano podstawy prawnej tak dużej strefy. 7. Projekt planu wbrew deklaracjom zawartym w uzasadnieniu (pkt 17 i 18 uzasadnienia) nie uwzględnia prawa własność oraz interesów prywatnych, zmierzających do ochrony istniejącego stanu zagospodarowania, co jest sprzeczne z art. 1 ust 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. <i>Podpis</i>				
13	18.07.2024	Osoba fizyczna	1/53 302104_2.001 3.1/53	Jako właściciel działki nr 1/53 obręb Annowo (302104_2.0013.1/53) objętej projektem uchwały mpzp „Annowo- część wschodnia”, wnoszę o wstrzymanie procedury uchwalenia planu od czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg z 4 lipca 2024 r. na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Ustalone projektem planu przeznaczenie mojej nieruchomości pod tereny rolnicze w sposób rażąco narusza prawo tj. 21 ust 1 w zw. Z art. 64 ust. 3 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zw. Z art. 2 i 7 Konstytucji RP. Podjęcie przez Radę Gminy uchwały w projektowanym kształcie odbyło by się z pogwałceniem prawomocnych orzeczeń sądowych zapadłych w odniesieniu do tego terenu i jako takie stanowiłoby przypadek przekroczenia przez funkcjonariuszy publicznych ich uprawnień na szkodę interesu właścicieli nieruchomości objętych projektem planu. ZALĄCZNIK	IR			Uwaga nie dotyczy treści projektu planu miejscowego. Trudno się zgodzić z treścią złożonych wniosków i tezę Wnioskodawców, co do uprzedniego rozstrzygnięcia kwestii kwestionowanych w studium, tj. przeznaczenia nieruchomości o przeznaczeniu budowlanym na nieruchomości rolne i powoływanie się w tym zakresie na orzeczenie NSA, tudzież WSA, które zostały podjęte w 2014 r. Zgodnie bowiem z art. 153 ustawy o Postępowaniu przed sądami administracyjnymi, sądy rozstrzygające sprawy oraz wszystkie organy są związane oceną prawną i wskazaniami wyrażonymi w orzeczeniu sądu w sprawie, w której działanie, bezczynność lub przewlekłe postępowanie były przedmiotem zaskarżenia, z tym istotnym założeniem, że dotyczą one ściśle określonego rozstrzygnięcia, podjętego w konkretnej sprawie. Ponadto musi pozostawać w logicznym związku z treścią orzeczenia sądu administracyjnego, w którym zostało sformułowane stanowisko. Zatem trudno dowodzić, że rozstrzygnięcie, które zapadło 10 lat temu na poziomie WSA oraz NSA ma zastosowanie, a mające zastosowanie do studium i uchyłające owe studium z 2010 r. ma zastosowanie w chwili obecnej do kolejnego studium, które zostało wypracowane 10

			Ciąg dalszy uzasadnienia Uwagi do projektu uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Annovo – część Wschodnia” Uchwała jest już drugą z kolei próbą bezprawnego ograniczenia przysługującego mi prawa własności nieruchomości. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu już raz- w 2014 r. uniemożliwił studium oraz podjęty na jego podstawie plan miejscowy, przewidujące analogiczne jak proponowane w aktualnym projekcie planu- rolnicze przeznaczenie tych terenów. W prawomocnym wyroku z dnia 19 września 2014 r. sygn. Akt II SA/PO 585/14, WSA w Poznaniu stwierdził niezgodność z prawem całej uchwały Nr 406/LVII/2010 Rady Gminy Czerwonak z dnia 16 września 2010 r. w sprawie zmiany Studium – ze skutkiem wyeliminowania tej uchwały z obrotu prawnego. W prawomocnym wyroku z dnia 3 października 2014 r. sygn. akt II SA/Po 756/14 WSA w Poznaniu stwierdził nieważność podjętej na podstawie ww. studium uchwały Rady Gminy Czerwonak z dnia 17 listopada 2011 r. Nr 116/XIV/2011 w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Przyczyną unieważnienia studium jak i planu miejscowego było nadużycie przez gminę władztwa planistycznego, które polegało na przeznaczeniu pod tereny rolnicze nieruchomości, które z uwagi na swoje parametry i rozdrobnienie właścicielskie nie nadawały się do rolniczego wykorzystania. Po 10 latach organy Gminy Czerwonak, jawnie lekceważące prawomocne wyroki sądowe, ponownie próbują zablokować zabudowę mojej nieruchomości pod nadzorem wprowadzenia na niej rolniczego przeznaczenia co do którego mają pełną świadomość, że jest niemożliwe do zrealizowania w tym miejscu. Działanie to, z premedytacją podjęte w sprzeczności z wyrokami sądowymi i na szkodę interesu właścicieli nieruchomości, nosi znamiona nadużycia uprawnień i naraża mnie na koszty i szkody materialne, których będę doświadczać. Uzasadnienia dla przeznaczenia mojej nieruchomości pod działalność rolniczą nie mogą stanowić wymogi ochrony przyrody. Moja nieruchomość zlokalizowana jest na terenie otuliny Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka (a nie Parku). Z tytułu położenia nieruchomości w otulinie parku przepisy nie wprowadzają żadnych ograniczeń w zakresie możliwości zabudowy. Studium zresztą szereg terenów zlokalizowanych w otulinie Parku			lat później. Sytuacja faktyczna i prawna jest zupełnie odmienna i w związku z tym Wójt nie może uznać argumentacji proceduralnej wnioskujących. Wyroki, które zapadły między 2010 r. a 2014 r. były wiążące wyłącznie dla studium z 2010 r. i nie mają absolutnie żadnego zastosowania do studium obecnego. Art. 153, wiążący wyroki z 2014 r. dla innego stanu prawnego, dla innego studium, dla przeprowadzenia całej procedury od zera dla nowego, skarżonego dzisiaj studium. W orzeczeniach sądów administracyjnych uważa się, że wskazania nie mogą z góry narzucać sposobu rozstrzygnięcia konkretnej kwestii związanej z treścią przyszłego rozstrzygnięcia sprawy, bo władztwo planistyczne jest po stronie gminy a nie sądów administracyjnych. Dodatkowo należy również zauważyć, że w praktyce sądów administracyjnych przyjmowane jest założenie, że ocena prawna zawarta w orzeczeniu sądu administracyjnego utraci moc wiążącą w przypadku zmiany stanu prawnego jeżeli spowoduje, że pogląd sądu stanie się nieaktualny. Mając na uwadze powyższe należy zwrócić uwagę, że skoro zmiana stanu prawnego od momentu wydania orzeczenia sądu do momentu podjęcia decyzji przez właściwy organ powoduje i może spowodować nieaktualność orzeczenia to tym bardziej należy zwrócić uwagę, że studium, które było uchwalane w 2010 r., uchwalane było w nieco innym stanie prawnym niż studium uchwalane w 2023 r., bowiem za tym przemawia chociażby fakt, iż ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uległa ewolucji i dodano różne przepisy m.in. bilans dodany do ustawy pod koniec 2015 r., który obciąża gminę do zważenia przy opracowywaniu studium tendencji demograficznych, które w chwili obecnej i w tym studium zdecydowanie zaważyły na takiej a nie innej treści, która ma bezpośredni wpływ na wskazywanie terenów możliwych do zainwestowania. Sytuacja faktyczna bowiem też pod rządami Nowego Studium, a 14 lat temu była odmienna. Ponadto gmina ma prawo dokonywać zmian swojej polityki przestrzennej i dostosowywać ją do zmieniających się okoliczności faktycznych i prawnych. Jeden wyrok nie może nieustająco determinować polityki przestrzennej gminy i stawiać powyżej interesu społecznego interes prywatny. Ustalone projektem planu przeznaczenie pod tereny rolnicze jest zgodne ze Studium uwarunkowań i
--	--	--	---	--	--	--

				Krajobrazowego Puszcza Zielonka przeznacza ponad zabudowę (tereny oznaczone symbolami: MU*, M3 i M4). Podkreślenia wymaga, że wpływ położenia otuliny na możliwość wyłączenia na mojej nieruchomości zabudowy mieszkaniowej przeanalizował już i to w sposób wiążący dla organów gminy (z mocy art. 153 ppsa) WSA w Poznaniu w wyroku z dnia 3 października 2014 r., sygn. Akt II SA/Po 756/14 (uniemożliwiającym poprzedni plan miejscowy dla tego terenu). Sąd stwierdził, że przepisy ustawy o ochronie przyrody dla parków krajobrazowych wprowadzają różnorakie nakazy i zakazy określone w art. 17 ustawy, jednak ustawodawca nie dopuścił tam tak daleko idącego ograniczenia prawa własności, jak całkowity zakaz zabudowy. Wyjątek dotyczy tylko dwóch sytuacji: w odniesieniu do parków krajobrazowych wprowadzenie zakazu budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybactwie (art. 17 ust. 1 pkt 7 OchrPrzyrodU) oraz zakazu lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200m od krawędzi brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego (art. 17 ust 1 pkt 8 OchrPrzyrodU). Żadna jednak z tych sytuacji nie zachodzi w niniejszej sprawie. W cytowanym, prawomocnym wyroku, WSA w Poznaniu ocenił, że lokalizowanie zabudowy na terenie objętym projektem planu pozostaje w zgodzie z przepisami obowiązującymi w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielona. Wyjaśnił, że na terenie parku oraz jego otuliny nie przewidziano zakazu zabudowy mieszkaniowej. Wprowadzenie takiego zakazu planem wykraczało w ocenie Sądu poza dozwolone tymi aktami ramy prawne ograniczeń prawa własności na terenach poddanych szczególnej ochronie wartości przyrodniczych. Zakazu wprowadzania nowej zabudowy na nieruchomości objętych projektem planu nie zawiera także rozporządzenie w sprawie planu ochrony parku Puszcza Zielonka. WSA jednocześnie stwierdził, że „<i>Lokalizacja obiektów budowlanych na terenie otuliny, przy spełnieniu określonych warunków, jest zatem dozwolona i nie powoduje utraty walorów krajobrazowych, dla których utworzono park.</i>” Rada gminy i wójt, działając przy uchwaleniu planu jako organy prawodawcze, nie mogą ignorować wyroków			kierunków zagospodarowania przestrzennego. Nie jest to samodzielne ustalenie gminy, a jest to wynik m.in. bilansu, a także uzyskanych w toku prowadzonej procedury opinii i uzgodnień organów wskazanych m.in. w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1130). Skarga na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie wstrzymuje prac nad miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.
--	--	--	--	---	--	--	--

				sądowych i w sposób jawnie sprzeczny z oceną zawartą w tych wyrokach podejmować o treści w zasadzie tożsamej do uchwał uznanych już raz za niezgodne z prawem. Ponieważ projekt planu realizuje ustalenia studium przyjętego uchwałą nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Czerwonak, a uchwała ta została zaskarżona skargami z dnia 4 lipca 2024 r. wnosząc o wstrzymanie procedury planistycznej do czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg na studium. Kontynuowanie procedury naraża mnie na dalsze szkody materialne i stwarza ryzyko uchwalenia kolejnego aktu prawnego, który w sposób rażący i z obrażą dla prawomocnych wyroków sądowych, naruszy treść obowiązujących przepisów i narazi urzędników na odpowiedzialność. Z poważaniem Podpis				
14	18.07.2024	Osoba fizyczna	1/60 1/68	Jako właściciel działki nr 1/60 i 1/68 objętej projektem uchwały mpzp „Annowo- część wschodnia”, wnoszę o wstrzymanie procedury uchwalenia planu od czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg z 4 lipca 2024 r. na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Ustalone projektem planu przeznaczenie mojej nieruchomości pod tereny rolnicze w sposób rażący narusza prawo tj. 21 ust 1 w zw. Z art. 64 ust. 3 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zw. Z art. 2 i 7 Konstytucji RP. Podjęcie przez Radę Gminy uchwały w projektowanym kształcie odbyło by się z pogwałceniem prawomocnych orzeczeń sądowych zapadłych w odniesieniu do tego terenu i jako takie stanowiłoby przypadek przekroczenia przez funkcjonariuszy publicznych ich uprawnień na szkodę interesu właścicieli nieruchomości objętych projektem planu.	1R			Uwaga nie dotyczy treści projektu planu miejscowego. Trudno się zgodzić z treścią złożonych wniosków i tezę Wnioskodawców, co do uprzedniego rozstrzygnięcia kwestii kwestionowanych w studium, tj. przeznaczenia nieruchomości o przeznaczeniu budowlanym na nieruchomości rolne i powoływanie się w tym zakresie na orzeczenie NSA, tudzież WSA, które zostały podjęte w 2014 r. Zgodnie bowiem z art. 153 ustawy o Postępowaniu przed sądami administracyjnymi, sądy rozstrzygające sprawy oraz wszystkie organy są związane oceną prawną i wskazaniami wyrażonymi w orzeczeniu sądu w sprawie, w której działanie, bezczynność lub przewlekłe postępowanie były przedmiotem zaskarżenia, z tym istotnym założeniem, że dotyczą one ściśle określonego rozstrzygnięcia, podjętego w konkretnej sprawie. Ponadto musi pozostawać w logicznym związku z treścią orzeczenia sądu administracyjnego, w którym zostało sformułowane stanowisko. Zatem trudno dowodzić, że rozstrzygnięcie, które zapadło 10 lat temu na poziomie WSA oraz NSA ma zastosowanie, a mające zastosowanie do studium i uchylające owe studium z 2010 r. ma zastosowanie w chwili obecnej do kolejnego studium, które zostało wyprocedowane 10 lat później. Sytuacja faktyczna i prawna jest zupełnie odmienna i w związku z tym Wójt nie może uznać argumentacji proceduralnej wnioskujących.

							Wyroki, które zapadły między 2010 r. a 2014 r. były wiążące wyłącznie dla studium z 2010 r. i nie mają absolutnie żadnego zastosowania do studium obecnego. Art. 153, wiążący wyroki z 2014 r. dla innego stanu prawnego, dla innego studium, dla przeprowadzenia całej procedury od zera dla nowego, skarżonego dzisiaj studium. W orzeczeniach sądów administracyjnych uważa się, że wskazania nie mogą z góry narzucać sposobu rozstrzygnięcia konkretnej kwestii związanej z treścią przysługującego rozstrzygnięcia sprawy, bo władztwo planistyczne jest po stronie gminy a nie sądów administracyjnych. Dodatkowo należy również zauważyć, że w praktyce sądów administracyjnych przyjmowane jest założenie, że ocena prawna zawarta w orzeczeniu sądu administracyjnego utraci moc wiążącą w przypadku zmiany stanu prawnego jeżeli spowoduje, że pogląd sądu stanie się nieaktualny. Mając na uwadze powyższe należy zwrócić uwagę, że skoro zmiana stanu prawnego od momentu wydania orzeczenia sądu do momentu podjęcia decyzji przez właściwy organ powoduje i może spowodować nieaktualność orzeczenia to tym bardziej należy zwrócić uwagę, że studium, które było uchwalane w 2010 r., uchwalane było w nieco innym stanie prawnym niż studium uchwalane w 2023 r., bowiem za tym przemawia chociażby fakt, iż ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uległa ewolucji i dodano różne przepisy m.in. bilans dodany do ustawy pod koniec 2015 r., który obliguje gminę do zważenia przy opracowywaniu studium tendencji demograficznych, które w chwili obecnej i w tym studium zdecydowanie zaważyły na takiej a nie innej treści, która ma bezpośredni wpływ na wskazywanie terenów możliwych do zainwestowania. Sytuacja faktyczna bowiem też pod rządami Nowego Studium, a 14 lat temu była odmienna. Ponadto gmina ma prawo dokonywać zmian swojej polityki przestrzennej i dostosowywać ją do zmieniających się okoliczności faktycznych i prawnych. Jeden wyrok nie może nieustająco determinować polityki przestrzennej gminy i stawiać powyżej interesu społecznego interes prywatny. Ustalone projektem planu przeznaczenie pod tereny rolnicze jest zgodne ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Nie jest to samodzielne ustalenie gminy, a jest to wynik m.in. bilansu, a także uzyskanych w toku prowadzonej procedury opinii i uzgodnień organów wskazanych
--	--	--	--	--	--	--	--

								m.in. w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1130). Skarga na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie wstrzymuje prac nad miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.
15	18.07.2024	Osoba fizyczna	1/82	Jako właściciel działki nr 1/82 objętej projektem uchwały mpzp „Annowo- część wschodnia”, wnoszę o wstrzymanie procedury uchwalenia planu od czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg z 4 lipca 2024 r. na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Ustalone projektem planu przeznaczenie mojej nieruchomości pod tereny rolnicze w sposób rażąco narusza prawo tj. 21 ust 1 w zw. Z art. 64 ust. 3 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zw. Z art. 2 i 7 Konstytucji RP. Podjęcie przez Radę Gminy uchwały w projektowanym kształcie odbyło by się z pogwałceniem prawomocnych orzeczeń sądowych zapadłych w odniesieniu do tego terenu i jako takie stanowiłoby przypadek przekroczenia przez funkcjonariuszy publicznych ich uprawnień na szkodę interesu właścicieli nieruchomości objętych projektem planu. ZAŁĄCZNIK Ciąg dalszy uzasadnienia Uwagi do projektu uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Annowo – część Wschodnia” Uchwała jest już drugą z kolei próbą bezprawnego ograniczenia przysługującego mi prawa własności nieruchomości. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu już raz- w 2014 r. uniemożliwił studium oraz podjęty na jego podstawie plan miejscowy, przewidujące analogiczne jak proponowane w aktualnym projekcie planu- rolnicze przeznaczenie tych terenów. W prawomocnym wyroku z dnia 19 września 2014 r. sygn. Akt II SA/PO 585/14, WSA w Poznaniu stwierdził niezgodność z prawem całej uchwały Nr 406/LVII/2010 Rady Gminy Czerwonak z dnia 16 września 2010 r. w sprawie zmiany Studium – ze skutkiem wyeliminowania tej uchwały z obrotu prawnego.	1R		Uwaga nie dotyczy treści projektu planu miejscowego. Trudno się zgodzić z treścią złożonych wniosków i tezę Wnioskodawców, co do uprzedniego rozstrzygnięcia kwestii kwestionowanych w studium, tj. przeznaczenia nieruchomości o przeznaczeniu budowlanym na nieruchomości rolne i powoływanie się w tym zakresie na orzeczenie NSA, tudzież WSA, które zostały podjęte w 2014 r. Zgodnie bowiem z art. 153 ustawy o Postępowaniu przed sądami administracyjnymi, sądy rozstrzygające sprawy oraz wszystkie organy są związane oceną prawną i wskazaniami wyrażonymi w orzeczeniu sądu w sprawie, w której działanie, bezczynność lub przewlekłe postępowanie były przedmiotem zaskarżenia, z tym istotnym założeniem, że dotyczą one ściśle określonego rozstrzygnięcia, podjętego w konkretnej sprawie. Ponadto musi pozostawać w logicznym związku z treścią orzeczenia sądu administracyjnego, w którym zostało sformułowane stanowisko. Zatem trudno dowodzić, że rozstrzygnięcie, które zapadło 10 lat temu na poziomie WSA oraz NSA ma zastosowanie, a mające zastosowanie do studium i uchylające owe studium z 2010 r. ma zastosowanie w chwili obecnej do kolejnego studium, które zostało wyprocedowane 10 lat później. Sytuacja faktyczna i prawna jest zupełnie odmienna i w związku z tym Wójt nie może uznać argumentacji proceduralnej wnioskujących. Wyroki, które zapadły między 2010 r. a 2014 r. były wiążące wyłącznie dla studium z 2010 r. i nie mają absolutnie żadnego zastosowania do studium obecnego. Art. 153. wiążący wyroki z 2014 r. dla innego stanu prawnego, dla innego studium, dla przeprowadzenia całej procedury od zera dla nowego, skarżonego dzisiaj studium. W orzeczeniach sądów administracyjnych uważa się, że wskazania nie mogą z góry narzucać sposobu rozstrzygnięcia konkretnej kwestii związanej z treścią przyszłego rozstrzygnięcia sprawy, bo władztwo planistyczne jest po stronie gminy a nie sądów administracyjnych.	

				W prawomocnym wyroku z dnia 3 października 2014 r. sygn. akt II SA/Po 756/14 WSA w Poznaniu stwierdził nieważność podjętej na podstawie ww. studium uchwały Rady Gminy Czerwonak z dnia 17 listopada 2011 r. Nr 116/XIV/2011 w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Przyczyną unieważnienia studium jak i planu miejscowego było nadużycie przez gminę władztwa planistycznego, które polegało na przeznaczeniu pod tereny rolnicze nieruchomości, które z uwagi na swoje parametry i rozdrobnienie właścicielskie nie nadawały się do rolniczego wykorzystania. Po 10 latach organy Gminy Czerwonak, jawnie lekceważące prawomocne wyroki sądowe, ponownie próbują zablokować zabudowę mojej nieruchomości pod nadzorem wprowadzenia na niej rolniczego przeznaczenia co do którego mają pełną świadomość, że jest niemożliwe do zrealizowania w tym miejscu. Działanie to, z premedytacją podjęte w sprzeczności z wyrokami sądowymi i na szkodę interesu właścicieli nieruchomości, nosi znamiona nadużycia uprawnień i naraża mnie na koszty i szkody materialne, których będę doświadczać. Uzasadnienia dla przeznaczenia mojej nieruchomości pod działalność rolniczą nie mogą stanowić wymogi ochrony przyrody. Moja nieruchomość zlokalizowana jest na terenie otuliny Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka (a nie Parku). Z tytułu położenia nieruchomości w otulinie parku przepisy nie wprowadzają żadnych ograniczeń w zakresie możliwości zabudowy. Studium zresztą szereg terenów zlokalizowanych w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka przeznacza ponad zabudowę (tereny oznaczone symbolami: MU*, M3 i M4). Podkreślenia wymaga, że wpływ położenia otuliny na możliwość wyłączenia na mojej nieruchomości zabudowy mieszkaniowej przeanalizował już i to w sposób wiążący dla organów gminy (z mocy art. 153 ppsa) WSA w Poznaniu w wyroku z dnia 3 października 2014 r., sygn. Akt II SA/Po 756/14 (uniemożliwiającym poprzedni plan miejscowy dla tego terenu). Sąd stwierdził, że przepisy ustawy o ochronie przyrody dla parków krajobrazowych wprowadzają różnorodne nakazy i zakazy określone w art. 17 ustawy, jednak ustawodawca nie dopuścił tam tak daleko idącego ograniczenia prawa własności, jak całkowity zakaz zabudowy. Wyjątek dotyczy tylko dwóch sytuacji: w			Dodatkowo należy również zauważyć, że w praktyce sądów administracyjnych przyjmowane jest założenie, że ocena prawna zawarta w orzeczeniu sądu administracyjnego utraci moc wiążącą w przypadku zmiany stanu prawnego jeżeli spowoduje, że pogląd sądu stanie się nieaktualny. Mając na uwadze powyższe należy zwrócić uwagę, że skoro zmiana stanu prawnego od momentu wydania orzeczenia sądu do momentu podjęcia decyzji przez właściwy organ powoduje i może spowodować nieaktualność orzeczenia to tym bardziej należy zwrócić uwagę, że studium, które było uchwalane w 2010 r., uchwalane było w nieco innym stanie prawnym niż studium uchwalane w 2023 r., bowiem za tym przemawia chociażby fakt, iż ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uległa ewolucji i dodano różne przepisy m.in. bilans dodany do ustawy pod koniec 2015 r., który obowiązuje gminę do zważenia przy opracowywaniu studium tendencji demograficznych, które w chwili obecnej i w tym studium zdecydowanie zaważyły na takiej a nie innej treści, która ma bezpośredni wpływ na wskazywanie terenów możliwych do zainwestowania. Sytuacja faktyczna bowiem też pod rządami Nowego Studium, a 14 lat temu była odmienna. Ponadto gmina ma prawo dokonywać zmian swojej polityki przestrzennej i dostosowywać ją do zmieniających się okoliczności faktycznych i prawnych. Jeden wyrok nie może nieustająco determinować polityki przestrzennej gminy i stawiać powyżej interesu społecznego interes prywatny. Ustalone projektem planu przeznaczenie pod tereny rolnicze jest zgodne ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Nie jest to samodzielne ustalenie gminy, a jest to wynik m.in. bilansu, a także uzyskanych w toku prowadzonej procedury opinii i uzgodnień organów wskazanych m.in. w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1130). Skarga na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie wstrzymuje prac nad miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.
--	--	--	--	---	--	--	---

			odniesieniu do parków krajobrazowych wprowadzenie zakazu budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej (art. 17 ust. 1 pkt 7 OchrPrzyrodU) oraz zakazu lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200m od krawędzi brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego (art. 17 ust 1 pkt 8 OchrPrzyrodU). Żadna jednak z tych sytuacji nie zachodzi w niniejszej sprawie. W cytowanym, prawomocnym wyroku, WSA w Poznaniu ocenił, że lokalizowanie zabudowy na terenie objętym projektem planu pozostaje w zgodzie z przepisami obowiązującymi w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielona. Wyjaśnił, że na terenie parku oraz jego otuliny nie przewidziano zakazu zabudowy mieszkaniowej. Wprowadzenie takiego zakazu planem wykraczało w ocenie Sądu poza dozwolone tymi aktami ramy prawne ograniczeń prawa własności na terenach poddanych szczególnej ochronie wartości przyrodniczych. Zakazu wprowadzania nowej zabudowy na nieruchomości objętych projektem planu nie zawiera także rozporządzenie w sprawie planu ochrony parku Puszcza Zielonka. WSA jednocześnie stwierdził, że „<i>Lokalizacja obiektów budowlanych na terenie otuliny, przy spełnieniu określonych warunków, jest zatem dozwolona i nie powoduje utraty walorów krajobrazowych, dla których utworzono park.</i>” Rada gminy i wójt, działając przy uchwaleniu planu jako organy prawodawcze, nie mogą ignorować wyroków sądowych i w sposób jawnie sprzeczny z oceną zawartą w tych wyrokach podejmować o treści w zasadzie tożsamej do uchwał uznanych już raz za niezgodne z prawem. Ponieważ projekt planu realizuje ustalenia studium przyjętego uchwałą nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Czerwonak, a uchwała ta została zaskarżona skargami z dnia 4 lipca 2024 r. wnosząc o wstrzymanie procedury planistycznej do czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg na studium. Kontynuowanie procedury naraża mnie na dalsze szkody materialne i stwarza ryzyko uchwalenia kolejnego aktu prawnego, który w sposób rażący i z obrazą dla prawomocnych wyroków sądowych, naruszy treść obowiązujących przepisów i narazi urzędników na odpowiedzialność.				
--	--	--	--	--	--	--	--

				Parafka wnioskodawcy		
16	18.07.2024	Osoba fizyczna	1/37 302104_2.001 3.1/37	Jako właściciel działki nr 1/37 objętej projektem uchwały mpzp „Annowo- część wschodnia”, wnoszę o wstrzymanie procedury uchwalenia planu od czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg z 4 lipca 2024 r. na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Ustalone projektem planu przeznaczenie mojej nieruchomości pod tereny rolnicze w sposób rażąco narusza prawo tj. 21 ust 1 w zw. Z art. 64 ust. 3 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zw. Z art. 2 i 7 Konstytucji RP. Podjęcie przez Radę Gminy uchwały w projektowanym kształcie odbyło by się z pogwałceniem prawomocnych orzeczeń sądowych zapadłych w odniesieniu do tego terenu i jako takie stanowiłoby przypadek przekroczenia przez funkcjonariuszy publicznych ich uprawnień na szkodę interesu właścicieli nieruchomości objętych projektem planu. ZALĄCZNIK Ciąg dalszy uzasadnienia Uwagi do projektu uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Annowo – część Wschodnia” Uchwała jest już drugą z kolei próbą bezprawnego ograniczenia przysługującego mi prawa własności nieruchomości. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu już raz- w 2014 r. uniemożliwił studium oraz podjęty na jego podstawie plan miejscowy, przewidując analogiczne jak proponowane w aktualnym projekcie planu- rolnicze przeznaczenie tych terenów. W prawomocnym wyroku z dnia 19 września 2014 r. sygn. Akt II SA/PO 585/14, WSA w Poznaniu stwierdził niezgodność z prawem całej uchwały Nr 406/LVII/2010 Rady Gminy Czerwonak z dnia 16 września 2010 r. w sprawie zmiany Studium – ze skutkiem wyeliminowania tej uchwały z obrotu prawnego. W prawomocnym wyroku z dnia 3 października 2014 r. sygn.. akt II SA/Po 756/14 WSA w Poznaniu stwierdził nieważność podjętej na podstawie ww. studium uchwały Rady Gminy Czerwonak z dnia 17 listopada 2011 r. Nr 116/XIV/2011 w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.	2R	Uwaga nie dotyczy treści projektu planu miejscowego. Trudno się zgodzić z treścią złożonych wniosków i tezę Wnioskodawców, co do uprzedniego rozstrzygnięcia kwestii kwestionowanych w studium, tj. przeznaczenia nieruchomości o przeznaczeniu budowlanym na nieruchomości rolne i powoływanie się w tym zakresie na orzeczenie NSA, tudzież WSA, które zostały podjęte w 2014 r. Zgodnie bowiem z art. 153 ustawy o Postępowaniu przed sądami administracyjnymi, sądy rozstrzygające sprawy oraz wszystkie organy są związane oceną prawną i wskazaniami wyrażonymi w orzeczeniu sądu w sprawie, w której działanie, bezczynność lub przewlekłe postępowanie były przedmiotem zaskarżenia, z tym istotnym założeniem, że dotyczą one ściśle określonego rozstrzygnięcia, podjętego w konkretnej sprawie. Ponadto musi pozostawać w logicznym związku z treścią orzeczenia sądu administracyjnego, w którym zostało sformułowane stanowisko. Zatem trudno dowodzić, że rozstrzygnięcie, które zapadło 10 lat temu na poziomie WSA oraz NSA ma zastosowanie, a mające zastosowanie do studium i uchylające owe studium z 2010 r. ma zastosowanie w chwili obecnej do kolejnego studium, które zostało wyprocedowane 10 lat później. Sytuacja faktyczna i prawna jest zupełnie odmienna i w związku z tym Wójt nie może uznać argumentacji proceduralnej wnioskujących. Wyroki, które zapadły między 2010 r. a 2014 r. były wiążące wyłącznie dla studium z 2010 r. i nie mają absolutnie żadnego zastosowania do studium obecnego. Art. 153. wiążący wyroki z 2014 r. dla innego stanu prawnego, dla innego studium, dla przeprowadzenia całej procedury od zera dla nowego, skarżonego dzisiaj studium. W orzeczeniach sądów administracyjnych uważa się, że wskazania nie mogą z góry narzucać sposobu rozstrzygnięcia konkretnej kwestii związanej z treścią przyszłego rozstrzygnięcia sprawy, bo władztwo planistyczne jest po stronie gminy a nie sądów administracyjnych. Dodatkowo należy również zauważyć, że w praktyce sądów administracyjnych przyjmowane jest założenie, że ocena prawna zawarta w orzeczeniu sądu administracyjnego utraci moc wiążącą w przypadku zmiany stanu prawnego jeżeli spowoduje, że pogląd sądu stanie się nieaktualny. Mając na uwadze powyższe należy zwrócić uwagę, że skoro zmiana

				Przyczyną unieważnienia studium jak i planu miejscowego było nadużycie przez gminę władztwa planistycznego, które polegało na przeznaczeniu pod tereny rolnicze nieruchomości, które z uwagi na swoje parametry i rozdrobnienie właścicielskie nie nadawały się do rolniczego wykorzystania. Po 10 latach organy Gminy Czerwonak, jawnie lekceważące prawomocne wyroki sądowe, ponownie próbują zablokować zabudowę mojej nieruchomości pod nadzorem wprowadzenia na niej rolniczego przeznaczenia co do którego mają pełną świadomość, że jest niemożliwe do zrealizowania w tym miejscu. Działanie to, z premedytacją podjęte w sprzeczności z wyrokami sądowymi i na szkodę interesu właścicieli nieruchomości, nosi znamiona nadużycia uprawnień i naraża mnie na koszty i szkody materialne, których będę doznał. Uzasadnienia dla przeznaczenia mojej nieruchomości pod działalność rolniczą nie mogą stanowić wymogi ochrony przyrody. Moja nieruchomość zlokalizowana jest na terenie otuliny Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka (a nie Parku). Z tytułu położenia nieruchomości w otulinie parku przepisy nie wprowadzają żadnych ograniczeń w zakresie możliwości zabudowy. Studium zresztą szereg terenów zlokalizowanych w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka przeznacza ponad zabudowę (tereny oznaczone symbolami: MU*, M3 i M4). Podkreślenia wymaga, że wpływ położenia otuliny na możliwość wyłączenia na mojej nieruchomości zabudowy mieszkaniowej przeanalizował już i to w sposób wiążący dla organów gminy (z mocy art. 153 ppsa) WSA w Poznaniu w wyroku z dnia 3 października 2014 r., sygn. Akt II SA/Po 756/14 (uniemożliwiającym poprzedni plan miejscowy dla tego terenu). Sąd stwierdził, że przepisy ustawy o ochronie przyrody dla parków krajobrazowych wprowadzają różnorakie nakazy i zakazy określone w art. 17 ustawy, jednak ustawodawca nie dopuścił tam tak daleko idącego ograniczenia prawa własności, jak całkowity zakaz zabudowy. Wyjątek dotyczy tylko dwóch sytuacji: w odniesieniu do parków krajobrazowych wprowadzenie zakazu budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybactwie (art. 17 ust. 1 pkt 7 OchrPrzyrodU) oraz zakazu lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości			stanu prawnego od momentu wydania orzeczenia sądu do momentu podjęcia decyzji przez właściwy organ powoduje i może spowodować nieaktualność orzeczenia to tym bardziej należy zwrócić uwagę, że studium, które było uchwalane w 2010 r., uchwalane było w nieco innym stanie prawnym niż studium uchwalane w 2023 r., bowiem za tym przemawia chociażby fakt, iż ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uległa ewolucji i dodano różne przepisy m.in. bilans dodany do ustawy pod koniec 2015 r., który obliuguje gminę do zważenia przy opracowywaniu studium tendencji demograficznych, które w chwili obecnej i w tym studium zdecydowanie zaważyły na takiej a nie innej treści, która ma bezpośredni wpływ na wskazywanie terenów możliwych do zainwestowania. Sytuacja faktyczna bowiem też pod rządami Nowego Studium, a 14 lat temu była odmienna. Ponadto gmina ma prawo dokonywać zmian swojej polityki przestrzennej i dostosowywać ją do zmieniających się okoliczności faktycznych i prawnych. Jeden wyrok nie może nieustająco determinować polityki przestrzennej gminy i stawiać powyżej interesu społecznego interes prywatny. Ustalone projektem planu przeznaczenie pod tereny rolnicze jest zgodne ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Nie jest to samodzielne ustalenie gminy, a jest to wynik m.in. bilansu, a także uzyskanych w toku prowadzonej procedury opinii i uzgodnień organów wskazanych m.in. w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1130). Skarga na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie wstrzymuje prac nad miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.
--	--	--	--	---	--	--	--

				200m od krawędzi brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego (art. 17 ust 1 pkt 8 OchrPrzyrodU). Żadna jednak z tych sytuacji nie zachodzi w niniejszej sprawie. W cytowanym, prawomocnym wyroku, WSA w Poznaniu ocenił, że lokalizowanie zabudowy na terenie objętym projektem planu pozostaje w zgodzie z przepisami obowiązującymi w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielona. Wyjaśnił, że na terenie parku oraz jego otuliny nie przewidziano zakazu zabudowy mieszkaniowej. Wprowadzenie takiego zakazu planem wykraczało w ocenie Sądu poza dozwolone tymi aktami ramy prawne ograniczeń prawa własności na terenach poddanych szczególnej ochronie wartości przyrodniczych. Zakazu wprowadzania nowej zabudowy na nieruchomości objętych projektem planu nie zawiera także rozporządzenie w sprawie planu ochrony parku Puszcza Zielonka. WSA jednocześnie stwierdził, że „<i>Lokalizacja obiektów budowlanych na terenie otuliny, przy spełnieniu określonych warunków, jest zatem dozwolona i nie powoduje utraty walorów krajobrazowych, dla których utworzono park.</i>” Rada gminy i wójt, działając przy uchwaleniu planu jako organy prawodawcze, nie mogą ignorować wyroków sądowych i w sposób jawnie sprzeczny z oceną zawartą w tych wyrokach podejmować o treści w zasadzie tożsamej do uchwał uznanych już raz za niezgodne z prawem. Ponieważ projekt planu realizuje ustalenia studium przyjętego uchwałą nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Czerwonak, a uchwała ta została zaskarżona skargami z dnia 4 lipca 2024 r. wnosząc o wstrzymanie procedury planistycznej do czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg na studium. Kontynuowanie procedury naraża mnie na dalsze szkody materialne i stwarza ryzyko uchwalenia kolejnego aktu prawnego, który w sposób rażący i z obrazą dla prawomocnych wyroków sądowych, naruszy treść obowiązujących przepisów i narazi urzędników na odpowiedzialność.				
17	17.07.2024	Osoba fizyczna	1/78 302104_2.001 3.1/78	Jako właściciel działki nr 1/78 objętej projektem uchwały mpzp „Annowo- część wschodnia”, wnoszę o wstrzymanie procedury uchwalenia planu od czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg z 4 lipca 2024 r. na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania	IR			Uwaga nie dotyczy treści projektu planu miejscowego. Trudno się zgodzić z treścią złożonych wniosków i tezę Wnioskodawców, co do uprzedniego rozstrzygnięcia kwestii kwestionowanych w studium, tj. przeznaczenia nieruchomości o przeznaczeniu budowlanym na nieruchomości rolne i powoływanie

			przestrzennego. Ustalone projektem planu przeznaczenie mojej nieruchomości pod tereny rolnicze w sposób rażąco narusza prawo tj. 21 ust 1 w zw. Z art. 64 ust. 3 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zw. Z art. 2 i 7 Konstytucji RP. Podjęcie przez Radę Gminy uchwały w projektowanym kształcie odbyło by się z pogwałceniem prawomocnych orzeczeń sądowych zapadłych w odniesieniu do tego terenu i jako takie stanowiłoby przypadek przekroczenia przez funkcjonariuszy publicznych ich uprawnień na szkodę interesu właścicieli nieruchomości objętych projektem planu. ZALĄCZNIK Ciąg dalszy uzasadnienia Uwagi do projektu uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Annowo – część Wschodnia” Uchwała jest już drugą z kolei próbą bezprawnego ograniczenia przysługującego mi prawa własności nieruchomości. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu już raz- w 2014 r. uniemożliwił studium oraz podjęty na jego podstawie plan miejscowy, przewidujące analogiczne jak proponowane w aktualnym projekcie planu- rolnicze przeznaczenie tych terenów. W prawomocnym wyroku z dnia 19 września 2014 r. sygn. Akt II SA/PO 585/14, WSA w Poznaniu stwierdził niezgodność z prawem całej uchwały Nr 406/LVIII/2010 Rady Gminy Czerwonak z dnia 16 września 2010 r. w sprawie zmiany Studium – ze skutkiem wyeliminowania tej uchwały z obrotu prawnego. W prawomocnym wyroku z dnia 3 października 2014 r. sygn. akt II SA/Po 756/14 WSA w Poznaniu stwierdził nieważność podjętej na podstawie ww. studium uchwały Rady Gminy Czerwonak z dnia 17 listopada 2011 r. Nr 116/XIV/2011 w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Przyczyną unieważnienia studium jak i planu miejscowego było nadużycie przez gminę władztwa planistycznego, które polegało na przeznaczeniu pod tereny rolnicze nieruchomości, które z uwagi na swoje parametry i rozdrobnienie właścicielskie nie nadawały się do rolniczego wykorzystania. Po 10 latach organy Gminy Czerwonak, jawnie lekceważące prawomocne wyroki sądowe, ponownie próbują zablokować zabudowę mojej nieruchomości pod		się w tym zakresie na orzeczenie NSA, tudzież WSA, które zostały podjęte w 2014 r. Zgodnie bowiem z art. 153 ustawy o Postępowaniu przed sądami administracyjnymi, sądy rozstrzygające sprawy oraz wszystkie organy są związane oceną prawną i wskazaniami wyrażonymi w orzeczeniu sądu w sprawie, w której działanie, bezczynność lub przewlekłe postępowanie były przedmiotem zaskarżenia, z tym istotnym założeniem, że dotyczą one ściśle określonego rozstrzygnięcia, podjętego w konkretnej sprawie. Ponadto musi pozostawać w logicznym związku z treścią orzeczenia sądu administracyjnego, w którym zostało sformułowane stanowisko. Zatem trudno dowodzić, że rozstrzygnięcie, które zapadło 10 lat temu na poziomie WSA oraz NSA ma zastosowanie, a mające zastosowanie do studium i uchylające owe studium z 2010 r. ma zastosowanie w chwili obecnej do kolejnego studium, które zostało wyprocedowane 10 lat później. Sytuacja faktyczna i prawna jest zupełnie odmienna i w związku z tym Wójt nie może uznać argumentacji proceduralnej wnioskujących. Wyroki, które zapadły między 2010 r. a 2014 r. były wiążące wyłącznie dla studium z 2010 r. i nie mają absolutnie żadnego zastosowania do studium obecnego. Art. 153. wiążący wyroki z 2014 r. dla innego stanu prawnego, dla innego studium, dla przeprowadzenia całej procedury od zera dla nowego, skarżonego dzisiaj studium. W orzeczeniach sądów administracyjnych uważa się, że wskazania nie mogą z góry narzucać sposobu rozstrzygnięcia konkretnej kwestii związanej z treścią przyszłego rozstrzygnięcia sprawy, bo władztwo planistyczne jest po stronie gminy a nie sądów administracyjnych. Dodatkowo należy również zauważyć, że w praktyce sądów administracyjnych przyjmowane jest założenie, że ocena prawna zawarta w orzeczeniu sądu administracyjnego utraci moc wiążącą w przypadku zmiany stanu prawnego jeżeli spowoduje, że pogląd sądu stanie się nieaktualny. Mając na uwadze powyższe należy zwrócić uwagę, że skoro zmiana stanu prawnego od momentu wydania orzeczenia sądu do momentu podjęcia decyzji przez właściwy organ powoduje i może spowodować nieaktualność orzeczenia to tym bardziej należy zwrócić uwagę, że studium, które było uchwalane w 2010 r., uchwalane było w nieco innym stanie prawnym niż studium uchwalane w 2023 r., bowiem za tym przemawia chociażby fakt, iż ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uległa ewolucji i
--	--	--	---	--	---

			nadzorem wprowadzenia na niej rolniczego przeznaczenia co do którego mają pełną świadomość, że jest niemożliwe do zrealizowania w tym miejscu. Działanie to, z premedytacją podjęte w sprzeczności z wyrokami sądowymi i na szkodę interesu właścicieli nieruchomości, nosi znamiona nadużycia uprawnień i naraża mnie na koszty i szkody materialne, których będę doznać. Uzasadnienia dla przeznaczenia mojej nieruchomości pod działalność rolniczą nie mogą stanowić wymogi ochrony przyrody. Moja nieruchomość zlokalizowana jest na terenie otuliny Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka (a nie Parku). Z tytułu położenia nieruchomości w otulinie parku przepisy nie wprowadzają żadnych ograniczeń w zakresie możliwości zabudowy. Studium zresztą szereg terenów zlokalizowanych w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka przeznacza ponad zabudowę (tereny oznaczone symbolami: MU*, M3 i M4). Podkreślenia wymaga, że wpływ położenia otuliny na możliwość wyłączenia na mojej nieruchomości zabudowy mieszkaniowej przeanalizował już i to w sposób wiążący dla organów gminy (z mocy art. 153 ppsa) WSA w Poznaniu w wyroku z dnia 3 października 2014 r., sygn. Akt II SA/Po 756/14 (uniemożliwiającym poprzedni plan miejscowy dla tego terenu). Sąd stwierdził, że przepisy ustawy o ochronie przyrody dla parków krajobrazowych wprowadzają różnorakie nakazy i zakazy określone w art. 17 ustawy, jednak ustawodawca nie dopuścił tam tak daleko idącego ograniczenia prawa własności, jak całkowity zakaz zabudowy. Wyjątek dotyczy tylko dwóch sytuacji: w odniesieniu do parków krajobrazowych wprowadzenie zakazu budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej (art. 17 ust. 1 pkt 7 OchrPrzyrodU) oraz zakazu lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200m od krawędzi brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego (art. 17 ust 1 pkt 8 OchrPrzyrodU). Żadna jednak z tych sytuacji nie zachodzi w niniejszej sprawie. W cytowanym, prawomocnym wyroku, WSA w Poznaniu ocenił, że lokalizowanie zabudowy na terenie objętym projektem planu pozostaje w zgodzie z przepisami obowiązującymi w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielona. Wyjaśnił, że na terenie parku oraz jego otuliny nie przewidziano zakazu zabudowy			dołączono różne przepisy m.in. bilans dodany do ustawy pod koniec 2015 r., który obowiązuje gminę do zważenia przy opracowywaniu studium tendencji demograficznych, które w chwili obecnej i w tym studium zdecydowanie zaważyły na takiej a nie innej treści, która ma bezpośredni wpływ na wskazywanie terenów możliwych do zainwestowania. Sytuacja faktyczna bowiem też pod rządami Nowego Studium, a 14 lat temu była odmienna. Ponadto gmina ma prawo dokonywać zmian swojej polityki przestrzennej i dostosowywać ją do zmieniających się okoliczności faktycznych i prawnych. Jeden wyrok nie może nieustająco determinować polityki przestrzennej gminy i stawiać powyżej interesu społecznego interes prywatny. Ustalono projektem planu przeznaczenie pod tereny rolnicze jest zgodne ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Nie jest to samodzielne ustalenie gminy, a jest to wynik m.in. bilansu, a także uzyskanych w toku prowadzonej procedury opinii i uzgodnień organów wskazanych m.in. w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1130). Skarga na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie wstrzymuje prac nad miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.
--	--	--	---	--	--	--

				mieszkańcowi. Wprowadzenie takiego zakazu planem wykraczało w ocenie Sądu poza dozwolone tymi aktami ramy prawne ograniczeń prawa własności na terenach poddanych szczególnej ochronie wartości przyrodniczych. Zakazu wprowadzania nowej zabudowy na nieruchomości objętych projektem planu nie zawiera także rozporządzenie w sprawie planu ochrony parku Puszcza Zielonka. WSA jednocześnie stwierdził, że „<i>Lokalizacja obiektów budowlanych na terenie otuliny, przy spełnieniu określonych warunków, jest zatem dozwolona i nie powoduje utraty walorów krajobrazowych, dla których utworzono park.</i>” Rada gminy i wójt, działając przy uchwaleniu planu jako organy prawodawcze, nie mogą ignorować wyroków sądowych i w sposób jawnie sprzeczny z oceną zawartą w tych wyrokach podejmować o treści w zasadzie tożsamej do uchwał uznanych już raz za niezgodne z prawem. Ponieważ projekt planu realizuje ustalenia studium przyjętego uchwałą nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Czerwonak, a uchwała ta została zaskarżona skargami z dnia 4 lipca 2024 r. wnosząc o wstrzymanie procedury planistycznej do czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg na studium. Kontynuowanie procedury naraża mnie na dalsze szkody materialne i stwarza ryzyko uchwalenia kolejnego aktu prawnego, który w sposób rażący i z obrazą dla prawomocnych wyroków sądowych, naruszy treść obowiązujących przepisów i narazi urzędników na odpowiedzialność.				
18	17.07.2024	Osoba fizyczna	1/82	Jako właściciel działki nr 1/82 objętej projektem uchwały mpzp „Annowo- część wschodnia”, wnoszę o wstrzymanie procedury uchwalenia planu do czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg z 4 lipca 2024 r. na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Ustalone projektem planu przeznaczenie mojej nieruchomości pod tereny rolnicze w sposób rażący narusza prawo tj. 21 ust 1 w zw. z art. 64 ust. 3 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zw. z art. 2 i 7 Konstytucji RP. Podjęcie przez Radę Gminy uchwały w projektowanym kształcie odbyłoby się z pogwałceniem prawomocnych orzeczeń sądowych zapadłych w odniesieniu do tego terenu i jako takie stanowiłoby przypadek przekroczenia	IR			Uwaga nie dotyczy treści projektu planu miejscowego. Trudno się zgodzić z treścią złożonych wniosków i tezę Wnioskodawców, co do uprzedniego rozstrzygnięcia kwestii kwestionowanych w studium, tj. przeznaczenia nieruchomości o przeznaczeniu budowlanym na nieruchomości rolne i powoływanie się w tym zakresie na orzeczenie NSA, tudzież WSA, które zostały podjęte w 2014 r. Zgodnie bowiem z art. 153 ustawy o Postępowaniu przed sądami administracyjnymi, sądy rozstrzygające sprawy oraz wszystkie organy są związane oceną prawną i wskazaniemi wyrażonymi w orzeczeniu sądu w sprawie, w której działanie, bezczynność lub przewlekłe postępowanie były przedmiotem zaskarżenia, z tym istotnym założeniem, że dotyczą one ściśle określonego rozstrzygnięcia, podjętego w konkretnej sprawie. Ponadto musi pozostawać w

			przez funkcjonariuszy publicznych ich uprawnień na szkodę interesu właścicieli nieruchomości objętych projektem planu. ZALĄCZNIK Ciąg dalszy uzasadnienia Uwagi do projektu uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Annowo – część Wschodnia” Uchwała jest już drugą z kolei próbą bezprawnego ograniczenia przysługującego mi prawa własności nieruchomości. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu już raz- w 2014 r. uniemożliwił studium oraz podjęty na jego podstawie plan miejscowy, przewidujące analogiczne jak proponowane w aktualnym projekcie planu- rolnicze przeznaczenie tych terenów. W prawomocnym wyroku z dnia 19 września 2014 r. sygn. Akt II SA/PO 585/14, WSA w Poznaniu stwierdził niezgodność z prawem całej uchwały Nr 406/LVII/2010 Rady Gminy Czerwonak z dnia 16 września 2010 r. w sprawie zmiany Studium – ze skutkiem wyeliminowania tej uchwały z obrotu prawnego. W prawomocnym wyroku z dnia 3 października 2014 r. sygn. akt II SA/Po 756/14 WSA w Poznaniu stwierdził nieważność podjętej na podstawie ww. studium uchwały Rady Gminy Czerwonak z dnia 17 listopada 2011 r. Nr 116/XIV/2011 w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Przyczyną unieważnienia studium jak i planu miejscowego było nadużycie przez gminę władztwa planistycznego, które polegało na przeznaczeniu pod tereny rolnicze nieruchomości, które z uwagi na swoje parametry i rozdrobnienie właścicielskie nie nadawały się do rolniczego wykorzystania. Po 10 latach organy Gminy Czerwonak, jawnie lekceważące prawomocne wyroki sądowe, ponownie próbują zablokować zabudowę mojej nieruchomości pod nadzorem wprowadzenia na niej rolniczego przeznaczenia co do którego mają pełną świadomość, że jest niemożliwe do zrealizowania w tym miejscu. Działanie to, z premedytacją podjęte w sprzeczności z wyrokami sądowymi i na szkodę interesu właścicieli nieruchomości, nosi znamiona nadużycia uprawnień i naraża mnie na koszty i szkody materialne, których będę doznawać. Uzasadnienia dla przeznaczenia mojej nieruchomości pod działalność rolniczą nie mogą stanowić wymogi ochrony			logicznym związku z treścią orzeczenia sądu administracyjnego, w którym zostało sformułowane stanowisko. Zatem trudno dowodzić, że rozstrzygnięcie, które zapadło 10 lat temu na poziomie WSA oraz NSA ma zastosowanie, a mające zastosowanie do studium i uchylające owe studium z 2010 r. ma zastosowanie w chwili obecnej do kolejnego studium, które zostało wyprzedowane 10 lat później. Sytuacja faktyczna i prawna jest zupełnie odmienna i w związku z tym Wójt nie może uznać argumentacji proceduralnej wnioskujących. Wyroki, które zapadły między 2010 r. a 2014 r. były wiążące wyłącznie dla studium z 2010 r. i nie mają absolutnie żadnego zastosowania do studium obecnego. Art. 153. wiążący wyroki z 2014 r. dla innego stanu prawnego, dla innego studium, dla przeprowadzenia całej procedury od zera dla nowego, skarżonego dzisiaj studium. W orzeczeniach sądów administracyjnych uważa się, że wskazania nie mogą z góry narzucać sposobu rozstrzygnięcia konkretnej kwestii związanej z treścią przyszłego rozstrzygnięcia sprawy, bo władztwo planistyczne jest po stronie gminy a nie sądów administracyjnych. Dodatkowo należy również zauważyć, że w praktyce sądów administracyjnych przyjmowane jest założenie, że ocena prawna zawarta w orzeczeniu sądu administracyjnego utraci moc wiążącą w przypadku zmiany stanu prawnego jeżeli spowoduje, że pogląd sądu stanie się nieaktualny. Mając na uwadze powyższe należy zwrócić uwagę, że skoro zmiana stanu prawnego od momentu wydania orzeczenia sądu do momentu podjęcia decyzji przez właściwy organ powoduje i może spowodować nieaktualność orzeczenia to tym bardziej należy zwrócić uwagę, że studium, które było uchwalane w 2010 r., uchwalane było w nieco innym stanie prawnym niż studium uchwalane w 2023 r., bowiem za tym przemawia chociażby fakt, iż ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uległa ewolucji i dodano różne przepisy m.in. bilans dodany do ustawy pod koniec 2015 r., który obliuguje gminę do zważenia przy opracowywaniu studium tendencji demograficznych, które w chwili obecnej i w tym studium zdecydowanie zaważyły na takiej a nie innej treści, która ma bezpośredni wpływ na wskazywanie terenów możliwych do zainwestowania. Sytuacja faktyczna bowiem też pod rządami Nowego Studium, a 14 lat temu była odmienna. Ponadto gmina ma prawo dokonywać zmian swojej polityki
--	--	--	---	--	--	--

				przyrody. Moja nieruchomość zlokalizowana jest na terenie otuliny Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka (a nie Parku). Z tytułu położenia nieruchomości w otulinie parku przepisy nie wprowadzają żadnych ograniczeń w zakresie możliwości zabudowy. Studium zresztą szereg terenów zlokalizowanych w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka przeznacza ponad zabudowę (tereny oznaczone symbolami: MU*, M3 i M4). Podkreślenia wymaga, że wpływ położenia otuliny na możliwość wyłączenia na mojej nieruchomości zabudowy mieszkaniowej przeanalizował już i to w sposób wiążący dla organów gminy (z mocy art. 153 ppsa) WSA w Poznaniu w wyroku z dnia 3 października 2014 r., sygn. Akt II SA/Po 756/14 (uniemożliwiającym poprzedni plan miejscowy dla tego terenu). Sąd stwierdził, że przepisy ustawy o ochronie przyrody dla parków krajobrazowych wprowadzają różnorakie nakazy i zakazy określone w art. 17 ustawy, jednak ustawodawca nie dopuścił tam tak daleko idącego ograniczenia prawa własności, jak całkowity zakaz zabudowy. Wyjątek dotyczy tylko dwóch sytuacji: w odniesieniu do parków krajobrazowych wprowadzenie zakazu budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej (art. 17 ust. 1 pkt 7 OchrPrzyrodU) oraz zakazu lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200m od krawędzi brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego (art. 17 ust 1 pkt 8 OchrPrzyrodU). Żadna jednak z tych sytuacji nie zachodzi w niniejszej sprawie. W cytowanym, prawomocnym wyroku, WSA w Poznaniu ocenił, że lokalizowanie zabudowy na terenie objętym projektem planu pozostaje w zgodzie z przepisami obowiązującymi w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielona. Wyjaśnił, że na terenie parku oraz jego otuliny nie przewidziano zakazu zabudowy mieszkaniowej. Wprowadzenie takiego zakazu planem wykraczało w ocenę Sądu poza dozwolone tymi aktami ramy prawne ograniczeń prawa własności na terenach poddanych szczególnej ochronie wartości przyrodniczych. Zakazu wprowadzania nowej zabudowy na nieruchomości objętych projektem planu nie zawiera także rozporządzenie w sprawie planu ochrony parku Puszcza Zielonka. WSA jednocześnie stwierdził, że „<i>Lokalizacja obiektów budowlanych na terenie otuliny, przy spełnieniu</i>			przestrzennej i dostosowywać ją do zmieniających się okoliczności faktycznych i prawnych. Jeden wyrok nie może nieustająco determinować polityki przestrzennej gminy i stawiać powyżej interesu społecznego interes prywatny. Ustalone projektem planu przeznaczenie pod tereny rolnicze jest zgodne ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Nie jest to samodzielne ustalenie gminy, a jest to wynik m.in. bilansu, a także uzyskanych w toku prowadzonej procedury opinii i uzgodnień organów wskazanych m.in. w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1130). Skarga na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie wstrzymuje prac nad miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.
--	--	--	--	---	--	--	---

				określonych warunków, jest zatem dozwolona i nie powoduje utraty walorów krajobrazowych, dla których utworzono park.” Rada gminy i wójt, działając przy uchwaleniu planu jako organy prawodawcze, nie mogą ignorować wyroków sądowych i w sposób jawnie sprzeczny z oceną zawartą w tych wyrokach podejmować o treści w zasadzie tożsamej do uchwał uznanych już raz za niezgodne z prawem. Ponieważ projekt planu realizuje ustalenia studium przyjętego uchwałą nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Czerwonak, a uchwała ta została zaskarżona skargami z dnia 4 lipca 2024 r. wnosząc o wstrzymanie procedury planistycznej do czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg na studium. Kontynuowanie procedury naraża mnie na dalsze szkody materialne i stwarza ryzyko uchwalenia kolejnego aktu prawnego, który w sposób rażący i z obrażą dla prawomocnych wyroków sądowych, narusza treść obowiązujących przepisów i naraża urzędników na odpowiedzialność. <i>Podpis</i> 17.07.2024			
19	17.07.2024	Osoba fizyczna	1/103 302104_2.001 3.1/103	Jako właściciel działki nr 1/103 objętej projektem uchwały mpzp „Annowo- część wschodnia”, wnoszę o wstrzymanie procedury uchwalenia planu od czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg z 4 lipca 2024 r. na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Ustalono projektem planu przeznaczenie mojej nieruchomości pod tereny rolnicze w sposób rażący narusza prawo tj. 21 ust 1 w zw. Z art. 64 ust. 3 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zw. Z art. 2 i 7 Konstytucji RP. Podjęcie przez Radę Gminy uchwały w projektowanym kształcie odbyło by się z pogwałceniem prawomocnych orzeczeń sądowych zapadłych w odniesieniu do tego terenu i jako takie stanowiłoby przypadek przekroczenia przez funkcjonariuszy publicznych ich uprawnień na szkodę interesu właścicieli nieruchomości objętych projektem planu. ZALĄCZNIK	IR		Uwaga nie dotyczy treści projektu planu miejscowego. Trudno się zgodzić z treścią złożonych wniosków i tezę Wnioskodawców, co do uprzedniego rozstrzygnięcia kwestii kwestionowanych w studium, tj. przeznaczenia nieruchomości o przeznaczeniu budowlanym na nieruchomości rolne i powoływanie się w tym zakresie na orzeczenie NSA, tudzież WSA, które zostały podjęte w 2014 r. Zgodnie bowiem z art. 153 ustawy o Postępowaniu przed sądami administracyjnymi, sądy rozstrzygające sprawy oraz wszystkie organy są związane oceną prawną i wskazaniami wyrażonymi w orzeczeniu sądu w sprawie, w której działanie, bezczynność lub przewlekłe postępowanie były przedmiotem zaskarżenia, z tym istotnym założeniem, że dotyczą one ściśle określonego rozstrzygnięcia, podjętego w konkretnej sprawie. Ponadto musi pozostawać w logicznym związku z treścią orzeczenia sądu administracyjnego, w którym zostało sformułowane stanowisko. Zatem trudno dowodzić, że rozstrzygnięcie, które zapadło 10 lat temu na poziomie WSA oraz NSA ma zastosowanie, a mające zastosowanie do studium i uchylające owe studium z

			Ciąg dalszy uzasadnienia Uwagi do projektu uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Annowo – część Wschodnia” Uchwała jest już drugą z kolei próbą bezprawnego ograniczenia przysługującego mi prawa własności nieruchomości. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu już raz- w 2014 r. uniemożliwił studium oraz podjęty na jego podstawie plan miejscowy, przewidujące analogiczne jak proponowane w aktualnym projekcie planu- rolnicze przeznaczenie tych terenów. W prawomocnym wyroku z dnia 19 września 2014 r. sygn. Akt II SA/PO 585/14, WSA w Poznaniu stwierdził niezgodność z prawem całej uchwały Nr 406/LVII/2010 Rady Gminy Czerwonak z dnia 16 września 2010 r. w sprawie zmiany Studium – ze skutkiem wyeliminowania tej uchwały z obrotu prawnego. W prawomocnym wyroku z dnia 3 października 2014 r. sygn.. akt II SA/Po 756/14 WSA w Poznaniu stwierdził nieważność podjętej na podstawie ww. studium uchwały Rady Gminy Czerwonak z dnia 17 listopada 2011 r. Nr 116/XIV/2011 w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Przyczyną unieważnienia studium jak i planu miejscowego było nadużycie przez gminę władztwa planistycznego, które polegało na przeznaczeniu pod tereny rolnicze nieruchomości, które z uwagi na swoje parametry i rozdrobnienie właścicielskie nie nadawały się do rolniczego wykorzystania. Po 10 latach organy Gminy Czerwonak, jawnie lekceważące prawomocne wyroki sądowe, ponownie próbują zablokować zabudowę mojej nieruchomości pod nadzorem wprowadzenia na niej rolniczego przeznaczenia co do którego mają pełną świadomość, że jest niemożliwe do zrealizowania w tym miejscu. Działanie to, z premedytacją podjęte w sprzeczności z wyrokami sądowymi i na szkodę interesu właścicieli nieruchomości, nosi znamiona nadużycia uprawnień i naraża mnie na koszty i szkody materialne, których będę doznać. Uzasadnienia dla przeznaczenia mojej nieruchomości pod działalność rolniczą nie mogą stanowić wymogi ochrony przyrody. Moja nieruchomość zlokalizowana jest na terenie otuliny Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka (a nie Parku). Z tytułu położenia nieruchomości w otulinie parku przepisy nie wprowadzają żadnych ograniczeń w zakresie możliwości zabudowy. Studium zresztą szereg terenów zlokalizowanych w otulinie Parku			2010 r. ma zastosowanie w chwili obecnej do kolejnego studium, które zostało wyprocedowane 10 lat później. Sytuacja faktyczna i prawna jest zupełnie odmienna i w związku z tym Wójt nie może uznać argumentacji proceduralnej wnioskujących. Wyroki, które zapadły między 2010 r. a 2014 r. były wiążące wyłącznie dla studium z 2010 r. i nie mają absolutnie żadnego zastosowania do studium obecnego. Art. 153. wiążący wyroki z 2014 r. dla innego stanu prawnego, dla innego studium, dla przeprowadzenia całej procedury od zera dla nowego, skarżonego dzisiaj studium. W orzeczeniach sądów administracyjnych uważa się, że wskazania nie mogą z góry narzucać sposobu rozstrzygnięcia konkretnej kwestii związanej z treścią przyszłego rozstrzygnięcia sprawy, bo władztwo planistyczne jest po stronie gminy a nie sądów administracyjnych. Dodatkowo należy również zauważyć, że w praktyce sądów administracyjnych przyjmowane jest założenie, że ocena prawna zawarta w orzeczeniu sądu administracyjnego utraci moc wiążącą w przypadku zmiany stanu prawnego jeżeli spowoduje, że pogląd sądu stanie się nieaktualny. Mając na uwadze powyższe należy zwrócić uwagę, że skoro zmiana stanu prawnego od momentu wydania orzeczenia sądu do momentu podjęcia decyzji przez właściwy organ powoduje i może spowodować nieaktualność orzeczenia to tym bardziej należy zwrócić uwagę, że studium, które było uchwalane w 2010 r., uchwalane było w nieco innym stanie prawnym niż studium uchwalane w 2023 r., bowiem za tym przemawia chociażby fakt, iż ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uległa ewolucji i dodano różne przepisy m.in. bilans dodany do ustawy pod koniec 2015 r., który obliguje gminę do zważenia przy opracowywaniu studium tendencji demograficznych, które w chwili obecnej i w tym studium zdecydowanie zaważyły na takiej a nie innej treści, która ma bezpośredni wpływ na wskazywanie terenów możliwych do zainwestowania. Sytuacja faktyczna bowiem też pod rządami Nowego Studium, a 14 lat temu była odmienna. Ponadto gmina ma prawo dokonywać zmian swojej polityki przestrzennej i dostosowywać ją do zmieniających się okoliczności faktycznych i prawnych. Jeden wyrok nie może nieustająco determinować polityki przestrzennej gminy i stawiać powyżej interesu społecznego interes prywatny.
--	--	--	---	--	--	--

				Krajobrazowego Puszcza Zielonka przeznacza ponad zabudowę (tereny oznaczone symbolami: MU*, M3 i M4). Podkreślenia wymaga, że wpływ położenia otuliny na możliwość wyłączenia na mojej nieruchomości zabudowy mieszkaniowej przeanalizował już i to w sposób wiążący dla organów gminy (z mocy art. 153 ppsa) WSA w Poznaniu w wyroku z dnia 3 października 2014 r., sygn. Akt II SA/Po 756/14 (uniemożliwiającym poprzedni plan miejscowy dla tego terenu). Sąd stwierdził, że przepisy ustawy o ochronie przyrody dla parków krajobrazowych wprowadzają różnorakie nakazy i zakazy określone w art. 17 ustawy, jednak ustawodawca nie dopuścił tam tak daleko idącego ograniczenia prawa własności, jak całkowity zakaz zabudowy. Wyjątek dotyczy tylko dwóch sytuacji: w odniesieniu do parków krajobrazowych wprowadzenie zakazu budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej (art. 17 ust. 1 pkt 7 OchrPrzyrodU) oraz zakazu lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200m od krawędzi brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego (art. 17 ust 1 pkt 8 OchrPrzyrodU). Żadna jednak z tych sytuacji nie zachodzi w niniejszej sprawie. W cytowanym, prawomocnym wyroku, WSA w Poznaniu ocenił, że lokalizowanie zabudowy na terenie objętym projektem planu pozostaje w zgodzie z przepisami obowiązującymi w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielona. Wyjaśnił, że na terenie parku oraz jego otuliny nie przewidziano zakazu zabudowy mieszkaniowej. Wprowadzenie takiego zakazu planem wykraczało w ocenie Sądu poza dozwolone tymi aktami ramy prawne ograniczeń prawa własności na terenach poddanych szczególnej ochronie wartości przyrodniczych. Zakazu wprowadzania nowej zabudowy na nieruchomości objętych projektem planu nie zawiera także rozporządzenie w sprawie planu ochrony parku Puszcza Zielonka. WSA jednocześnie stwierdził, że „<i>Lokalizacja obiektów budowlanych na terenie otuliny, przy spełnieniu określonych warunków, jest zatem dozwolona i nie powoduje utraty walorów krajobrazowych, dla których utworzono park.</i>” Rada gminy i wójt, działając przy uchwaleniu planu jako organy prawodawcze, nie mogą ignorować wyroków sądowych i w sposób jawnie sprzeczny z oceną zawartą w			Ustalone projektem planu przeznaczenie pod tereny rolnicze jest zgodne ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Nie jest to samodzielne ustalenie gminy, a jest to wynik m.in. bilansu, a także uzyskanych w toku prowadzonej procedury opinii i uzgodnień organów wskazanych m.in. w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1130). Skarga na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie wstrzymuje prac nad miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.
--	--	--	--	---	--	--	--

				tych wyrokach podejmować o treści w zasadzie tożsamej do uchwał uznanych już raz za niezgodne z prawem. Ponieważ projekt planu realizuje ustalenia studium przyjętego uchwałą nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Czerwonak, a uchwała ta została zaskarżona skargami z dnia 4 lipca 2024 r. wnosząc o wstrzymanie procedury planistycznej do czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg na studium. Kontynuowanie procedury naraża mnie na dalsze szkody materialne i stwarza ryzyko uchwalenia kolejnego aktu prawnego, który w sposób rażący i z obrazą dla prawomocnych wyroków sądowych, naruszy treść obowiązujących przepisów i narazi urzędników na odpowiedzialność.				
20	17.07.2024	Osoba fizyczna	1/110	Jako właściciel działki nr 1/110 objętej projektem uchwały mpzp „Annowo- część wschodnia”, wnoszę o wstrzymanie procedury uchwalenia planu od czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg z 4 lipca 2024 r. na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Ustalono projektem planu przeznaczenie mojej nieruchomości pod tereny rolnicze w sposób rażący narusza prawo tj. 21 ust 1 w zw. Z art. 64 ust. 3 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zw. Z art. 2 i 7 Konstytucji RP. Podjęcie przez Radę Gminy uchwały w projektowanym kształcie odbyło by się z pogwałceniem prawomocnych orzeczeń sądowych zapadłych w odniesieniu do tego terenu i jako takie stanowiłoby przypadek przekroczenia przez funkcjonariuszy publicznych ich uprawnień na szkodę interesu właścicieli nieruchomości objętych projektem planu. ZAŁĄCZNIK Ciąg dalszy uzasadnienia Uwagi do projektu uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Annowo – część Wschodnia” Uchwała jest już drugą z kolei próbą bezprawnego ograniczenia przysługującego mi prawa własności nieruchomości. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu już raz- w 2014 r. uniemożliwił studium oraz podjęty na jego podstawie plan miejscowy, przewidujące	IR			Uwaga nie dotyczy treści projektu planu miejscowego. Trudno się zgodzić z treścią złożonych wniosków i tezę Wnioskodawców, co do uprzedniego rozstrzygnięcia kwestii kwestionowanych w studium, tj. przeznaczenia nieruchomości o przeznaczeniu budowlanym na nieruchomości rolne i powoływanie się w tym zakresie na orzeczenie NSA, tudzież WSA, które zostały podjęte w 2014 r. Zgodnie bowiem z art. 153 ustawy o Postępowaniu przed sądami administracyjnymi, sądy rozstrzygające sprawy oraz wszystkie organy są związane oceną prawną i wskazaniami wyrażonymi w orzeczeniu sądu w sprawie, w której działanie, bezczynność lub przewlekłe postępowanie były przedmiotem zaskarżenia, z tym istotnym założeniem, że dotyczą one ściśle określonego rozstrzygnięcia, podjętego w konkretnej sprawie. Ponadto musi pozostawać w logicznym związku z treścią orzeczenia sądu administracyjnego, w którym zostało sformułowane stanowisko. Zatem trudno dowodzić, że rozstrzygnięcie, które zapadło 10 lat temu na poziomie WSA oraz NSA ma zastosowanie, a mające zastosowanie do studium i uchylające owe studium z 2010 r. ma zastosowanie w chwili obecnej do kolejnego studium, które zostało wyprocedowane 10 lat później. Sytuacja faktyczna i prawna jest zupełnie odmienna i w związku z tym Wójt nie może uznać argumentacji proceduralnej wnioskujących. Wyroki, które zapadły między 2010 r. a 2014 r. były wiążące wyłącznie dla studium z 2010 r. i nie mają absolutnie żadnego zastosowania do studium obecnego. Art. 153. wiążący wyroki z 2014 r. dla

			analogiczne jak proponowane w aktualnym projekcie planu- rolnicze przeznaczenie tych terenów. W prawomocnym wyroku z dnia 19 września 2014 r. sygn. Akt II SA/PO 585/14, WSA w Poznaniu stwierdził niezgodność z prawem całej uchwały Nr 406/LV/IX/2010 Rady Gminy Czerwonak z dnia 16 września 2010 r. w sprawie zmiany Studium – ze skutkiem wyeliminowania tej uchwały z obrotu prawnego. W prawomocnym wyroku z dnia 3 października 2014 r. sygn. akt II SA/Po 756/14 WSA w Poznaniu stwierdził nieważność podjętej na podstawie ww. studium uchwały Rady Gminy Czerwonak z dnia 17 listopada 2011 r. Nr 116/XIV/2011 w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Przyczyną unieważnienia studium jak i planu miejscowego było nadużycie przez gminę władztwa planistycznego, które polegało na przeznaczeniu pod tereny rolnicze nieruchomości, które z uwagi na swoje parametry i rozdrobnienie właścicielskie nie nadawały się do rolniczego wykorzystania. Po 10 latach organy Gminy Czerwonak, jawnie lekceważące prawomocne wyroki sądowe, ponownie próbują zablokować zabudowę mojej nieruchomości pod nadzorem wprowadzenia na niej rolniczego przeznaczenia co do którego mają pełną świadomość, że jest niemożliwe do zrealizowania w tym miejscu. Działanie to, z premedytacją podjęte w sprzeczności z wyrokami sądowymi i na szkodę interesu właścicieli nieruchomości, nosi znamiona nadużycia uprawnień i naraża mnie na koszty i szkody materialne, których będę doświadczać. Uzasadnienia dla przeznaczenia mojej nieruchomości pod działalność rolniczą nie mogą stanowić wymogi ochrony przyrody. Moja nieruchomość zlokalizowana jest na terenie otuliny Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka (a nie Parku). Z tytułu położenia nieruchomości w otulinie parku przepisy nie wprowadzają żadnych ograniczeń w zakresie możliwości zabudowy. Studium zresztą szereg terenów zlokalizowanych w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka przeznacza ponad zabudowę (tereny oznaczone symbolami: MU*, M3 i M4). Podkreślenia wymaga, że wpływ położenia otuliny na możliwość wyłączenia na mojej nieruchomości zabudowy mieszkaniowej przeanalizował już i to w sposób wiążący dla organów gminy (z mocy art. 153 ppsa) WSA w Poznaniu w wyroku z dnia 3 października 2014 r., sygn.			innego stanu prawnego, dla innego studium, dla przeprowadzenia całej procedury od zera dla nowego, skarżonego dzisiaj studium. W orzeczeniach sądów administracyjnych uważa się, że wskazania nie mogą z góry narzucać sposobu rozstrzygnięcia konkretnej kwestii związanej z treścią przyszłego rozstrzygnięcia sprawy, bo władztwo planistyczne jest po stronie gminy a nie sądów administracyjnych. Dodatkowo należy również zauważyć, że w praktyce sądów administracyjnych przyjmowane jest założenie, że ocena prawna zawarta w orzeczeniu sądu administracyjnego utraci moc wiążącą w przypadku zmiany stanu prawnego jeżeli spowoduje, że pogląd sądu stanie się nieaktualny. Mając na uwadze powyższe należy zwrócić uwagę, że skoro zmiana stanu prawnego od momentu wydania orzeczenia sądu do momentu podjęcia decyzji przez właściwy organ powoduje i może spowodować nieaktualność orzeczenia to tym bardziej należy zwrócić uwagę, że studium, które było uchwalane w 2010 r., uchwalane było w nieco innym stanie prawnym niż studium uchwalane w 2023 r., bowiem za tym przemawia chociażby fakt, iż ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uległa ewolucji i dodano różne przepisy m.in. bilans dodany do ustawy pod koniec 2015 r., który obowiązuje gminę do zważenia przy opracowywaniu studium tendencji demograficznych, które w chwili obecnej i w tym studium zdecydowanie zaważyły na takiej a nie innej treści, która ma bezpośredni wpływ na wskazywanie terenów możliwych do zainwestowania. Sytuacja faktyczna bowiem też pod rządami Nowego Studium, a 14 lat temu była odmienna. Ponadto gmina ma prawo dokonywać zmian swojej polityki przestrzennej i dostosowywać ją do zmieniających się okoliczności faktycznych i prawnych. Jeden wyrok nie może nieustająco determinować polityki przestrzennej gminy i stawiać powyżej interesu społecznego interesu prywatny. Ustalone projektem planu przeznaczenie pod tereny rolnicze jest zgodne ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Nie jest to samodzielne ustalenie gminy, a jest to wynik m.in. bilansu, a także uzyskanych w toku prowadzonej procedury opinii i uzgodnień organów wskazanych m.in. w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1130).
--	--	--	--	--	--	--

				Akt II SA/Po 756/14 (uniemożliwiającym poprzedni plan miejscowy dla tego terenu). Sąd stwierdził, że przepisy ustawy o ochronie przyrody dla parków krajobrazowych wprowadzają różnorakie nakazy i zakazy określone w art. 17 ustawy, jednak ustawodawca nie dopuścił tam tak daleko idącego ograniczenia prawa własności, jak całkowity zakaz zabudowy. Wyjątek dotyczy tylko dwóch sytuacji: w odniesieniu do parków krajobrazowych wprowadzenie zakazu budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej (art. 17 ust. 1 pkt 7 OchrPrzyrodU) oraz zakazu lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200m od krawędzi brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego (art. 17 ust 1 pkt 8 OchrPrzyrodU). Żadna jednak z tych sytuacji nie zachodzi w niniejszej sprawie. W cytowanym, prawomocnym wyroku, WSA w Poznaniu ocenił, że lokalizowanie zabudowy na terenie objętym projektem planu pozostaje w zgodzie z przepisami obowiązującymi w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielona. Wyjaśnił, że na terenie parku oraz jego otuliny nie przewidziano zakazu zabudowy mieszkaniowej. Wprowadzenie takiego zakazu planem wykraczało w ocenie Sądu poza dozwolone tymi aktami ramy prawne ograniczeń prawa własności na terenach poddanych szczególnej ochronie wartości przyrodniczych. Zakazu wprowadzania nowej zabudowy na nieruchomości objętych projektem planu nie zawiera także rozporządzenie w sprawie planu ochrony parku Puszcza Zielonka. WSA jednocześnie stwierdził, że „<i>Lokalizacja obiektów budowlanych na terenie otuliny, przy spełnieniu określonych warunków, jest zatem dozwolona i nie powoduje utraty walorów krajobrazowych, dla których utworzono park.</i>” Rada gminy i wójt, działając przy uchwaleniu planu jako organy prawodawcze, nie mogą ignorować wyroków sądowych i w sposób jawnie sprzeczny z oceną zawartą w tych wyrokach podejmować o treści w zasadzie tożsamej do uchwał uznanych już raz za niezgodne z prawem. Ponieważ projekt planu realizuje ustalenia studium przyjętego uchwałą nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Czerwonak, a uchwała ta została zaskarżona skargami z dnia 4 lipca 2024 r. wnosząc o			Skarga na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie wstrzymuje prac nad miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.
--	--	--	--	--	--	--	---

				wstrzymanie procedury planistycznej do czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg na studium. Kontynuowanie procedury naraża mnie na dalsze szkody materialne i stwarza ryzyko uchwalenia kolejnego aktu prawnego, który w sposób rażący i z obrazą dla prawomocnych wyroków sądowych, narusza treść obowiązujących przepisów i narazi urzędników na odpowiedzialność. <i>Parafka wnioskodawcy</i>				
21	16.07.2024	Osoba fizyczna	1/23 302104_2.001 3.1/23	Jako właściciel działki nr 1/23 objętej projektem uchwały mpzp „Annowo- część wschodnia”, wnoszę o wstrzymanie procedury uchwalenia planu od czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg z 4 lipca 2024 r. na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Ustalone projektem planu przeznaczenie mojej nieruchomości pod tereny rolnicze w sposób rażący narusza prawo tj. 21 ust 1 w zw. Z art. 64 ust. 3 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zw. Z art. 2 i 7 Konstytucji RP. Podjęcie przez Radę Gminy uchwały w projektowanym kształcie odbyło by się z pogwałceniem prawomocnych orzeczeń sądowych zapadłych w odniesieniu do tego terenu i jako takie stanowiłoby przypadek przekroczenia przez funkcjonariuszy publicznych ich uprawnień na szkodę interesu właścicieli nieruchomości objętych projektem planu. ZAŁĄCZNIK Ciąg dalszy uzasadnienia Uwagi do projektu uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Annowo – część Wschodnia” Uchwała jest już drugą z kolei próbą bezprawnego ograniczenia przysługującego mi prawa własności nieruchomości. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu już raz- w 2014 r. uniemożliwił studium oraz podjęty na jego podstawie plan miejscowy, przewidujące analogiczne jak proponowane w aktualnym projekcie planu- rolnicze przeznaczenie tych terenów. W prawomocnym wyroku z dnia 19 września 2014 r. sygn. Akt II SA/PO 585/14, WSA w Poznaniu stwierdził niezgodność z prawem całej uchwały Nr 406/LVII/2010 Rady Gminy Czerwonak z dnia 16 września 2010 r. w	2R			Uwaga nie dotyczy treści projektu planu miejscowego. Trudno się zgodzić z treścią złożonych wniosków i tezę Wnioskodawców, co do uprzedniego rozstrzygnięcia kwestii kwestionowanych w studium, tj. przeznaczenia nieruchomości o przeznaczeniu budowlanym na nieruchomości rolne i powoływanie się w tym zakresie na orzeczenie NSA, tudzież WSA, które zostały podjęte w 2014 r. Zgodnie bowiem z art. 153 ustawy o Postępowaniu przed sądami administracyjnymi, sądy rozstrzygające sprawy oraz wszystkie organy są związane oceną prawną i wskazaniami wyrażonymi w orzeczeniu sądu w sprawie, w której działanie, bezczynność lub przewlekłe postępowanie były przedmiotem zaskarżenia, z tym istotnym założeniem, że dotyczą one ściśle określonego rozstrzygnięcia, podjętego w konkretnej sprawie. Ponadto musi pozostawać w logicznym związku z treścią orzeczenia sądu administracyjnego, w którym zostało sformułowane stanowisko. Zatem trudno dowodzić, że rozstrzygnięcie, które zapadło 10 lat temu na poziomie WSA oraz NSA ma zastosowanie, a mające zastosowanie do studium i uchylające owe studium z 2010 r. ma zastosowanie w chwili obecnej do kolejnego studium, które zostało wyprocedowane 10 lat później. Sytuacja faktyczna i prawna jest zupełnie odmienna i w związku z tym Wójt nie może uznać argumentacji proceduralnej wnioskujących. Wyroki, które zapadły między 2010 r. a 2014 r. były wiążące wyłącznie dla studium z 2010 r. i nie mają absolutnie żadnego zastosowania do studium obecnego. Art. 153. wiążący wyroki z 2014 r. dla innego stanu prawnego, dla innego studium, dla przeprowadzenia całej procedury od zera dla nowego, skarżonego dzisiaj studium. W orzeczeniach sądów administracyjnych uważa się, że wskazania nie mogą z góry narzucać sposobu rozstrzygnięcia konkretnej kwestii związanej z treścią przyszłego rozstrzygnięcia

			sprawie zmiany Studium – ze skutkiem wyeliminowania tej uchwały z obrotu prawnego. W prawomocnym wyroku z dnia 3 października 2014 r. sygn.. akt II SA/Po 756/14 WSA w Poznaniu stwierdził nieważność podjętej na podstawie ww. studium uchwały Rady Gminy Czerwonak z dnia 17 listopada 2011 r. Nr 116/XIV/2011 w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Przyczyną unieważnienia studium jak i planu miejscowego było nadużycie przez gminę władztwa planistycznego, które polegało na przeznaczeniu pod tereny rolnicze nieruchomości, które z uwagi na swoje parametry i rozdrobnienie właścicielskie nie nadawały się do rolniczego wykorzystania. Po 10 latach organy Gminy Czerwonak, jawnie lekceważące prawomocne wyroki sądowe, ponownie próbują zablokować zabudowę mojej nieruchomości pod nadzorem wprowadzenia na niej rolniczego przeznaczenia co do którego mają pełną świadomość, że jest niemożliwe do zrealizowania w tym miejscu. Działanie to, z premedytacją podjęte w sprzeczności z wyrokami sądowymi i na szkodę interesu właścicieli nieruchomości, nosi znamiona nadużycia uprawnień i naraża mnie na koszty i szkody materialne, których będę doświadczać. Uzasadnienia dla przeznaczenia mojej nieruchomości pod działalność rolniczą nie mogą stanowić wymogi ochrony przyrody. Moja nieruchomość zlokalizowana jest na terenie otuliny Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka (a nie Parku). Z tytułu położenia nieruchomości w otulinie parku przepisy nie wprowadzają żadnych ograniczeń w zakresie możliwości zabudowy. Studium zresztą szereg terenów zlokalizowanych w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka przeznacza ponad zabudowę (tereny oznaczone symbolami: MU*, M3 i M4). Podkreślenia wymaga, że wpływ położenia otuliny na możliwość wyłączenia na mojej nieruchomości zabudowy mieszkaniowej przeanalizował już i to w sposób wiążący dla organów gminy (z mocy art. 153 ppsa) WSA w Poznaniu w wyroku z dnia 3 października 2014 r., sygn. Akt II SA/Po 756/14 (uniemożliwiającym poprzedni plan miejscowy dla tego terenu). Sąd stwierdził, że przepisy ustawy o ochronie przyrody dla parków krajobrazowych wprowadzają różnorodne nakazy i zakazy określone w art. 17 ustawy, jednak ustawodawca nie dopuścił tam tak daleko idącego ograniczenia prawa własności, jak całkowity zakaz			sprawy, bo władztwo planistyczne jest po stronie gminy a nie sądów administracyjnych. Dodatkowo należy również zauważyć, że w praktyce sądów administracyjnych przyjmowane jest założenie, że ocena prawna zawarta w orzeczeniu sądu administracyjnego utraci moc wiążącą w przypadku zmiany stanu prawnego jeżeli spowoduje, że pogląd sądu stanie się nieaktualny. Mając na uwadze powyższe należy zwrócić uwagę, że skoro zmiana stanu prawnego od momentu wydania orzeczenia sądu do momentu podjęcia decyzji przez właściwy organ powoduje i może spowodować nieaktualność orzeczenia to tym bardziej należy zwrócić uwagę, że studium, które było uchwalane w 2010 r., uchwalane było w nieco innym stanie prawnym niż studium uchwalane w 2023 r., bowiem za tym przemawia chociażby fakt, iż ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uległa ewolucji i dodano różne przepisy m.in. bilans dodany do ustawy pod koniec 2015 r., który obliguje gminę do zważenia przy opracowywaniu studium tendencji demograficznych, które w chwili obecnej i w tym studium zdecydowanie zaważyły na takiej a nie innej treści, która ma bezpośredni wpływ na wskazywanie terenów możliwych do zainwestowania. Sytuacja faktyczna bowiem też pod rządami Nowego Studium, a 14 lat temu była odmienna. Ponadto gmina ma prawo dokonywać zmian swojej polityki przestrzennej i dostosowywać ją do zmieniających się okoliczności faktycznych i prawnych. Jeden wyrok nie może nieustająco determinować polityki przestrzennej gminy i stawiać powyżej interesu społecznego interes prywatny. Ustalone projektem planu przeznaczenie pod tereny rolnicze jest zgodne ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Nie jest to samodzielne ustalenie gminy, a jest to wynik m.in. bilansu, a także uzyskanych w toku prowadzonej procedury opinii i uzgodnień organów wskazanych m.in. w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1130). Skarga na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie wstrzymuje prac nad miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.
--	--	--	--	--	--	--

				zabudowy. Wyjątek dotyczy tylko dwóch sytuacji: w odniesieniu do parków krajobrazowych wprowadzenie zakazu budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej (art. 17 ust. 1 pkt 7 OchrPrzyrodU) oraz zakazu lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200m od krawędzi brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego (art. 17 ust 1 pkt 8 OchrPrzyrodU). Żadna jednak z tych sytuacji nie zachodzi w niniejszej sprawie. W cytowanym, prawomocnym wyroku, WSA w Poznaniu ocenił, że lokalizowanie zabudowy na terenie objętym projektem planu pozostaje w zgodzie z przepisami obowiązującymi w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielona. Wyjaśnił, że na terenie parku oraz jego otuliny nie przewidziano zakazu zabudowy mieszkaniowej. Wprowadzenie takiego zakazu planem wykraczało w ocenie Sądu poza dozwolone tymi aktami ramy prawne ograniczeń prawa własności na terenach poddanych szczególnej ochronie wartości przyrodniczych. Zakazu wprowadzania nowej zabudowy na nieruchomości objętych projektem planu nie zawiera także rozporządzenie w sprawie planu ochrony parku Puszcza Zielonka. WSA jednocześnie stwierdził, że „<i>Lokalizacja obiektów budowlanych na terenie otuliny, przy spełnieniu określonych warunków, jest zatem dozwolona i nie powoduje utraty walorów krajobrazowych, dla których utworzono park.</i>” Rada gminy i wójt, działając przy uchwaleniu planu jako organy prawodawcze, nie mogą ignorować wyroków sądowych i w sposób jawnie sprzeczny z oceną zawartą w tych wyrokach podejmować o treści w zasadzie tożsamej do uchwał uznanych już raz za niezgodne z prawem. Ponieważ projekt planu realizuje ustalenia studium przyjętego uchwałą nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Czerwonak, a uchwała ta została zaskarżona skargami z dnia 4 lipca 2024 r. wnosząc o wstrzymanie procedury planistycznej do czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg na studium. Kontynuowanie procedury naraża mnie na dalsze szkody materialne i stwarza ryzyko uchwalenia kolejnego aktu prawnego, który w sposób rażący i z obrazą dla prawomocnych wyroków sądowych, narusza treść				
--	--	--	--	--	--	--	--	--

				obowiązujących przepisów i narazi urzędników na odpowiedzialność.				
22	16.07.2024	Osoba fizyczna	-	Jako właściciel działki nr ... objętej projektem uchwały mpzp „Annowo- część wschodnia”, wnoszę o wstrzymanie procedury uchwalenia planu od czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg z 4 lipca 2024 r. na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Ustalone projektem planu przeznaczenie mojej nieruchomości pod tereny rolnicze w sposób rażąco narusza prawo tj. 21 ust 1 w zw. Z art. 64 ust. 3 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zw. Z art. 2 i 7 Konstytucji RP. Podjęcie przez Radę Gminy uchwały w projektowanym kształcie odbyło by się z pogwałceniem prawomocnych orzeczeń sądowych zapadłych w odniesieniu do tego terenu i jako takie stanowiłoby przypadek przekroczenia przez funkcjonariuszy publicznych ich uprawnień na szkodę interesu właścicieli nieruchomości objętych projektem planu. ZALĄCZNIK Ciąg dalszy uzasadnienia Uwagi do projektu uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Annowo – część Wschodnia” Uchwała jest już drugą z kolei próbą bezprawnego ograniczenia przysługującego mi prawa własności nieruchomości. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu już raz- w 2014 r. uniemożliwił studium oraz podjęty na jego podstawie plan miejscowy, przewidujące analogiczne jak proponowane w aktualnym projekcie planu- rolnicze przeznaczenie tych terenów. W prawomocnym wyroku z dnia 19 września 2014 r. sygn. Akt II SA/PO 585/14, WSA w Poznaniu stwierdził niezgodność z prawem całej uchwały Nr 406/LVII/2010 Rady Gminy Czerwonak z dnia 16 września 2010 r. w sprawie zmiany Studium – ze skutkiem wyeliminowania tej uchwały z obrotu prawnego. W prawomocnym wyroku z dnia 3 października 2014 r. sygn.. akt II SA/Po 756/14 WSA w Poznaniu stwierdził nieważność podjętej na podstawie ww. studium uchwały Rady Gminy Czerwonak z dnia 17 listopada 2011 r. Nr 116/XIV/2011 w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.	-			Nie wskazano numeru działki, której dotyczy uwaga.

				Przyczyną unieważnienia studium jak i planu miejscowego było nadużycie przez gminę władztwa planistycznego, które polegało na przeznaczeniu pod tereny rolnicze nieruchomości, które z uwagi na swoje parametry i rozdrobnienie właścicielskie nie nadawały się do rolniczego wykorzystania. Po 10 latach organy Gminy Czerwonak, jawnie lekceważące prawomocne wyroki sądowe, ponownie próbują zablokować zabudowę mojej nieruchomości pod nadzorem wprowadzenia na niej rolniczego przeznaczenia co do którego mają pełną świadomość, że jest niemożliwe do zrealizowania w tym miejscu. Działanie to, z premedytacją podjęte w sprzeczności z wyrokami sądowymi i na szkodę interesu właścicieli nieruchomości, nosi znamiona nadużycia uprawnień i naraża mnie na koszty i szkody materialne, których będę dochodzić. Uzasadnienia dla przeznaczenia mojej nieruchomości pod działalność rolniczą nie mogą stanowić wymogi ochrony przyrody. Moja nieruchomość zlokalizowana jest na terenie otuliny Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka (a nie Parku). Z tytułu położenia nieruchomości w otulinie parku przepisy nie wprowadzają żadnych ograniczeń w zakresie możliwości zabudowy. Studium zresztą szereg terenów zlokalizowanych w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka przeznacza ponad zabudowę (tereny oznaczone symbolami: MU*, M3 i M4). Podkreślenia wymaga, że wpływ położenia otuliny na możliwość wyłączenia na mojej nieruchomości zabudowy mieszkaniowej przeanalizował już i to w sposób wiążący dla organów gminy (z mocy art. 153 ppsa) WSA w Poznaniu w wyroku z dnia 3 października 2014 r., sygn. Akt II SA/Po 756/14 (uniemożliwiającym poprzedni plan miejscowy dla tego terenu). Sąd stwierdził, że przepisy ustawy o ochronie przyrody dla parków krajobrazowych wprowadzają różnorakie nakazy i zakazy określone w art. 17 ustawy, jednak ustawodawca nie dopuścił tam tak daleko idącego ograniczenia prawa własności, jak całkowity zakaz zabudowy. Wyjątek dotyczy tylko dwóch sytuacji: w odniesieniu do parków krajobrazowych wprowadzenie zakazu budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej (art. 17 ust. 1 pkt 7 OchrPrzyrodU) oraz zakazu lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200m od krawędzi brzegów klifowych oraz w pasie				
--	--	--	--	--	--	--	--	--

				technicznym brzegu morskiego (art. 17 ust 1 pkt 8 OchrPrzyrodU). Żadna jednak z tych sytuacji nie zachodzi w niniejszej sprawie. W cytowanym, prawomocnym wyroku, WSA w Poznaniu ocenił, że lokalizowanie zabudowy na terenie objętym projektem planu pozostaje w zgodzie z przepisami obowiązującymi w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielona. Wyjaśnił, że na terenie parku oraz jego otuliny nie przewidziano zakazu zabudowy mieszkaniowej. Wprowadzenie takiego zakazu planem wykraczało w ocenie Sądu poza dozwolone tymi aktami ramy prawne ograniczeń prawa własności na terenach poddanych szczególnej ochronie wartości przyrodniczych. Zakazu wprowadzania nowej zabudowy na nieruchomości objętych projektem planu nie zawiera także rozporządzenie w sprawie planu ochrony parku Puszcza Zielonka. WSA jednocześnie stwierdził, że „<i>Lokalizacja obiektów budowlanych na terenie otuliny, przy spełnieniu określonych warunków, jest zatem dozwolona i nie powoduje utraty walorów krajobrazowych, dla których utworzono park.</i>” Rada gminy i wójt, działając przy uchwaleniu planu jako organy prawodawcze, nie mogą ignorować wyroków sądowych i w sposób jawnie sprzeczny z oceną zawartą w tych wyrokach podejmować o treści w zasadzie tożsamej do uchwał uznanych już raz za niezgodne z prawem. Ponieważ projekt planu realizuje ustalenia studium przyjętego uchwałą nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Czerwonak, a uchwała ta została zaskarżona skargami z dnia 4 lipca 2024 r. wnosząc o wstrzymanie procedury planistycznej do czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg na studium. Kontynuowanie procedury naraża mnie na dalsze szkody materialne i stwarza ryzyko uchwalenia kolejnego aktu prawnego, który w sposób rażący i z obrazą dla prawomocnych wyroków sądowych, naruszy treść obowiązujących przepisów i narazi urzędników na odpowiedzialność.			
23	16.07.2024	Osoba fizyczna	1/152	Jako właściciel działki nr 1/152 objętej projektem uchwały mpzp „Annowo- część wschodnia”, wnoszę o wstrzymanie procedury uchwalenia planu od czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg z 4 lipca 2024 r. na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Ustalone projektem planu przeznaczenie	1R		Uwaga nie dotyczy treści projektu planu miejscowego. Trudno się zgodzić z treścią złożonych wniosków i tezę Wnioskodawców, co do uprzedniego rozstrzygnięcia kwestii kwestionowanych w studium, tj. przeznaczenia nieruchomości o przeznaczeniu budowlanym na nieruchomości rolne i powoływanie się w tym zakresie na orzeczenie NSA, tudzież WSA,

			mojej nieruchomości pod tereny rolnicze w sposób rażąco narusza prawo tj. 21 ust 1 w zw. Z art. 64 ust. 3 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zw. Z art. 2 i 7 Konstytucji RP. Podjęcie przez Radę Gminy uchwały w projektowanym kształcie odbyło by się z pogwałceniem prawomocnych orzeczeń sądowych zapadłych w odniesieniu do tego terenu i jako takie stanowiłoby przypadek przekroczenia przez funkcjonariuszy publicznych ich uprawnień na szkodę interesu właścicieli nieruchomości objętych projektem planu. ZALĄCZNIK Ciąg dalszy uzasadnienia Uwagi do projektu uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Annowo – część Wschodnia” Uchwała jest już drugą z kolei próbą bezprawnego ograniczenia przysługującego mi prawa własności nieruchomości. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu już raz- w 2014 r. uniemożliwił studium oraz podjęty na jego podstawie plan miejscowy, przewidujące analogiczne jak proponowane w aktualnym projekcie planu- rolnicze przeznaczenie tych terenów. W prawomocnym wyroku z dnia 19 września 2014 r. sygn. Akt II SA/PO 585/14, WSA w Poznaniu stwierdził niezgodność z prawem całej uchwały Nr 406/LV/IX/2010 Rady Gminy Czerwonak z dnia 16 września 2010 r. w sprawie zmiany Studium – ze skutkiem wyeliminowania tej uchwały z obrotu prawnego. W prawomocnym wyroku z dnia 3 października 2014 r. sygn. akt II SA/Po 756/14 WSA w Poznaniu stwierdził nieważność podjętej na podstawie ww. studium uchwały Rady Gminy Czerwonak z dnia 17 listopada 2011 r. Nr 116/XIV/2011 w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Przyczyną unieważnienia studium jak i planu miejscowego było nadużycie przez gminę władztwa planistycznego, które polegało na przeznaczeniu pod tereny rolnicze nieruchomości, które z uwagi na swoje parametry i rozdrobnienie właścicielskie nie nadawały się do rolniczego wykorzystania. Po 10 latach organy Gminy Czerwonak, jawnie lekceważące prawomocne wyroki sądowe, ponownie próbują zablokować zabudowę mojej nieruchomości pod nadzorem wprowadzenia na niej rolniczego przeznaczenia			które zostały podjęte w 2014 r. Zgodnie bowiem z art. 153 ustawy o Postępowaniu przed sądami administracyjnymi, sądy rozstrzygające sprawy oraz wszystkie organy są związane oceną prawną i wskazaniami wyrażonymi w orzeczeniu sądu w sprawie, w której działanie, bezczynność lub przewlekłe postępowanie były przedmiotem zaskarżenia, z tym istotnym założeniem, że dotyczą one ściśle określonego rozstrzygnięcia, podjętego w konkretnej sprawie. Ponadto musi pozostawać w logicznym związku z treścią orzeczenia sądu administracyjnego, w którym zostało sformułowane stanowisko. Zatem trudno dowodzić, że rozstrzygnięcie, które zapadło 10 lat temu na poziomie WSA oraz NSA ma zastosowanie, a mające zastosowanie do studium i uchylające owe studium z 2010 r. ma zastosowanie w chwili obecnej do kolejnego studium, które zostało wyprocedowane 10 lat później. Sytuacja faktyczna i prawna jest zupełnie odmienna i w związku z tym Wójt nie może uznać argumentacji proceduralnej wnioskujących. Wyroki, które zapadły między 2010 r. a 2014 r. były wiążące wyłącznie dla studium z 2010 r. i nie mają absolutnie żadnego zastosowania do studium obecnego. Art. 153. wiążący wyroki z 2014 r. dla innego stanu prawnego, dla innego studium, dla przeprowadzenia całej procedury od zera dla nowego, skarżonego dzisiaj studium. W orzeczeniach sądów administracyjnych uważa się, że wskazania nie mogą z góry narzucać sposobu rozstrzygnięcia konkretnej kwestii związanej z treścią przyszanego rozstrzygnięcia sprawy, bo władztwo planistyczne jest po stronie gminy a nie sądów administracyjnych. Dodatkowo należy również zauważyć, że w praktyce sądów administracyjnych przyjmowane jest założenie, że ocena prawna zawarta w orzeczeniu sądu administracyjnego utraci moc wiążącą w przypadku zmiany stanu prawnego jeżeli spowoduje, że pogląd sądu stanie się nieaktualny. Mając na uwadze powyższe należy zwrócić uwagę, że skoro zmiana stanu prawnego od momentu wydania orzeczenia sądu do momentu podjęcia decyzji przez właściwy organ powoduje i może spowodować nieaktualność orzeczenia to tym bardziej należy zwrócić uwagę, że studium, które było uchwalane w 2010 r., uchwalane było w nieco innym stanie prawnym niż studium uchwalane w 2023 r., bowiem za tym przemawia chociażby fakt, iż ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uległa ewolucji i dodano różne przepisy m.in. bilans dodany do ustawy
--	--	--	---	--	--	---

				co do którego mają pełną świadomość, że jest niemożliwe do zrealizowania w tym miejscu. Działanie to, z premedytacją podjęte w sprzeczności z wyrokami sądowymi i na szkodę interesu właścicieli nieruchomości, nosi znamiona nadużycia uprawnień i naraża mnie na koszty i szkody materialne, których będę dochodzić. Uzasadnienia dla przeznaczenia mojej nieruchomości pod działalność rolniczą nie mogą stanowić wymogi ochrony przyrody. Moja nieruchomość zlokalizowana jest na terenie otuliny Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka (a nie Parku). Z tytułu położenia nieruchomości w otulinie parku przepisy nie wprowadzają żadnych ograniczeń w zakresie możliwości zabudowy. Studium zresztą szereg terenów zlokalizowanych w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka przeznacza ponad zabudowę (tereny oznaczone symbolami: MU*, M3 i M4). Podkreślenia wymaga, że wpływ położenia otuliny na możliwość wyłączenia na mojej nieruchomości zabudowy mieszkaniowej przeanalizował już i to w sposób wiążący dla organów gminy (z mocy art. 153 ppsa) WSA w Poznaniu w wyroku z dnia 3 października 2014 r., sygn. Akt II SA/Po 756/14 (uniemożliwiającym poprzedni plan miejscowy dla tego terenu). Sąd stwierdził, że przepisy ustawy o ochronie przyrody dla parków krajobrazowych wprowadzają różnorakie nakazy i zakazy określone w art. 17 ustawy, jednak ustawodawca nie dopuścił tam tak daleko idącego ograniczenia prawa własności, jak całkowity zakaz zabudowy. Wyjątek dotyczy tylko dwóch sytuacji: w odniesieniu do parków krajobrazowych wprowadzenie zakazu budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej (art. 17 ust. 1 pkt 7 OchrPrzyrodU) oraz zakazu lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200m od krawędzi brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego (art. 17 ust 1 pkt 8 OchrPrzyrodU). Żadna jednak z tych sytuacji nie zachodzi w niniejszej sprawie. W cytowanym, prawomocnym wyroku, WSA w Poznaniu ocenił, że lokalizowanie zabudowy na terenie objętym projektem planu pozostaje w zgodzie z przepisami obowiązującymi w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielona. Wyjaśnił, że na terenie parku oraz jego otuliny nie przewidziano zakazu zabudowy			pod koniec 2015 r., który obliguje gminę do zważenia przy opracowywaniu studium tendencji demograficznych, które w chwili obecnej i w tym studium zdecydowanie zaważyły na takiej a nie innej treści, która ma bezpośredni wpływ na wskazywanie terenów możliwych do zainwestowania. Sytuacja faktyczna bowiem też pod rządami Nowego Studium, a 14 lat temu była odmienna. Ponadto gmina ma prawo dokonywać zmian swojej polityki przestrzennej i dostosowywać ją do zmieniających się okoliczności faktycznych i prawnych. Jeden wyrok nie może nieustająco determinować polityki przestrzennej gminy i stawiać powyżej interesu społecznego interes prywatny. Ustalone projektem planu przeznaczenie pod teren rolnicze jest zgodne ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Nie jest to samodzielne ustalenie gminy, a jest to wynik m.in. bilansu, a także uzyskanych w toku prowadzonej procedury opinii i uzgodnień organów wskazanych m.in. w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1130). Skarga na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie wstrzymuje prac nad miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.
--	--	--	--	---	--	--	--

				mieszkaniowej. Wprowadzenie takiego zakazu planem wykraczało w ocenie Sądu poza dozwolone tymi aktami ramy prawne ograniczeń prawa własności na terenach poddanych szczególnej ochronie wartości przyrodniczych. Zakazu wprowadzania nowej zabudowy na nieruchomości objętych projektem planu nie zawiera także rozporządzenie w sprawie planu ochrony parku Puszcza Zielonka. WSA jednocześnie stwierdził, że „<i>Lokalizacja obiektów budowlanych na terenie otuliny, przy spełnieniu określonych warunków, jest zatem dozwolona i nie powoduje utraty walorów krajobrazowych, dla których utworzono park.</i>” Rada gminy i wójt, działając przy uchwaleniu planu jako organy prawodawcze, nie mogą ignorować wyroków sądowych i w sposób jawnie sprzeczny z oceną zawartą w tych wyrokach podejmować o treści w zasadzie tożsamej do uchwał uznanych już raz za niezgodne z prawem. Ponieważ projekt planu realizuje ustalenia studium przyjętego uchwałą nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Czerwonak, a uchwała ta została zaskarżona skargami z dnia 4 lipca 2024 r. wnosząc o wstrzymanie procedury planistycznej do czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg na studium. Kontynuowanie procedury naraża mnie na dalsze szkody materialne i stwarza ryzyko uchwalenia kolejnego aktu prawnego, który w sposób rażący i z obrażą dla prawomocnych wyroków sądowych, naruszy treść obowiązujących przepisów i narazi urzędników na odpowiedzialność. <i>Poznań 15.07.2024 r.</i> <i>Podpis</i>			
24	16.07.2024	Osoba fizyczna	1/57 302104_2.001 0.1/57	Jako właściciel działki nr 1/157 objętej projektem uchwały mpzp „Annowo- część wschodnia”, wnoszę o wstrzymanie procedury uchwalenia planu od czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg z 4 lipca 2024 r. na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Ustalone projektem planu przeznaczenie mojej nieruchomości pod tereny rolnicze w sposób rażący narusza prawo tj. 21 ust 1 w zw. Z art. 64 ust. 3 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zw. Z art. 2 i 7 Konstytucji RP. Podjęcie przez Radę Gminy uchwały w projektowanym kształcie odbyło by się z pogwałceniem prawomocnych	IR		Uwaga nie dotyczy treści projektu planu miejscowego. Trudno się zgodzić z treścią złożonych wniosków i tezę Wnioskodawców, co do uprzedniego rozstrzygnięcia kwestii kwestionowanych w studium, tj. przeznaczenia nieruchomości o przeznaczeniu budowlanym na nieruchomości rolne i powoływanie się w tym zakresie na orzeczenie NSA, tudzież WSA, które zostały podjęte w 2014 r. Zgodnie bowiem z art. 153 ustawy o Postępowaniu przed sądami administracyjnymi, sądy rozstrzygające sprawy oraz wszystkie organy są związane oceną prawną i wskazaniami wyrażonymi w orzeczeniu sądu w sprawie, w której działanie, bezczynność lub przewlekłe postępowanie były przedmiotem

			orzeczeń sądowych zapadłych w odniesieniu do tego terenu i jako takie stanowiłyby przypadek przekroczenia przez funkcjonariuszy publicznych ich uprawnień na szkodę interesu właścicieli nieruchomości objętych projektem planu. ZAŁĄCZNIK Ciąg dalszy uzasadnienia Uwagi do projektu uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Annovo – część Wschodnia” Uchwała jest już drugą z kolei próbą bezprawnego ograniczenia przysługującego mi prawa własności nieruchomości. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu już raz- w 2014 r. uniemożliwił studium oraz podjęty na jego podstawie plan miejscowy, przewidujące analogiczne jak proponowane w aktualnym projekcie planu- rolnicze przeznaczenie tych terenów. W prawomocnym wyroku z dnia 19 września 2014 r. sygn. Akt II SA/PO 585/14, WSA w Poznaniu stwierdził niezgodność z prawem całej uchwały Nr 406/LVII/2010 Rady Gminy Czerwonak z dnia 16 września 2010 r. w sprawie zmiany Studium – ze skutkiem wyeliminowania tej uchwały z obrotu prawnego. W prawomocnym wyroku z dnia 3 października 2014 r. sygn. akt II SA/Po 756/14 WSA w Poznaniu stwierdził nieważność podjętej na podstawie ww. studium uchwały Rady Gminy Czerwonak z dnia 17 listopada 2011 r. Nr 116/XIV/2011 w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Przyczyną unieważnienia studium jak i planu miejscowego było nadużycie przez gminę władztwa planistycznego, które polegało na przeznaczeniu pod tereny rolnicze nieruchomości, które z uwagi na swoje parametry i rozdrobnienie właścicielskie nie nadawały się do rolniczego wykorzystania. Po 10 latach organy Gminy Czerwonak, jawnie lekceważące prawomocne wyroki sądowe, ponownie próbują zablokować zabudowę mojej nieruchomości pod nadzorem wprowadzenia na niej rolniczego przeznaczenia co do którego mają pełną świadomość, że jest niemożliwe do zrealizowania w tym miejscu. Działanie to, z premedytacją podjęte w sprzeczności z wyrokami sądowymi i na szkodę interesu właścicieli nieruchomości, nosi znamiona nadużycia uprawnień i naraża mnie na koszty i szkody materialne, których będę doświadczać.			zaskarżenia, z tym istotnym założeniem, że dotyczą one ściśle określonego rozstrzygnięcia, podjętego w konkretnej sprawie. Ponadto musi pozostawać w logicznym związku z treścią orzeczenia sądu administracyjnego, w którym zostało sformułowane stanowisko. Zatem trudno dowodzić, że rozstrzygnięcie, które zapadło 10 lat temu na poziomie WSA oraz NSA ma zastosowanie, a mające zastosowanie do studium i uchylające owe studium z 2010 r. ma zastosowanie w chwili obecnej do kolejnego studium, które zostało wyprocedowane 10 lat później. Sytuacja faktyczna i prawna jest zupełnie odmienna i w związku z tym Wójt nie może uznać argumentacji proceduralnej wnioskujących. Wyroki, które zapadły między 2010 r. a 2014 r. były wiążące wyłącznie dla studium z 2010 r. i nie mają absolutnie żadnego zastosowania do studium obecnego. Art. 153. wiążący wyroki z 2014 r. dla innego stanu prawnego, dla innego studium, dla przeprowadzenia całej procedury od zera dla nowego, skarzonego dzisiaj studium. W orzeczeniach sądów administracyjnych uważa się, że wskazania nie mogą z góry narzucać sposobu rozstrzygnięcia konkretnej kwestii związanej z treścią przyszłego rozstrzygnięcia sprawy, bo władztwo planistyczne jest po stronie gminy a nie sądów administracyjnych. Dodatkowo należy również zauważyć, że w praktyce sądów administracyjnych przyjmowane jest założenie, że ocena prawna zawarta w orzeczeniu sądu administracyjnego utraci moc wiążącą w przypadku zmiany stanu prawnego jeżeli spowoduje, że pogląd sądu stanie się nieaktualny. Mając na uwadze powyższe należy zwrócić uwagę, że skoro zmiana stanu prawnego od momentu wydania orzeczenia sądu do momentu podjęcia decyzji przez właściwy organ powoduje i może spowodować nieaktualność orzeczenia to tym bardziej należy zwrócić uwagę, że studium, które było uchwalane w 2010 r., uchwalane było w nieco innym stanie prawnym niż studium uchwalane w 2023 r., bowiem za tym przemawia chociażby fakt, iż ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uległa ewolucji i dodano różne przepisy m.in. bilans dodany do ustawy pod koniec 2015 r., który obliguje gminę do zważenia przy opracowywaniu studium tendencji demograficznych, które w chwili obecnej i w tym studium zdecydowanie zaważyły na takiej a nie innej treści, która ma bezpośredni wpływ na wskazywanie terenów możliwych do zainwestowania.
--	--	--	--	--	--	--

			Uzasadnienia dla przeznaczenia mojej nieruchomości pod działalność rolniczą nie mogą stanowić wymogi ochrony przyrody. Moja nieruchomość zlokalizowana jest na terenie otuliny Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka (a nie Parku). Z tytułu położenia nieruchomości w otulinie parku przepisy nie wprowadzają żadnych ograniczeń w zakresie możliwości zabudowy. Studium zresztą szereg terenów zlokalizowanych w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka przeznacza ponad zabudowę (tereny oznaczone symbolami: MU*, M3 i M4). Podkreślenia wymaga, że wpływ położenia otuliny na możliwość wyłączenia na mojej nieruchomości zabudowy mieszkaniowej przeanalizował już i to w sposób wiążący dla organów gminy (z mocy art. 153 ppsa) WSA w Poznaniu w wyroku z dnia 3 października 2014 r., sygn. Akt II SA/Po 756/14 (uniemożliwiającym poprzedni plan miejscowy dla tego terenu). Sąd stwierdził, że przepisy ustawy o ochronie przyrody dla parków krajobrazowych wprowadzają różnorakie nakazy i zakazy określone w art. 17 ustawy, jednak ustawodawca nie dopuścił tam tak daleko idącego ograniczenia prawa własności, jak całkowity zakaz zabudowy. Wyjątek dotyczy tylko dwóch sytuacji: w odniesieniu do parków krajobrazowych wprowadzenie zakazu budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej (art. 17 ust. 1 pkt 7 OchrPrzyrodU) oraz zakazu lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200m od krawędzi brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego (art. 17 ust 1 pkt 8 OchrPrzyrodU). Żadna jednak z tych sytuacji nie zachodzi w niniejszej sprawie. W cytowanym, prawomocnym wyroku, WSA w Poznaniu ocenił, że lokalizowanie zabudowy na terenie objętym projektem planu pozostaje w zgodzie z przepisami obowiązującymi w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielona. Wyjaśnił, że na terenie parku oraz jego otuliny nie przewidziano zakazu zabudowy mieszkaniowej. Wprowadzenie takiego zakazu planem wykraczało w ocenie Sądu poza dozwolone tymi aktami ramy prawne ograniczeń prawa własności na terenach poddanych szczególnej ochronie wartości przyrodniczych. Zakazu wprowadzania nowej zabudowy na nieruchomości objętych projektem planu nie zawiera także rozporządzenie w sprawie planu ochrony parku Puszcza			Sytuacja faktyczna bowiem też pod rządami Nowego Studium, a 14 lat temu była odmienna. Ponadto gmina ma prawo dokonywać zmian swojej polityki przestrzennej i dostosowywać ją do zmieniających się okoliczności faktycznych i prawnych. Jeden wyrok nie może nieustająco determinować polityki przestrzennej gminy i stawiać powyżej interesu społecznego interes prywatny. Ustalone projektem planu przeznaczenie pod tereny rolnicze jest zgodne ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Nie jest to samodzielne ustalenie gminy, a jest to wynik m.in. bilansu, a także uzyskanych w toku prowadzonej procedury opinii i uzgodnień organów wskazanych m.in. w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1130). Skarga na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie wstrzymuje prac nad miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.
--	--	--	---	--	--	---

				Zielonka. WSA jednocześnie stwierdził, że „Lokalizacja obiektów budowlanych na terenie otuliny, przy spełnieniu określonych warunków, jest zatem dozwolona i nie powoduje utraty walorów krajobrazowych, dla których utworzono park.” Rada gminy i wójt, działając przy uchwaleniu planu jako organy prawodawcze, nie mogą ignorować wyroków sądowych i w sposób jawnie sprzeczny z oceną zawartą w tych wyrokach podejmować o treści w zasadzie tożsamej do uchwał uznanych już raz za niezgodne z prawem. Ponieważ projekt planu realizuje ustalenia studium przyjętego uchwałą nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Czerwonak, a uchwała ta została zaskarżona skargami z dnia 4 lipca 2024 r. wnosząc o wstrzymanie procedury planistycznej do czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg na studium. Kontynuowanie procedury naraża mnie na dalsze szkody materialne i stwarza ryzyko uchwalenia kolejnego aktu prawnego, który w sposób rażący i z obrazą dla prawomocnych wyroków sądowych, naruszy treść obowiązujących przepisów i narazi urzędników na odpowiedzialność.				
25	16.07.2024	Osoba fizyczna	1/99	Jako właściciel działki nr 1/99 objętej projektem uchwały mpzp „Annowo- część wschodnia”, wnosząc o wstrzymanie procedury uchwalenia planu od czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg z 4 lipca 2024 r. na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Ustalone projektem planu przeznaczenie mojej nieruchomości pod tereny rolnicze w sposób rażący narusza prawo tj. 21 ust 1 w zw. Z art. 64 ust. 3 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zw. Z art. 2 i 7 Konstytucji RP. Podjęcie przez Radę Gminy uchwały w projektowanym kształcie odbyło by się z pogwałceniem prawomocnych orzeczeń sądowych zapadłych w odniesieniu do tego terenu i jako takie stanowiłoby przypadek przekroczenia przez funkcjonariuszy publicznych ich uprawnień na szkodę interesu właścicieli nieruchomości objętych projektem planu. ZALĄCZNIK	IR			Uwaga nie dotyczy treści projektu planu miejscowego. Trudno się zgodzić z treścią złożonych wniosków i tezę Wnioskodawców, co do uprzedniego rozstrzygnięcia kwestii kwestionowanych w studium, tj. przeznaczenia nieruchomości o przeznaczeniu budowlanym na nieruchomości rolne i powoływanie się w tym zakresie na orzeczenie NSA, tudzież WSA, które zostały podjęte w 2014 r. Zgodnie bowiem z art. 153 ustawy o Postępowaniu przed sądami administracyjnymi, sądy rozstrzygające sprawy oraz wszystkie organy są związane oceną prawną i wskazaniami wyrażonymi w orzeczeniu sądu w sprawie, w której działanie, bezczynność lub przewlekłe postępowanie były przedmiotem zaskarżenia, z tym istotnym założeniem, że dotyczą one ściśle określonego rozstrzygnięcia, podjętego w konkretnej sprawie. Ponadto musi pozostawać w logicznym związku z treścią orzeczenia sądu administracyjnego, w którym zostało sformułowane stanowisko. Zatem trudno dowodzić, że rozstrzygnięcie, które zapadło 10 lat temu na poziomie WSA oraz NSA ma zastosowanie, a mające zastosowanie do studium i uchylające owe studium z 2010 r. ma zastosowanie w chwili obecnej do

			Ciąg dalszy uzasadnienia Uwagi do projektu uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Annowo – część Wschodnia” Uchwała jest już drugą z kolei próbą bezprawnego ograniczenia przysługującego mi prawa własności nieruchomości. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu już raz- w 2014 r. uniemożliwił studium oraz podjęty na jego podstawie plan miejscowy, przewidujące analogiczne jak proponowane w aktualnym projekcie planu- rolnicze przeznaczenie tych terenów. W prawomocnym wyroku z dnia 19 września 2014 r. sygn. Akt II SA/PO 585/14, WSA w Poznaniu stwierdził niezgodność z prawem całej uchwały Nr 406/LVII/2010 Rady Gminy Czerwonak z dnia 16 września 2010 r. w sprawie zmiany Studium – ze skutkiem wyeliminowania tej uchwały z obrotu prawnego. W prawomocnym wyroku z dnia 3 października 2014 r. sygn.. akt II SA/Po 756/14 WSA w Poznaniu stwierdził nieważność podjętej na podstawie ww. studium uchwały Rady Gminy Czerwonak z dnia 17 listopada 2011 r. Nr 116/XIV/2011 w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Przyczyną unieważnienia studium jak i planu miejscowego było nadużycie przez gminę władztwa planistycznego, które polegało na przeznaczeniu pod tereny rolnicze nieruchomości, które z uwagi na swoje parametry i rozdrobnienie właścicielskie nie nadawały się do rolniczego wykorzystania. Po 10 latach organy Gminy Czerwonak, jawnie lekceważące prawomocne wyroki sądowe, ponownie próbują zablokować zabudowę mojej nieruchomości pod nadzorem wprowadzenia na niej rolniczego przeznaczenia co do którego mają pełną świadomość, że jest niemożliwe do zrealizowania w tym miejscu. Działanie to, z premedytacją podjęte w sprzeczności z wyrokami sądowymi i na szkodę interesu właścicieli nieruchomości, nosi znamiona nadużycia uprawnień i naraża mnie na koszty i szkody materialne, których będę doznał. Uzasadnienia dla przeznaczenia mojej nieruchomości pod działalność rolniczą nie mogą stanowić wymogi ochrony przyrody. Moja nieruchomość zlokalizowana jest na terenie otuliny Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka (a nie Parku). Z tytułu położenia nieruchomości w otulinie parku przepisy nie wprowadzają żadnych ograniczeń w zakresie możliwości zabudowy. Studium zresztą szereg terenów zlokalizowanych w otulinie Parku			kolejnego studium, które zostało wyprocedowane 10 lat później. Sytuacja faktyczna i prawna jest zupełnie odmienna i w związku z tym Wójt nie może uznać argumentacji proceduralnej wnioskujących. Wyroki, które zapadły między 2010 r. a 2014 r. były wiążące wyłącznie dla studium z 2010 r. i nie mają absolutnie żadnego zastosowania do studium obecnego. Art. 153. wiążący wyroki z 2014 r. dla innego stanu prawnego, dla innego studium, dla przeprowadzenia całej procedury od zera dla nowego, skarżonego dzisiaj studium. W orzeczeniach sądów administracyjnych uważa się, że wskazania nie mogą z góry narzucać sposobu rozstrzygnięcia konkretnej kwestii związanej z treścią przyszłego rozstrzygnięcia sprawy, bo władztwo planistyczne jest po stronie gminy a nie sądów administracyjnych. Dodatkowo należy również zauważyć, że w praktyce sądów administracyjnych przyjmowane jest założenie, że ocena prawna zawarta w orzeczeniu sądu administracyjnego utraci moc wiążącą w przypadku zmiany stanu prawnego jeżeli spowoduje, że pogląd sądu stanie się nieaktualny. Mając na uwadze powyższe należy zwrócić uwagę, że skoro zmiana stanu prawnego od momentu wydania orzeczenia sądu do momentu podjęcia decyzji przez właściwy organ powoduje i może spowodować nieaktualność orzeczenia to tym bardziej należy zwrócić uwagę, że studium, które było uchwalane w 2010 r., uchwalane było w nieco innym stanie prawnym niż studium uchwalane w 2023 r., bowiem za tym przemawia chociażby fakt, iż ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uległa ewolucji i dodano różne przepisy m.in. bilans dodany do ustawy pod koniec 2015 r., który oblige gminę do zważenia przy opracowywaniu studium tendencji demograficznych, które w chwili obecnej i w tym studium zdecydowanie zaważyły na takiej a nie innej treści, która ma bezpośredni wpływ na wskazywanie terenów możliwych do zainwestowania. Sytuacja faktyczna bowiem też pod rządami Nowego Studium, a 14 lat temu była odmienna. Ponadto gmina ma prawo dokonywać zmian swojej polityki przestrzennej i dostosowywać ją do zmieniających się okoliczności faktycznych i prawnych. Jeden wyrok nie może nieustająco determinować polityki przestrzennej gminy i stawiać powyżej interesu społecznego interes prywatny.
--	--	--	---	--	--	--

				Krajobrazowego Puszcza Zielonka przeznacza ponad zabudowę (tereny oznaczone symbolami: MU*, M3 i M4). Podkreślenia wymaga, że wpływ położenia otuliny na możliwość wyłączenia na mojej nieruchomości zabudowy mieszkaniowej przeanalizował już i to w sposób wiążący dla organów gminy (z mocy art. 153 ppsa) WSA w Poznaniu w wyroku z dnia 3 października 2014 r., sygn. Akt II SA/Po 756/14 (uniemożliwiającym poprzedni plan miejscowy dla tego terenu). Sąd stwierdził, że przepisy ustawy o ochronie przyrody dla parków krajobrazowych wprowadzają różnorakie nakazy i zakazy określone w art. 17 ustawy, jednak ustawodawca nie dopuścił tam tak daleko idącego ograniczenia prawa własności, jak całkowity zakaz zabudowy. Wyjątek dotyczy tylko dwóch sytuacji: w odniesieniu do parków krajobrazowych wprowadzenie zakazu budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej (art. 17 ust. 1 pkt 7 OchrPrzyrodU) oraz zakazu lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200m od krawędzi brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego (art. 17 ust 1 pkt 8 OchrPrzyrodU). Żadna jednak z tych sytuacji nie zachodzi w niniejszej sprawie. W cytowanym, prawomocnym wyroku, WSA w Poznaniu ocenił, że lokalizowanie zabudowy na terenie objętym projektem planu pozostaje w zgodzie z przepisami obowiązującymi w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielona. Wyjaśnił, że na terenie parku oraz jego otuliny nie przewidziano zakazu zabudowy mieszkaniowej. Wprowadzenie takiego zakazu planem wykraczało w ocenie Sądu poza dozwolone tymi aktami ramy prawne ograniczeń prawa własności na terenach poddanych szczególnej ochronie wartości przyrodniczych. Zakazu wprowadzania nowej zabudowy na nieruchomości objętych projektem planu nie zawiera także rozporządzenie w sprawie planu ochrony parku Puszcza Zielonka. WSA jednocześnie stwierdził, że „<i>Lokalizacja obiektów budowlanych na terenie otuliny, przy spełnieniu określonych warunków, jest zatem dozwolona i nie powoduje utraty walorów krajobrazowych, dla których utworzono park.</i>”			Ustalone projektem planu przeznaczenie pod tereny rolnicze jest zgodne ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Nie jest to samodzielne ustalenie gminy, a jest to wynik m.in. bilansu, a także uzyskanych w toku prowadzonej procedury opinii i uzgodnień organów wskazanych m.in. w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1130). Skarga na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie wstrzymuje prac nad miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.
--	--	--	--	--	--	--	--

				Rada gminy i wójt, działając przy uchwaleniu planu jako organy prawodawcze, nie mogą ignorować wyroków sądowych i w sposób jawnie sprzeczny z oceną zawartą w tych wyrokach podejmować o treści w zasadzie tożsamej do uchwał uznanych już raz za niezgodne z prawem. Ponieważ projekt planu realizuje ustalenia studium przyjętego uchwałą nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Czerwonak, a uchwała ta została zaskarżona skargami z dnia 4 lipca 2024 r. wnosząc o wstrzymanie procedury planistycznej do czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg na studium. Kontynuowanie procedury naraża mnie na dalsze szkody materialne i stwarza ryzyko uchwalenia kolejnego aktu prawnego, który w sposób rażący i z obrażą dla prawomocnych wyroków sądowych, narusza treść obowiązujących przepisów i naraża urzędników na odpowiedzialność.			
26	16.07.2024	Osoba fizyczna	1/50	Jako właściciel działki nr 1/50 objętej projektem uchwały mpzp „Annowo- część wschodnia”, wnoszę o wstrzymanie procedury uchwalenia planu od czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg z 4 lipca 2024 r. na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Ustalone projektem planu przeznaczenie mojej nieruchomości pod tereny rolnicze w sposób rażący narusza prawo tj. 21 ust 1 w zw. Z art. 64 ust. 3 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zw. Z art. 2 i 7 Konstytucji RP. Podjęcie przez Radę Gminy uchwały w projektowanym kształcie odbyło by się z pogwałceniem prawomocnych orzeczeń sądowych zapadłych w odniesieniu do tego terenu i jako takie stanowiłoby przypadek przekroczenia przez funkcjonariuszy publicznych ich uprawnień na szkodę interesu właścicieli nieruchomości objętych projektem planu. ZAŁĄCZNIK Ciąg dalszy uzasadnienia Uwagi do projektu uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Annowo – część Wschodnia” Uchwała jest już drugą z kolei próbą bezprawnego ograniczenia przysługującego mi prawa własności nieruchomości. Wojewódzki Sad Administracynv w	2R		Uwaga nie dotyczy treści projektu planu miejscowego. Trudno się zgodzić z treścią złożonych wniosków i tezą Wnioskodawców, co do uprzedniego rozstrzygnięcia kwestii kwestionowanych w studium, tj. przeznaczenia nieruchomości o przeznaczeniu budowlanym na nieruchomości rolne i powoływanie się w tym zakresie na orzeczenie NSA, tudzież WSA, które zostały podjęte w 2014 r. Zgodnie bowiem z art. 153 ustawy o Postępowaniu przed sądami administracyjnymi, sądy rozstrzygające sprawy oraz wszystkie organy są związane oceną prawną i wskazaniami wyrażonymi w orzeczeniu sądu w sprawie, w której działanie, bezczynność lub przewlekłe postępowanie były przedmiotem zaskarżenia, z tym istotnym założeniem, że dotyczą one ściśle określonego rozstrzygnięcia, podjętego w konkretnej sprawie. Ponadto musi pozostawać w logicznym związku z treścią orzeczenia sądu administracyjnego, w którym zostało sformułowane stanowisko. Zatem trudno dowodzić, że rozstrzygnięcie, które zapadło 10 lat temu na poziomie WSA oraz NSA ma zastosowanie, a mające zastosowanie do studium i uchylające owe studium z 2010 r. ma zastosowanie w chwili obecnej do kolejnego studium, które zostało wyprocedowane 10 lat później. Sytuacja faktyczna i prawna jest zupełnie odmienna i w związku z tym Wójt nie może uznać argumentacji proceduralnej wnioskujących.

				Poznaniu już raz- w 2014 r. uniemożliwił studium oraz podjęty na jego podstawie plan miejscowy, przewidujące analogiczne jak proponowane w aktualnym projekcie planu- rolnicze przeznaczenie tych terenów. W prawomocnym wyroku z dnia 19 września 2014 r. sygn. Akt II SA/PO 585/14, WSA w Poznaniu stwierdził niezgodność z prawem całej uchwały Nr 406/LVIII/2010 Rady Gminy Czerwonak z dnia 16 września 2010 r. w sprawie zmiany Studium – ze skutkiem wyeliminowania tej uchwały z obrotu prawnego. W prawomocnym wyroku z dnia 3 października 2014 r. sygn. akt II SA/Po 756/14 WSA w Poznaniu stwierdził nieważność podjętej na podstawie ww. studium uchwały Rady Gminy Czerwonak z dnia 17 listopada 2011 r. Nr 116/XIV/2011 w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Przyczyną unieważnienia studium jak i planu miejscowego było nadużycie przez gminę władztwa planistycznego, które polegało na przeznaczeniu pod tereny rolnicze nieruchomości, które z uwagi na swoje parametry i rozdrobnienie właścicielskie nie nadawały się do rolniczego wykorzystania. Po 10 latach organy Gminy Czerwonak, jawnie lekceważące prawomocne wyroki sądowe, ponownie próbują zablokować zabudowę mojej nieruchomości pod nadzorem wprowadzenia na niej rolniczego przeznaczenia co do którego mają pełną świadomość, że jest niemożliwe do zrealizowania w tym miejscu. Działanie to, z premedytacją podjęte w sprzeczności z wyrokami sądowymi i na szkodę interesu właścicieli nieruchomości, nosi znamiona nadużycia uprawnień i naraża mnie na koszty i szkody materialne, których będę doświadczać. Uzasadnienia dla przeznaczenia mojej nieruchomości pod działalność rolniczą nie mogą stanowić wymogi ochrony przyrody: Moja nieruchomość zlokalizowana jest na terenie otuliny Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka (a nie Parku). Z tytułu położenia nieruchomości w otulinie parku przepisy nie wprowadzają żadnych ograniczeń w zakresie możliwości zabudowy. Studium zresztą szereg terenów zlokalizowanych w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka przeznacza ponad zabudowę (tereny oznaczone symbolami: MU*, M3 i M4). Podkreślenia wymaga, że wpływ położenia otuliny na możliwość wyłączenia na mojej nieruchomości zabudowy mieszkaniowej przeanalizował już i to w sposób wiążący dla organów gminy (z mocy art. 153 ppsa) WSA w		Wyroki, które zapadły między 2010 r. a 2014 r. były wiążące wyłącznie dla studium z 2010 r. i nie mają absolutnie żadnego zastosowania do studium obecnego. Art. 153, wiążący wyroki z 2014 r. dla innego stanu prawnego, dla innego studium, dla przeprowadzenia całej procedury od zera dla nowego, skarżonego dzisiaj studium. W orzeczeniach sądów administracyjnych uważa się, że wskazania nie mogą z góry narzucać sposobu rozstrzygnięcia konkretnej kwestii związanej z treścią przyszłego rozstrzygnięcia sprawy, bo władztwo planistyczne jest po stronie gminy a nie sądów administracyjnych. Dodatkowo należy również zauważyć, że w praktyce sądów administracyjnych przyjmowane jest założenie, że ocena prawna zawarta w orzeczeniu sądu administracyjnego utraci moc wiążącą w przypadku zmiany stanu prawnego jeżeli spowoduje, że pogląd sądu stanie się nieaktualny. Mając na uwadze powyższe należy zwrócić uwagę, że skoro zmiana stanu prawnego od momentu wydania orzeczenia sądu do momentu podjęcia decyzji przez właściwy organ powoduje i może spowodować nieaktualność orzeczenia to tym bardziej należy zwrócić uwagę, że studium, które było uchwalane w 2010 r., uchwalane było w nieco innym stanie prawnym niż studium uchwalane w 2023 r., bowiem za tym przemawia chociażby fakt, iż ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uległa ewolucji i dodano różne przepisy m.in. bilans dodany do ustawy pod koniec 2015 r., który obowiązuje gminę do zważenia przy opracowywaniu studium tendencji demograficznych, które w chwili obecnej i w tym studium zdecydowanie zaważyły na takiej a nie innej treści, która ma bezpośredni wpływ na wskazywanie terenów możliwych do zainwestowania. Sytuacja faktyczna bowiem też pod rządami Nowego Studium, a 14 lat temu była odmienna. Ponadto gmina ma prawo dokonywać zmian swojej polityki przestrzennej i dostosowywać ją do zmieniających się okoliczności faktycznych i prawnych. Jeden wyrok nie może nieustająco determinować polityki przestrzennej gminy i stawiać powyżej interesu społecznego interes prywatny. Ustalone projektem planu przeznaczenie pod tereny rolnicze jest zgodne ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Nie jest to samodzielne ustalenie gminy, a jest to wynik m.in. bilansu, a także uzyskanych w toku prowadzonej procedury opinii i uzgodnień organów wskazanych
--	--	--	--	--	--	---

				Poznaniu w wyroku z dnia 3 października 2014 r., sygn. Akt II SA/Po 756/14 (uniemożliwiającym poprzedni plan miejscowy dla tego terenu). Sąd stwierdził, że przepisy ustawy o ochronie przyrody dla parków krajobrazowych wprowadzają różnorakie nakazy i zakazy określone w art. 17 ustawy, jednak ustawodawca nie dopuścił tam tak daleko idącego ograniczenia prawa własności, jak całkowity zakaz zabudowy. Wyjątek dotyczy tylko dwóch sytuacji: w odniesieniu do parków krajobrazowych wprowadzenie zakazu budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej (art. 17 ust. 1 pkt 7 OchrPrzyrodU) oraz zakazu lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200m od krawędzi brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego (art. 17 ust 1 pkt 8 OchrPrzyrodU). Żadna jednak z tych sytuacji nie zachodzi w niniejszej sprawie. W cytowanym, prawomocnym wyroku, WSA w Poznaniu ocenił, że lokalizowanie zabudowy na terenie objętym projektem planu pozostaje w zgodzie z przepisami obowiązującymi w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielona. Wyjaśnił, że na terenie parku oraz jego otuliny nie przewidziano zakazu zabudowy mieszkaniowej. Wprowadzenie takiego zakazu planem wykraczało w ocenie Sądu poza dozwolone tymi aktami ramy prawne ograniczeń prawa własności na terenach poddanych szczególnej ochronie wartości przyrodniczych. Zakazu wprowadzania nowej zabudowy na nieruchomości objętych projektem planu nie zawiera także rozporządzenie w sprawie planu ochrony parku Puszcza Zielonka. WSA jednocześnie stwierdził, że „<i>Lokalizacja obiektów budowlanych na terenie otuliny, przy spełnieniu określonych warunków, jest zatem dozwolona i nie powoduje utraty walorów krajobrazowych, dla których utworzono park.</i>” Rada gminy i wójt, działając przy uchwaleniu planu jako organy prawodawcze, nie mogą ignorować wyroków sądowych i w sposób jawnie sprzeczny z oceną zawartą w tych wyrokach podejmować o treści w zasadzie tożsamej do uchwał uznanych już raz za niezgodne z prawem. Ponieważ projekt planu realizuje ustalenia studium przyjętego uchwałą nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Czerwonak, a uchwała ta została			m.in. w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1130). Skarga na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie wstrzymuje prac nad miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.
--	--	--	--	--	--	--	---

				zaskarżona skargami z dnia 4 lipca 2024 r. wnosząc o wstrzymanie procedury planistycznej do czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg na studium. Kontynuowanie procedury naraża mnie na dalsze szkody materialne i stwarza ryzyko uchwalenia kolejnego aktu prawnego, który w sposób rażący i z obrazą dla prawomocnych wyroków sądowych, narusza treść obowiązujących przepisów i narazi urzędników na odpowiedzialność.			
27	16.07.2024	Osoba fizyczna	1/11 1/12	Jako właściciel działki nr 1/11, 1/12 objętej projektem uchwały mpzp „Annowo- część wschodnia”, wnosząc o wstrzymanie procedury uchwalenia planu od czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg z 4 lipca 2024 r. na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Ustalane projektem planu przeznaczenie mojej nieruchomości pod tereny rolnicze w sposób rażący narusza prawo tj. 21 ust 1 w zw. Z art. 64 ust. 3 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zw. Z art. 2 i 7 Konstytucji RP. Podjęcie przez Radę Gminy uchwały w projektowanym kształcie odbyło by się z pogwałceniem prawomocnych orzeczeń sądowych zapadłych w odniesieniu do tego terenu i jako takie stanowiłoby przypadek przekroczenia przez funkcjonariuszy publicznych ich uprawnień na szkodę interesu właścicieli nieruchomości objętych projektem planu. ZAŁĄCZNIK Ciąg dalszy uzasadnienia Uwagi do projektu uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Annowo – część Wschodnia” Uchwała jest już drugą z kolei próbą bezprawnego ograniczenia przysługującego mi prawa własności nieruchomości. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu już raz- w 2014 r. uniemożliwił studium oraz podjęty na jego podstawie plan miejscowy, przewidujące analogiczne jak proponowane w aktualnym projekcie planu- rolnicze przeznaczenie tych terenów. W prawomocnym wyroku z dnia 19 września 2014 r. sygn. Akt II SA/PO 585/14, WSA w Poznaniu stwierdził niezgodność z prawem całej uchwały Nr 406/LVIII/2010 Rady Gminy Czerwonak z dnia 16 września 2010 r. w sprawie zmiany Studium – ze skutkiem wyeliminowania tej uchwały z obrotu prawnego.	2R		Uwaga nie dotyczy treści projektu planu miejscowego. Trudno się zgodzić z treścią złożonych wniosków i tezę Wnioskodawców, co do uprzedniego rozstrzygnięcia kwestii kwestionowanych w studium, tj. przeznaczenia nieruchomości o przeznaczeniu budowlanym na nieruchomości rolne i powoływanie się w tym zakresie na orzeczenie NSA, tudzież WSA, które zostały podjęte w 2014 r. Zgodnie bowiem z art. 153 ustawy o Postępowaniu przed sądami administracyjnymi, sądy rozstrzygające sprawy oraz wszystkie organy są związane oceną prawną i wskazaniami wyrażonymi w orzeczeniu sądu w sprawie, w której działanie, bezczynność lub przewlekłe postępowanie były przedmiotem zaskarżenia, z tym istotnym założeniem, że dotyczą one ściśle określonego rozstrzygnięcia, podjętego w konkretnej sprawie. Ponadto musi pozostawać w logicznym związku z treścią orzeczenia sądu administracyjnego, w którym zostało sformułowane stanowisko. Zatem trudno dowodzić, że rozstrzygnięcie, które zapadło 10 lat temu na poziomie WSA oraz NSA ma zastosowanie, a mające zastosowanie do studium i uchylające owe studium z 2010 r. ma zastosowanie w chwili obecnej do kolejnego studium, które zostało wyprocedowane 10 lat później. Sytuacja faktyczna i prawna jest zupełnie odmienna i w związku z tym Wójt nie może uznać argumentacji proceduralnej wnioskujących. Wyroki, które zapadły między 2010 r. a 2014 r. były wiążące wyłącznie dla studium z 2010 r. i nie mają absolutnie żadnego zastosowania do studium obecnego. Art. 153. wiążący wyroki z 2014 r. dla innego stanu prawnego, dla innego studium, dla przeprowadzenia całej procedury od zera dla nowego, skarżonego dzisiaj studium. W orzeczeniach sądów administracyjnych uważa się, że wskazania nie mogą z góry narzucać sposobu rozstrzygnięcia konkretnej kwestii związanej z treścią przyszłego rozstrzygnięcia

			W prawomocnym wyroku z dnia 3 października 2014 r. sygn. akt II SA/Po 756/14 WSA w Poznaniu stwierdził nieważność podjętej na podstawie ww. studium uchwały Rady Gminy Czerwonak z dnia 17 listopada 2011 r. Nr 116/XIV/2011 w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Przyczyną unieważnienia studium jak i planu miejscowego było nadużycie przez gminę władztwa planistycznego, które polegało na przeznaczeniu pod tereny rolnicze nieruchomości, które z uwagi na swoje parametry i rozdrobnienie właścicielskie nie nadawały się do rolniczego wykorzystania. Po 10 latach organy Gminy Czerwonak, jawnie lekceważące prawomocne wyroki sądowe, ponownie próbują zablokować zabudowę mojej nieruchomości pod nadzorem wprowadzenia na niej rolniczego przeznaczenia co do którego mają pełną świadomość, że jest niemożliwe do zrealizowania w tym miejscu. Działanie to, z premedytacją podjęte w sprzeczności z wyrokami sądowymi i na szkodę interesu właścicieli nieruchomości, nosi znamiona nadużycia uprawnień i naraża mnie na koszty i szkody materialne, których będę doznać. Uzasadnienia dla przeznaczenia mojej nieruchomości pod działalność rolniczą nie mogą stanowić wymogi ochrony przyrody. Moja nieruchomość zlokalizowana jest na terenie otuliny Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka (a nie Parku). Z tytułu położenia nieruchomości w otulinie parku przepisy nie wprowadzają żadnych ograniczeń w zakresie możliwości zabudowy. Studium zresztą szereg terenów zlokalizowanych w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka przeznacza ponad zabudowę (tereny oznaczone symbolami: MU*, M3 i M4). Podkreślenia wymaga, że wpływ położenia otuliny na możliwość wyłączenia na mojej nieruchomości zabudowy mieszkaniowej przeanalizował już i to w sposób wiążący dla organów gminy (z mocy art. 153 ppsa) WSA w Poznaniu w wyroku z dnia 3 października 2014 r., sygn. Akt II SA/Po 756/14 (uniemożliwiającym poprzedni plan miejscowy dla tego terenu). Sąd stwierdził, że przepisy ustawy o ochronie przyrody dla parków krajobrazowych wprowadzają różnorakie nakazy i zakazy określone w art. 17 ustawy, jednak ustawodawca nie dopuścił tam tak daleko idącego ograniczenia prawa własności, jak całkowity zakaz zabudowy. Wyjątek dotyczy tylko dwóch sytuacji: w odniesieniu do parków krajobrazowych wprowadzenie zakazu budowania nowych obiektów budowlanych w			sprawy, bo władztwo planistyczne jest po stronie gminy a nie sądów administracyjnych. Dodatkowo należy również zauważyć, że w praktyce sądów administracyjnych przyjmowane jest założenie, że ocena prawna zawarta w orzeczeniu sądu administracyjnego utraci moc wiążącą w przypadku zmiany stanu prawnego jeżeli spowoduje, że pogląd sądu stanie się nieaktualny. Mając na uwadze powyższe należy zwrócić uwagę, że skoro zmiana stanu prawnego od momentu wydania orzeczenia sądu do momentu podjęcia decyzji przez właściwy organ powoduje i może spowodować nieaktualność orzeczenia to tym bardziej należy zwrócić uwagę, że studium, które było uchwalane w 2010 r., uchwalane było w nieco innym stanie prawnym niż studium uchwalane w 2023 r., bowiem za tym przemawia chociażby fakt, iż ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uległa ewolucji i dodano różne przepisy m.in. bilans dodany do ustawy pod koniec 2015 r., który oblige gminę do zważenia przy opracowywaniu studium tendencji demograficznych, które w chwili obecnej i w tym studium zdecydowanie zaważyły na takiej a nie innej treści, która ma bezpośredni wpływ na wskazywanie terenów możliwych do zainwestowania. Sytuacja faktyczna bowiem też pod rządami Nowego Studium, a 14 lat temu była odmienna. Ponadto gmina ma prawo dokonywać zmian swojej polityki przestrzennej i dostosowywać ją do zmieniających się okoliczności faktycznych i prawnych. Jeden wyrok nie może nieustająco determinować polityki przestrzennej gminy i stawiać powyżej interesu społecznego interes prywatny. Ustalone projektem planu przeznaczenie pod tereny rolnicze jest zgodne ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Nie jest to samodzielne ustalenie gminy, a jest to wynik m.in. bilansu, a także uzyskanych w toku prowadzonej procedury opinii i uzgodnień organów wskazanych m.in. w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1130). Skarga na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie wstrzymuje prac nad miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.
--	--	--	---	--	--	--

			pasie szerokości 100m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej (art. 17 ust. 1 pkt 7 OchrPrzyrodU) oraz zakazu lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200m od krawędzi brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego (art. 17 ust 1 pkt 8 OchrPrzyrodU). Żadna jednak z tych sytuacji nie zachodzi w niniejszej sprawie. W cytowanym, prawomocnym wyroku, WSA w Poznaniu ocenił, że lokalizowanie zabudowy na terenie objętym projektem planu pozostaje w zgodzie z przepisami obowiązującymi w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielona. Wyjaśnił, że na terenie parku oraz jego otuliny nie przewidziano zakazu zabudowy mieszkaniowej. Wprowadzenie takiego zakazu planem wykraczało w ocenie Sądu poza dozwolone tymi aktami ramy prawne ograniczeń prawa własności na terenach poddanych szczególnej ochronie wartości przyrodniczych. Zakazu wprowadzania nowej zabudowy na nieruchomości objętych projektem planu nie zawiera także rozporządzenie w sprawie planu ochrony parku Puszcza Zielonka. WSA jednocześnie stwierdził, że „<i>Lokalizacja obiektów budowlanych na terenie otuliny, przy spełnieniu określonych warunków, jest zatem dozwolona i nie powoduje utraty walorów krajobrazowych, dla których utworzono park.</i>” Rada gminy i wójt, działając przy uchwaleniu planu jako organy prawodawcze, nie mogą ignorować wyroków sądowych i w sposób jawnie sprzeczny z oceną zawartą w tych wyrokach podejmować o treści w zasadzie tożsamej do uchwał uznanych już raz za niezgodne z prawem. Ponieważ projekt planu realizuje ustalenia studium przyjętego uchwałą nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Czerwonak, a uchwała ta została zaskarżona skargami z dnia 4 lipca 2024 r. wnosząc o wstrzymanie procedury planistycznej do czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg na studium. Kontynuowanie procedury naraża mnie na dalsze szkody materialne i stwarza ryzyko uchwalenia kolejnego aktu prawnego, który w sposób rażący i z obrażą dla prawomocnych wyroków sądowych, naruszy treść obowiązujących przepisów i narazi urzędników na odpowiedzialność.			
--	--	--	---	--	--	--

28	16.07.2024	Osoba fizyczna	1/113, 1/128, 1/132, 1/151, 1/165, 1/166, 1/170, 1/193	Droga dojazdowa w treści planu w par. 32: § 32. Obsługę komunikacyjną ustala się poprzez przyległą drogę wewnętrzną – ul. Spichrzową, położoną poza granicami planu, powiązaną z zewnętrznym układem komunikacyjnym dróg publicznych, przy czym: 1) Dla terenów 1R bezpośrednio z przyległej drogi wewnętrznej – ul. Spichrzowej, położonej poza granicami planu, powiązaną z zewnętrznym układem komunikacyjnym dróg publicznych, 2) Dla terenów RM, ZL, 2R, TT-G i TT-E, poprzez teren 1R. Teren 1R, jak i 2R oraz RM nie jest terenem jednolitym prawnie, tzn. jest podzielony na szereg działek, do których dojazd został zapewniony indywidualnie i jednoznacznie uregulowany wpisami w poszczególnych księgach wieczystych w brzmieniu: <i>„nieodpłatna, na czas nieokreślony służebność gruntowa polegająca na prawie przejazdu i przechodu przez nieruchomości zapisaną w KW POIP/..., oraz przeprowadzenia mediów i infrastruktury na rzecz każdego z właścicieli nieruchomości zapisanej w księdze wieczystej POIP/...”</i> W sieci dróg zostały rozproszdzone media techniczne. Powstający plan winien uwzględnić istniejący stan, zarówno prawny, jak i rzeczywisty w terenie. Co oczywiste, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego wyznacza kierunek i przedstawia ogólny zapis („plamę”) dla danego obszaru, natomiast plan winien uszczegółowić ten zapis. Ponadto w uzasadnieniu do planu czytamy: „pkt 10. 4) Zarząd Dróg Powiatowych w Poznaniu pismem z dnia ZDP.WI.440.20/16.MM z dnia 21.09.2017 r. W postanowieniu wskazano, że zlecono opracowanie Studium korytarzowego, Koncepcji Projektowej wraz z uzyskaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla budowy Północno-Wschodniej Obwodnicy Aglomeracji Poznańskiej na parametrach drogi klasy GP na odcinku węzeł Złotkowo-Suchy Las – Owieńska – Uzarzewo- droga ekspresowa S5. Koncepcja projektowanej Obwodnicy zlokalizowana była po trasie drogi powiatowej 2434P, która stanowi historyczny Trak Annowski. W trakcie prowadzonego postępowanie przez RDOŚ w Poznaniu stwierdzono niedopuszczalne naruszenie historycznego Traktu Annowskiego. W	1R, 2R, TT-G			Teren został podzielony na działki rolne w takich kształtach. Niemniej na tym terenie nie było nigdy wydzielonych dróg wewnętrznych, a jedynie działki rolne wykorzystywane jako dojazd.
----	------------	----------------	--	---	--------------	--	--	--

				związku z powyższym przesunięto projektowane linie rozgraniczające obwodnicy w wariantcie I, II i III o szerokości 50 m na południe od pasa drogowego obecnej drogi powiatowej 2434P. Ponadto ZDP wnioskował o wyznaczenie linii zabudowy w odległości 50 m od granicy z drogą powiatową 243P (z uwagi na przyszły wykup gruntów) oraz o obsługę komunikacyjną poprzez układ dróg wewnętrznych z ul. Spichrzowej”. Wnoszę o uwzględnienie w planie istniejącego układu dróg wewnętrznych poprzez oznaczenie dróg symbolem KDW, uzupełnienie opisu w treści planu, oznaczenie na załączniku graficznym planu i opisanie w legendzie tegoż załącznika. Mapa z układem drogowym w załączeniu. [mapa na stronie 237 pdf- uwagi w terminie]				
29	16.07.2024	Osoba fizyczna	1/113, 1/128, 1/132, 1/151, 1/165, 1/166, 1/170, 1/193	Droga dojazdowa w treści planu w par. 32: § 32. Obsługę komunikacyjną ustala się poprzez przyległą drogę wewnętrzną – ul. Spichrzową, położoną poza granicami planu, powiazaną z zewnętrznym układem komunikacyjnym dróg publicznych, przy czym: 1) Dla terenów 1R bezpośrednio z przyległej drogi wewnętrznej – ul. Spichrzowej, położonej poza granicami planu, powiazaną z zewnętrznym układem komunikacyjnym dróg publicznych, 2) Dla terenów RM, ZL, 2R, TT-G i TT-E, poprzez teren 1R. Brak w przedstawionym projekcie planu powiazania z drogą powiatową biegnącą po północnej stronie terenu objętego planem. Wnoszę o uzupełnienie w planie istniejącego stanu poprzez opis obsługi komunikacyjnej także z drogą powiatową, uzupełnienie opisu w treści planu. Mapa z układem drogowym w załączniku. [mapa na stronie 245 pdf- uwagi w terminie].	1R, 2R, TT-G			Tereny nie mają wskazanego powiazania komunikacyjnego od strony północnej z drogą powiatową ze względu na brak zgody Zarządu Dróg Powiatowych (ZDP).
30	16.07.2024	Osoba fizyczna	1/193, 1/52, 1/59, 1/67	Droga dojazdowa w treści planu w par. 32: § 32. Obsługę komunikacyjną ustala się poprzez przyległą drogę wewnętrzną – ul. Spichrzową, położoną poza granicami planu, powiazaną z zewnętrznym układem komunikacyjnym dróg publicznych, przy czym: 1) Dla terenów 1R bezpośrednio z przyległej drogi wewnętrznej – ul. Spichrzowej, położonej poza granicami planu, powiazaną z zewnętrznym układem komunikacyjnym dróg publicznych,	TT-G, 1R			Teren został podzielony na działki rolne w takich kształtach, niemniej na tym terenie nie było nigdy wydzielonych dróg wewnętrznych, a jedynie działki rolne wykorzystywane jako dojazd. Tereny nie mają wskazanego powiazania komunikacyjnego od strony północnej z drogą powiatową ze względu na brak zgody Zarządu Dróg Powiatowych (ZDP).

				2) Dla terenów RM, ZL, 2R, TT-G i TT-E, poprzez teren 1R. Z powyższego zapisu projektu planu wynika, iż dla terenu TT-G dostęp do drogi publicznej jest zapewniony pośrednio poprzez teren 1R i drogę wewnętrzną – ul. Spichrzową, co jest niezrozumiałe z dwóch powodów: 1. Plan nie odzwierciedla stanu rzeczywistego sankcjonującego układ dróg wewnętrznych, tj. drogi wewnętrzne zostały oznaczone symbolem 1R (wniesiona odrębna uwaga do projektu niniejszego planu), 2. Teren TT-G graniczy poprzez drogę wewnętrzną nie oznaczoną w projekcie planu z pasem drogi publicznej (powiatowej) i niezmiennie cały czas obsługa terenu, w tym dostęp związany z obsługą sieci i terenu poprzez który biegnie (np. przycinaniem roślinności) jest regulowany z drogi powiatowej. Powstający plan winien uwzględniać istniejący stan, zarówno prawny, jak i rzeczywisty w terenie. Wnoszę o uzupełnienie w planie istniejącego stanu poprzez opis obsługi komunikacyjnej dla funkcji TT-G z drogi powiatowej, uzupełnienie opisu w treści planu. Mapa z układem drogowym w załączeniu. [mapa na stronie 253 pdf- uwagi w terminie]				
31	16.07.2024	Osoba fizyczna	Opisane jako Teren objęty projektem planu	Działka budowlana, par 26: §26. Ustala się obowiązek zapewnienia miejsc postojowych w zależności od potrzeb, przy czym nie mniej niż 2 miejsca postojowe w granicach działki budowlanej dla samochodów osobowych. W ustawie o gospodarce nieruchomościami oraz ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustawodawca przedstawił odmienną definicję „działki budowlanej”, w przedmiotowym projekcie planu w § 4 nie została przedstawiona definicja „działki budowlanej”, stąd brak jakiegokolwiek informacji w treści projektu planu, co należy rozumieć przez to pojęcie. W konsekwencji brak informacji jakiego terenu dotyczy powyższy zapis: → czy dotyczy wyłącznie działek oznaczonych symbolem RM, jeśli tak, to jak spełnia warunek dostępu do drogi publicznej (wniesiona odrębna uwaga dotycząca dróg). → a jeśli dotyczy także terenu oznaczonego 1R i 2R pozbawionego możliwości zabudowy budynkami z	-			Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego sporządzany jest w oparciu o ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r, poz. 1130). Zgodnie z §4 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. z 2016 r., poz. 283), uchwała nie może powtarzać przepisów zamieszczonych w innych ustawach. Przywołana definicja działki budowlanej z ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2024 r., poz. 1145) dotyczy <u>zabudowanej</u> (już) działki. Natomiast w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym dotyczy nieruchomości, która ze względu na swoje cechy i zgodnie z przepisami <u>będzie</u> możliwa do zabudowy.

				dopuszczeniem wyłącznie budowli rolniczych, to czy spełnia ustawową definicję „działki budowlanej”? Zapis powyższego paragrafu, jeśli odniesiemy go do podanych w projekcie planu definicji, jest tym bardziej nieprecyzyjny, w szczególności w odniesieniu do § 4 pkt 2 i 3. „2) teren – należy przez to rozumieć obszar wyznaczony na rysunku planu, dla którego określono przeznaczenie oraz który wyznaczono na rysunku planu liniami rozgraniczającymi;” 3) miejscu postojowym - należy przez to rozumieć wyznaczone miejsce do parkowania na powierzchni terenu lub w budynku” Czy należy przyjąć, że zapewnienie minimum 2 miejsc postojowych dotyczy całego terenu (zgodnie z powyższą definicją) oznaczonego np. 1R, tudzież TT/E? Bowiem to wynika z powyższego zapisu a wydaje się dość absurdałne. Wnoszę o uzupełnienie treści projektu przedmiotowego planu miejscowego poprzez dodanie do § 4 definicji określającej co należy rozumieć poprzez „działkę budowlaną”, do której to będą odnosiły się w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości zapisy w planie.				
32	16.07.2024	Osoba fizyczna	Opisane jako Teren objęty projektem planu	Park krajobrazowy, par. 27.2: §27.2 Zagospodarowanie obszaru objętego planem miejscowym należy realizować z uwzględnieniem zapisów rozporządzenia Wojewody Wielkopolskiego z dnia 4 kwietnia 2005 r. w sprawie planu ochrony Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka. Brak wskazania, które konkretnie zapisy miałyby być realizowane, rozporządzenie – co do zasady dotyczy Parku, a przedmiotowy teren nie jest Parkiem, leży w jego otulinie i podlega innym zapisom. W treści ww. rozporządzenia np. zapis w § 3 brzmi: „Tworzenie nowych zawartych kompleksów osadniczych na terenie otuliny; w bezpośrednim sąsiedztwie terenów leśny parku” należy eliminować poprzez: „1. Oddzielenie zabudowy od ścian lasu przez tworzenie zieleni izolacyjnej. 2. Tworzenie korytarzy ekologicznych i zachowanie szlaków migracyjnych zwierząt w otwartych krajobrazach rolniczych”.	-			Zgodnie z §4 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. z 2016 r., poz. 283), uchwała nie może powtarzać przepisów zamieszczonych w innych ustawach. Projekt planu miejscowego przeszedł całą formalną procedurę, w tym opiniowanie i uzgadnianie z wskazanymi w ustawie o planowaniu instytucjami/organami z zakresu ochrony środowiska.

				To nie jest zapis, który uniemożliwia zabudowę. Poza tym zapisy dotyczą samego Parku, od regulacji granic, poprzez zasady korzystania, prowadzenie badań, po planowane prace. A zatem, do których przepisów ww. rozporządzenia odwołuje się zapis par. 27 pkt 2 przedmiotowego projektu planu? Wnoszę o uzupełnienie treści projektu przedmiotowego planu miejscowego poprzez dodanie konkretnych paragrafów ww. rozporządzenia, w odniesieniu do których należy realizować zagospodarowanie obszaru objętego planem, a jeśli jest to niemożliwe, usunięcie przedmiotowego zapisu z projektu planu.				
33	16.07.2024	Osoba fizyczna	1/141, 1/144	Funkcja planistyczna 1R, par. 21: § 21. 1 Na terenach rolniczych, oznaczonych na rysunku planu symbolami 1R i 2R ustala się zagospodarowanie zgodne z przeznaczeniem podstawowym. 2. Dopuszcza się realizację budowli rolniczych o wysokości zabudowy do 7,0 m. 3. Ustala się minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej wynoszący 90% Z treści projektu planu nie wynika, iż dla przedmiotowego terenu został wprowadzony zakaz zabudowy kubaturowej. Brak racjonalnego uzasadnienia, aby na terenach rolnych zakazywać wszelkiej zabudowy kubaturowej, w szczególności brak dopuszczenia realizacji budynków związanych bezpośrednio z produkcją rolną, obecnie zaproponowana treść plan w sposób nieuzasadniony ogranicza uprawnienia właścicielskie. Brak podstaw do przyjęcia, że na terenie objętym zasięgiem przedmiotowego planu dla terenów rolniczych została wyłączona (lub pozostawiona w domyśle jako dopuszczona?) hodowla zwierząt. Powyższe stanowi kolejne bezpodstawne ograniczenie uprawnień właścicielskich, zwłaszcza, że zaproponowany zapis dotyczy gruntów w klasie V i VI (słabych), na których uprawa jest znacząco ograniczona, natomiast racjonalna dla hodowli i wypasu trzody. Wnoszę o doprecyzowanie zapisów w planie poprzez uszczegółowienie zapisów dla funkcji 1R i 2R w odniesieniu do zakazów i nakazów zagospodarowania oraz oznaczenie dróg wewnętrznych (odrębna uwaga) i wprowadzenie zapisu o dopuszczeniu lokalizacji dojeżdż i pojazdów, uzupełnienie opisu w treści planu, oznaczenie	1R			Definicja legalnej budowli wynika z art. 3. pkt 3. ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2024 r. poz. 725, 834), a jednym z przepisów wykonawczych jest rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 13 stycznia 2023 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać <i>budowle rolnicze</i> i ich usytuowanie (Dz. U. z 2023 r., poz. 297), w którym znajduje się definicja budowli rolniczej.

				na załączniku graficznym planu i opisaniu w legendzie tegoż załącznika.				
34	16.07.2024	Osoba fizyczna	1/141, 1/144	Funkcja planistyczna 1R, par. 21: § 21. 1 Na terenach rolniczych, oznaczonych na rysunku planu symbolami 1R i 2R ustala się zagospodarowanie zgodne z przeznaczeniem podstawowym. 2. Dopuszcza się realizację budowli rolniczych o wysokości zabudowy do 7,0 m. 3. Ustala się minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej wynoszący 90% Pomimo tożsamego położenia, tegoż dostępu do drogi publicznej i mediów technicznych, zbliżonej powierzchni i niemal identycznego kształtu nieruchomości, dla części R, co w oczywisty sposób narusza zasady równości wobec prawa i poczucia sprawiedliwości społecznej. Wnoszę o objęcie działek nr 1/141 i nr 1/144, których jestem właścicielem, symbolem RM, naniesienie zmiany na załączniku graficznym planu. Zwracam uwagę, iż brak tejże zmiany, tj. wprowadzenia funkcji RM lub ewentualnie MN będzie równoznaczny z odpowiedzialnością odszkodowawczą Gminy, co winno być wykazane w prognozie skutków finansowych uchwalenia przedmiotowego planu, która stanowi podstawę dla Wójta Gminy Czerwonak do świadomego podjęcia decyzji o uchwaleniu przedmiotowego planu.	1R			Symbolem RM „Tereny zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych” w projekcie planu oznaczone zostały działki, które uzyskały pozwolenie na budowę. Odpowiedzialność odszkodowawcza jest uregulowana w art. 36 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r, poz. 1130).
35	16.07.2024	Osoba fizyczna	1/193, 1/52, 1/59, 1/67	Sieć gazowa, par. 30: §30. 1. W zagospodarowaniu terenów uwzględnić ograniczenia wynikające z przebiegu sieci gazowej wysokiego ciśnienia DN 500 relacji Poznań-Rogoźno wraz z jego strefą kontrolowaną, wynikających z przepisów odrębnych. 2. W strefie kontrolowanej sieci gazowej wysokiego ciśnienia ustala się: 1) zakaz wznoszenia wybranych obiektów budowlanych, 2) zakaz lokalizacji stałych składów i magazynów, 3) zakaz podejmowania działań mogących spowodować uszkodzenie sieci gazowej, 4) zakaz lokalizacji drzew w odległości mniejszej niż 3,0 m licząc od osi gazociągu do pni drzew,	TT-G, 1R			Strefa została wyznaczona zgodnie z wytycznymi OGP Gaz – System, przedstawionymi w ich opinii na etapie formalnej procedury planistycznej, które uzależnione są m.in. od strefy minimalnego ciśnienia oraz od roku budowy gazociągu.

				5) dopuszczanie skrzyżowania gazociągu z inwestycjami liniowymi, z zachowaniem przepisów odrębnych, 6) nakaz uzgodnienia wszelkich prac budowlanych z właściwym zarządcą sieci. Jednocześnie na załączniku graficznym została wrysowana strefa kontrolowania gazociągu DN500 o oznaczonej jednostronnej szerokości 38 mb, co nie znajduje odzwierciedlenia w projekcie planu ani także w treści rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie wraz z załącznikami. Wnoszę o jednoznaczne powiązanie treści planu oraz załącznika graficznego poprzez uzupełnienie treści planu lub wprowadzenie korekty w treści załącznika graficznego.			
36	16.07.2024	Osoba fizyczna	1/91, 1/92	Jako właściciel działki nr 1/91 i 1/92 objętej projektem uchwały mpzp „Annowo- część wschodnia”, wnoszę o wstrzymanie procedury uchwalenia planu od czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg z 4 lipca 2024 r. na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Ustalone projektem planu przeznaczenie mojej nieruchomości pod tereny rolnicze w sposób rażąco narusza prawo tj. 21 ust 1 w zw. Z art. 64 ust. 3 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zw. Z art. 2 i 7 Konstytucji RP. Podjęcie przez Radę Gminy uchwały w projektowanym kształcie odbyło by się z pogwałceniem prawomocnych orzeczeń sądowych zapadłych w odniesieniu do tego terenu i jako takie stanowiłoby przypadek przekroczenia przez funkcjonariuszy publicznych ich uprawnień na szkodę interesu właścicieli nieruchomości objętych projektem planu.	1R		Uwaga nie dotyczy treści projektu planu miejscowego. Trudno się zgodzić z treścią złożonych wniosków i tezę Wnioskodawców, co do uprzedniego rozstrzygnięcia kwestii kwestionowanych w studium, tj. przeznaczenia nieruchomości o przeznaczeniu budowlanym na nieruchomości rolne i powoływanie się w tym zakresie na orzeczenie NSA, tudzież WSA, które zostały podjęte w 2014 r. Zgodnie bowiem z art. 153 ustawy o Postępowaniu przed sądami administracyjnymi, sądy rozstrzygające sprawy oraz wszystkie organy są związane oceną prawną i wskazaniami wyrażonymi w orzeczeniu sądu w sprawie, w której działanie, bezczynność lub przewlekłe postępowanie były przedmiotem zaskarżenia, z tym istotnym założeniem, że dotyczą one ściśle określonego rozstrzygnięcia, podjętego w konkretnej sprawie. Ponadto musi pozostawać w logicznym związku z treścią orzeczenia sądu administracyjnego, w którym zostało sformułowane stanowisko. Zatem trudno dowodzić, że rozstrzygnięcie, które zapadło 10 lat temu na poziomie WSA oraz NSA ma zastosowanie, a mające zastosowanie do studium i uchylające owe studium z 2010 r. ma zastosowanie w chwili obecnej do kolejnego studium, które zostało wyprzedowane 10 lat później. Sytuacja faktyczna i prawna jest zupełnie odmienna i w związku z tym Wójt nie może uznać argumentacji proceduralnej wnioskujących. Wyroki, które zapadły między 2010 r. a 2014 r. były wiążące wyłącznie dla studium z 2010 r. i nie mają absolutnie żadnego zastosowania do studium

							obecnego. Art. 153. wiążący wyroki z 2014 r. dla innego stanu prawnego, dla innego studium, dla przeprowadzenia całej procedury od zera dla nowego, skarżonego dzisiaj studium. W orzeczeniach sądów administracyjnych uważa się, że wskazania nie mogą z góry narzucać sposobu rozstrzygnięcia konkretnej kwestii związanej z treścią przyszłego rozstrzygnięcia sprawy, bo władztwo planistyczne jest po stronie gminy a nie sądów administracyjnych. Dodatkowo należy również zauważyć, że w praktyce sądów administracyjnych przyjmowane jest założenie, że ocena prawna zawarta w orzeczeniu sądu administracyjnego utraci moc wiążącą w przypadku zmiany stanu prawnego jeżeli spowoduje, że pogląd sądu stanie się nieaktualny. Mając na uwadze powyższe należy zwrócić uwagę, że skoro zmiana stanu prawnego od momentu wydania orzeczenia sądu do momentu podjęcia decyzji przez właściwy organ powoduje i może spowodować nieaktualność orzeczenia to tym bardziej należy zwrócić uwagę, że studium, które było uchwalane w 2010 r., uchwalane było w nieco innym stanie prawnym niż studium uchwalane w 2023 r., bowiem za tym przemawia chociażby fakt, iż ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uległa ewolucji i dodano różne przepisy m.in. bilans dodany do ustawy pod koniec 2015 r., który obliguje gminę do zważenia przy opracowywaniu studium tendencji demograficznych, które w chwili obecnej i w tym studium zdecydowanie zaważyły na takiej a nie innej treści, która ma bezpośredni wpływ na wskazywanie terenów możliwych do zainwestowania. Sytuacja faktyczna bowiem też pod rządami Nowego Studium, a 14 lat temu była odmienna. Ponadto gmina ma prawo dokonywać zmian swojej polityki przestrzennej i dostosowywać ją do zmieniających się okoliczności faktycznych i prawnych. Jeden wyrok nie może nieustająco determinować polityki przestrzennej gminy i stawiać powyżej interesu społecznego interes prywatny. Ustalone projektem planu przeznaczenie pod tereny rolnicze jest zgodne ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Nie jest to samodzielne ustalenie gminy, a jest to wynik m.in. bilansu, a także uzyskanych w toku prowadzonej procedury opinii i uzgodnień organów wskazanych m.in. w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i
--	--	--	--	--	--	--	--

								zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1130). Skarga na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie wstrzymuje prac nad miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.
37	16.07.2024	Osoba fizyczna	1/47	Jako właściciel działki nr 1/47 objętej projektem uchwały mpzp „Annowo- część wschodnia”, wnoszę o wstrzymanie procedury uchwalenia planu od czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg z 4 lipca 2024 r. na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Ustalone projektem planu przeznaczenie mojej nieruchomości pod tereny rolnicze w sposób rażąco narusza prawo tj. 21 ust 1 w zw. Z art. 64 ust. 3 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zw. Z art. 2 i 7 Konstytucji RP. Podjęcie przez Radę Gminy uchwały w projektowanym kształcie odbyło się z pogwałceniem prawomocnych orzeczeń sądowych zapadłych w odniesieniu do tego terenu i jako takie stanowiłoby przypadek przekroczenia przez funkcjonariuszy publicznych ich uprawnień na szkodę interesu właścicieli nieruchomości objętych projektem planu. ZAŁĄCZNIK Ciąg dalszy uzasadnienia Uwagi do projektu uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Annowo – część Wschodnia” Uchwała jest już drugą z kolei próbą bezprawnego ograniczenia przysługującego mi prawa własności nieruchomości. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu już raz- w 2014 r. uniemożliwił studium oraz podjęty na jego podstawie plan miejscowy, przewidujące analogiczne jak proponowane w aktualnym projekcie planu- rolnicze przeznaczenie tych terenów. W prawomocnym wyroku z dnia 19 września 2014 r. sygn. Akt II SA/PO 585/14, WSA w Poznaniu stwierdził niezgodność z prawem całej uchwały Nr 406/LVIII/2010 Rady Gminy Czerwonak z dnia 16 września 2010 r. w sprawie zmiany Studium – ze skutkiem wyeliminowania tej uchwały z obrotu prawnego.	2R		Uwaga nie dotyczy treści projektu planu miejscowego. Trudno się zgodzić z treścią złożonych wniosków i tezę Wnioskodawców, co do uprzedniego rozstrzygnięcia kwestii kwestionowanych w studium, tj. przeznaczenia nieruchomości o przeznaczeniu budowlanym na nieruchomości rolne i powoływanie się w tym zakresie na orzeczenie NSA, tudzież WSA, które zostały podjęte w 2014 r. Zgodnie bowiem z art. 153 ustawy o Postępowaniu przed sądami administracyjnymi, sądy rozstrzygające sprawy oraz wszystkie organy są związane oceną prawną i wskazaniami wyrażonymi w orzeczeniu sądu w sprawie, w której działanie, bezczynność lub przewlekłe postępowanie były przedmiotem zaskarżenia, z tym istotnym założeniem, że dotyczą one ściśle określonego rozstrzygnięcia, podjętego w konkretnej sprawie. Ponadto musi pozostawać w logicznym związku z treścią orzeczenia sądu administracyjnego, w którym zostało sformułowane stanowisko. Zatem trudno dowodzić, że rozstrzygnięcie, które zapadło 10 lat temu na poziomie WSA oraz NSA ma zastosowanie, a mające zastosowanie do studium i uchylające owe studium z 2010 r. ma zastosowanie w chwili obecnej do kolejnego studium, które zostało wyprocedowane 10 lat później. Sytuacja faktyczna i prawna jest zupełnie odmienna i w związku z tym Wójt nie może uznać argumentacji proceduralnej wnioskujących. Wyroki, które zapadły między 2010 r. a 2014 r. były wiążące wyłącznie dla studium z 2010 r. i nie mają absolutnie żadnego zastosowania do studium obecnego. Art. 153. wiążący wyroki z 2014 r. dla innego stanu prawnego, dla innego studium, dla przeprowadzenia całej procedury od zera dla nowego, skarżonego dzisiaj studium. W orzeczeniach sądów administracyjnych uważa się, że wskazania nie mogą z góry narzucać sposobu rozstrzygnięcia konkretnej kwestii związanej z treścią przyszłego rozstrzygnięcia sprawy, bo władztwo planistyczne jest po stronie gminy a nie sądów administracyjnych.	

			W prawomocnym wyroku z dnia 3 października 2014 r. sygn.. akt II SA/Po 756/14 WSA w Poznaniu stwierdził nieważność podjętej na podstawie ww. studium uchwały Rady Gminy Czerwonak z dnia 17 listopada 2011 r. Nr 116/XIV/2011 w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Przyczyną unieważnienia studium jak i planu miejscowego było nadużycie przez gminę władztwa planistycznego, które polegało na przeznaczeniu pod tereny rolnicze nieruchomości, które z uwagi na swoje parametry i rozdrobnienie właścicielskie nie nadawały się do rolniczego wykorzystania. Po 10 latach organy Gminy Czerwonak, jawnie lekceważące prawomocne wyroki sądowe, ponownie próbują zablokować zabudowę mojej nieruchomości pod nadzorem wprowadzenia na niej rolniczego przeznaczenia co do którego mają pełną świadomość, że jest niemożliwe do zrealizowania w tym miejscu. Działanie to, z premedytacją podjęte w sprzeczności z wyrokami sądowymi i na szkodę interesu właścicieli nieruchomości, nosi znamiona nadużycia uprawnień i naraża mnie na koszty i szkody materialne, których będę doznać. Uzasadnienia dla przeznaczenia mojej nieruchomości pod działalność rolniczą nie mogą stanowić wymogi ochrony przyrody. Moja nieruchomość zlokalizowana jest na terenie otuliny Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka (a nie Parku). Z tytułu położenia nieruchomości w otulinie parku przepisy nie wprowadzają żadnych ograniczeń w zakresie możliwości zabudowy. Studium zresztą szereg terenów zlokalizowanych w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka przeznacza ponad zabudowę (tereny oznaczone symbolami: MU*, M3 i M4). Podkreślenia wymaga, że wpływ położenia otuliny na możliwość wyłączenia na mojej nieruchomości zabudowy mieszkaniowej przeanalizował już i to w sposób wiążący dla organów gminy (z mocy art. 153 ppsa) WSA w Poznaniu w wyroku z dnia 3 października 2014 r., sygn. Akt II SA/Po 756/14 (uniemożliwiającym poprzedni plan miejscowy dla tego terenu). Sąd stwierdził, że przepisy ustawy o ochronie przyrody dla parków krajobrazowych wprowadzają różnorakie nakazy i zakazy określone w art. 17 ustawy, jednak ustawodawca nie dopuścił tam tak daleko idącego ograniczenia prawa własności, jak całkowity zakaz zabudowy. Wyjątek dotyczy tylko dwóch sytuacji: w odniesieniu do parków krajobrazowych wprowadzenie zakazu budowania nowych obiektów budowlanych w			Dodatkowo należy również zauważyć, że w praktyce sądów administracyjnych przyjmowane jest założenie, że ocena prawna zawarta w orzeczeniu sądu administracyjnego utraci moc wiążącą w przypadku zmiany stanu prawnego jeżeli spowoduje, że pogląd sądu stanie się nieaktualny. Mając na uwadze powyższe należy zwrócić uwagę, że skoro zmiana stanu prawnego od momentu wydania orzeczenia sądu do momentu podjęcia decyzji przez właściwy organ powoduje i może spowodować nieaktualność orzeczenia to tym bardziej należy zwrócić uwagę, że studium, które było uchwalane w 2010 r., uchwalane było w nieco innym stanie prawnym niż studium uchwalane w 2023 r., bowiem za tym przemawia chociażby fakt, iż ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uległa ewolucji i dodano różne przepisy m.in. bilans dodany do ustawy pod koniec 2015 r., który obowiązuje gminę do zważenia przy opracowywaniu studium tendencji demograficznych, które w chwili obecnej i w tym studium zdecydowanie zaważyły na takiej a nie innej treści, która ma bezpośredni wpływ na wskazywanie terenów możliwych do zainwestowania. Sytuacja faktyczna bowiem też pod rządami Nowego Studium, a 14 lat temu była odmienna. Ponadto gmina ma prawo dokonywać zmian swojej polityki przestrzennej i dostosowywać ją do zmieniających się okoliczności faktycznych i prawnych. Jeden wyrok nie może nieustająco determinować polityki przestrzennej gminy i stawiać powyżej interesu społecznego interes prywatny. Ustalone projektem planu przeznaczenie pod tereny rolnicze jest zgodne ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Nie jest to samodzielne ustalenie gminy, a jest to wynik m.in. bilansu, a także uzyskanych w toku prowadzonej procedury opinii i uzgodnień organów wskazanych m.in. w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1130). Skarga na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie wstrzymuje prac nad miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.
--	--	--	--	--	--	---

			pasie szerokości 100m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej (art. 17 ust. 1 pkt 7 OchrPrzyrodU) oraz zakazu lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200m od krawędzi brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego (art. 17 ust 1 pkt 8 OchrPrzyrodU). Żadna jednak z tych sytuacji nie zachodzi w niniejszej sprawie. W cytowanym, prawomocnym wyroku, WSA w Poznaniu ocenił, że lokalizowanie zabudowy na terenie objętym projektem planu pozostaje w zgodzie z przepisami obowiązującymi w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielona. Wyjaśnił, że na terenie parku oraz jego otuliny nie przewidziano zakazu zabudowy mieszkaniowej. Wprowadzenie takiego zakazu planem wykraczało w ocenie Sądu poza dozwolone tymi aktami ramy prawne ograniczeń prawa własności na terenach poddanych szczególnej ochronie wartości przyrodniczych. Zakazu wprowadzania nowej zabudowy na nieruchomości objętych projektem planu nie zawiera także rozporządzenie w sprawie planu ochrony parku Puszcza Zielonka. WSA jednocześnie stwierdził, że „<i>Lokalizacja obiektów budowlanych na terenie otuliny, przy spełnieniu określonych warunków, jest zatem dozwolona i nie powoduje utraty walorów krajobrazowych, dla których utworzono park.</i>” Rada gminy i wójt, działając przy uchwaleniu planu jako organy prawodawcze, nie mogą ignorować wyroków sądowych i w sposób jawnie sprzeczny z oceną zawartą w tych wyrokach podejmować o treści w zasadzie tożsamej do uchwał uznanych już raz za niezgodne z prawem. Ponieważ projekt planu realizuje ustalenia studium przyjętego uchwałą nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Czerwonak, a uchwała ta została zaskarżona skargami z dnia 4 lipca 2024 r. wnosząc o wstrzymanie procedury planistycznej do czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg na studium. Kontynuowanie procedury naraża mnie na dalsze szkody materialne i stwarza ryzyko uchwalenia kolejnego aktu prawnego, który w sposób rażący i z obrażą dla prawomocnych wyroków sądowych, naruszy treść obowiązujących przepisów i narazi urzędników na odpowiedzialność. <i>Parafka wnioskodawcy</i>				
--	--	--	--	--	--	--	--

38	15.07.2024	Osoba fizyczna	1/41	Jako właściciel działki nr 1/41 objętej projektem uchwały mpzp „Annowo- część wschodnia”, wnoszę o wstrzymanie procedury uchwalenia planu od czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg z 4 lipca 2024 r. na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Ustalone projektem planu przeznaczenie mojej nieruchomości pod tereny rolnicze w sposób rażąco narusza prawo tj. 21 ust 1 w zw. Z art. 64 ust. 3 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zw. Z art. 2 i 7 Konstytucji RP. Podjęcie przez Radę Gminy uchwały w projektowanym kształcie odbyło by się z pogwałceniem prawomocnych orzeczeń sądowych zapadłych w odniesieniu do tego terenu i jako takie stanowiłyby przypadek przekroczenia przez funkcjonariuszy publicznych ich uprawnień na szkodę interesu właścicieli nieruchomości objętych projektem planu. ZALĄCZNIK Ciąg dalszy uzasadnienia Uwagi do projektu uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Annowo – część Wschodnia” Uchwała jest już drugą z kolei próbą bezprawnego ograniczenia przysługującego mi prawa własności nieruchomości. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu już raz- w 2014 r. uniemożliwił studium oraz podjęty na jego podstawie plan miejscowy, przewidujące analogiczne jak proponowane w aktualnym projekcie planu- rolnicze przeznaczenie tych terenów. W prawomocnym wyroku z dnia 19 września 2014 r. sygn. Akt II SA/PO 585/14, WSA w Poznaniu stwierdził niezgodność z prawem całej uchwały Nr 406/LVII/2010 Rady Gminy Czerwonak z dnia 16 września 2010 r. w sprawie zmiany Studium – ze skutkiem wyeliminowania tej uchwały z obrotu prawnego. W prawomocnym wyroku z dnia 3 października 2014 r. sygn.. akt II SA/Po 756/14 WSA w Poznaniu stwierdził nieważność podjętej na podstawie ww. studium uchwały Rady Gminy Czerwonak z dnia 17 listopada 2011 r. Nr 116/XIV/2011 w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Przyczyną unieważnienia studium jak i planu miejscowego było nadużycie przez gminę władztwa planistycznego, które polegało na przeznaczeniu pod	2R	Uwaga nie dotyczy treści projektu planu miejscowego. Trudno się zgodzić z treścią złożonych wniosków i tezę Wnioskodawców, co do uprzedniego rozstrzygnięcia kwestii kwestionowanych w studium, tj. przeznaczenia nieruchomości o przeznaczeniu budowlanym na nieruchomości rolne i powoływanie się w tym zakresie na orzeczenie NSA, tudzież WSA, które zostały podjęte w 2014 r. Zgodnie bowiem z art. 153 ustawy o Postępowaniu przed sądami administracyjnymi, sądy rozstrzygające sprawy oraz wszystkie organy są związane oceną prawną i wskazaniami wyrażonymi w orzeczeniu sądu w sprawie, w której działanie, bezczynność lub przewlekłe postępowanie były przedmiotem zaskarżenia, z tym istotnym założeniem, że dotyczą one ściśle określonego rozstrzygnięcia, podjętego w konkretnej sprawie. Ponadto musi pozostawać w logicznym związku z treścią orzeczenia sądu administracyjnego, w którym zostało sformułowane stanowisko. Zatem trudno dowodzić, że rozstrzygnięcie, które zapadło 10 lat temu na poziomie WSA oraz NSA ma zastosowanie, a mające zastosowanie do studium i uchylające owe studium z 2010 r. ma zastosowanie w chwili obecnej do kolejnego studium, które zostało wyprocedowane 10 lat później. Sytuacja faktyczna i prawna jest zupełnie odmienna i w związku z tym Wójt nie może uznać argumentacji proceduralnej wnioskujących. Wyroki, które zapadły między 2010 r. a 2014 r. były wiążące wyłącznie dla studium z 2010 r. i nie mają absolutnie żadnego zastosowania do studium obecnego. Art. 153. wiążący wyroki z 2014 r. dla innego stanu prawnego, dla innego studium, dla przeprowadzenia całej procedury od zera dla nowego, skarżonego dzisiaj studium. W orzeczeniach sądów administracyjnych uważa się, że wskazania nie mogą z góry narzucać sposobu rozstrzygnięcia konkretnej kwestii związanej z treścią przyszłego rozstrzygnięcia sprawy, bo władztwo planistyczne jest po stronie gminy a nie sądów administracyjnych. Dodatkowo należy również zauważyć, że w praktyce sądów administracyjnych przyjmowane jest założenie, że ocena prawna zawarta w orzeczeniu sądu administracyjnego utraci moc wiążącą w przypadku zmiany stanu prawnego jeżeli spowoduje, że pogląd sądu stanie się nieaktualny. Mając na uwadze powyższe należy zwrócić uwagę, że skoro zmiana stanu prawnego od momentu wydania orzeczenia sądu do momentu podjęcia decyzji przez właściwy organ
----	------------	----------------	------	--	----	---

			tereny rolnicze nieruchomości, które z uwagi na swoje parametry i rozdrobnienie właścicielskie nie nadawały się do rolniczego wykorzystania. Po 10 latach organy Gminy Czerwonak, jawnie lekceważące prawomocne wyroki sądowe, ponownie próbują zablokować zabudowę mojej nieruchomości pod nadzorem wprowadzenia na niej rolniczego przeznaczenia co do którego mają pełną świadomość, że jest niemożliwe do zrealizowania w tym miejscu. Działanie to, z premedytacją podjęte w sprzeczności z wyrokami sądowymi i na szkodę interesu właścicieli nieruchomości, nosi znamiona nadużycia uprawnień i naraża mnie na koszty i szkody materialne, których będę doznawać. Uzasadnienia dla przeznaczenia mojej nieruchomości pod działalność rolniczą nie mogą stanowić wymogi ochrony przyrody. Moja nieruchomość zlokalizowana jest na terenie otuliny Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka (a nie Parku). Z tytułu położenia nieruchomości w otulinie parku przepisy nie wprowadzają żadnych ograniczeń w zakresie możliwości zabudowy. Studium zresztą szereg terenów zlokalizowanych w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka przeznacza ponad zabudowę (tereny oznaczone symbolami: MU*, M3 i M4). Podkreślenia wymaga, że wpływ położenia otuliny na możliwość wyłączenia na mojej nieruchomości zabudowy mieszkaniowej przeanalizował już i to w sposób wiążący dla organów gminy (z mocy art. 153 ppsa) WSA w Poznaniu w wyroku z dnia 3 października 2014 r., sygn. Akt II SA/Po 756/14 (uniemożliwiającym poprzedni plan miejscowy dla tego terenu). Sąd stwierdził, że przepisy ustawy o ochronie przyrody dla parków krajobrazowych wprowadzają różnorakie nakazy i zakazy określone w art. 17 ustawy, jednak ustawodawca nie dopuścił tam tak daleko idącego ograniczenia prawa własności, jak całkowity zakaz zabudowy. Wyjątek dotyczy tylko dwóch sytuacji: w odniesieniu do parków krajobrazowych wprowadzenie zakazu budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej (art. 17 ust. 1 pkt 7 OchrPrzyrodU) oraz zakazu lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200m od krawędzi brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego (art. 17 ust 1 pkt 8 OchrPrzyrodU). Żadna jednak z tych sytuacji nie zachodzi w niniejszej sprawie.			powoduje i może spowodować nieaktualność orzeczenia to tym bardziej należy zwrócić uwagę, że studium, które było uchwalane w 2010 r., uchwalane było w nieco innym stanie prawnym niż studium uchwalane w 2023 r., bowiem za tym przemawia chociażby fakt, iż ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uległa ewolucji i dodano różne przepisy m.in. bilans dodany do ustawy pod koniec 2015 r., który obliguje gminę do zważenia przy opracowywaniu studium tendencji demograficznych, które w chwili obecnej i w tym studium zdecydowanie zaważyły na takiej a nie innej treści, która ma bezpośredni wpływ na wskazywanie terenów możliwych do zainwestowania. Sytuacja faktyczna bowiem też pod rządami Nowego Studium, a 14 lat temu była odmienna. Ponadto gmina ma prawo dokonywać zmian swojej polityki przestrzennej i dostosowywać ją do zmieniających się okoliczności faktycznych i prawnych. Jeden wyrok nie może nieustająco determinować polityki przestrzennej gminy i stawiać powyżej interesu społecznego interes prywatny. Ustalone projektem planu przeznaczenie pod tereny rolnicze jest zgodne ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Nie jest to samodzielne ustalenie gminy, a jest to wynik m.in. bilansu, a także uzyskanych w toku prowadzonej procedury opinii i uzgodnień organów wskazanych m.in. w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1130). Skarga na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie wstrzymuje prac nad miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.
--	--	--	--	--	--	--

				W cytowanym, prawomocnym wyroku, WSA w Poznaniu ocenił, że lokalizowanie zabudowy na terenie objętym projektem planu pozostaje w zgodzie z przepisami obowiązującymi w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielona. Wyjaśnił, że na terenie parku oraz jego otuliny nie przewidziano zakazu zabudowy mieszkaniowej. Wprowadzenie takiego zakazu planem wykraczało w ocenie Sądu poza dozwolone tymi aktami ramy prawne ograniczeń prawa własności na terenach poddanych szczególnej ochronie wartości przyrodniczych. Zakazu wprowadzania nowej zabudowy na nieruchomości objętych projektem planu nie zawiera także rozporządzenie w sprawie planu ochrony parku Puszcza Zielonka. WSA jednocześnie stwierdził, że „<i>Lokalizacja obiektów budowlanych na terenie otuliny, przy spełnieniu określonych warunków, jest zatem dozwolona i nie powoduje utraty walorów krajobrazowych, dla których utworzono park.</i>” Rada gminy i wójt, działając przy uchwaleniu planu jako organy prawodawcze, nie mogą ignorować wyroków sądowych i w sposób jawnie sprzeczny z oceną zawartą w tych wyrokach podejmować o treści w zasadzie tożsamej do uchwał uznanych już raz za niezgodne z prawem. Ponieważ projekt planu realizuje ustalenia studium przyjętego uchwałą nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Czerwonak, a uchwała ta została zaskarżona skargami z dnia 4 lipca 2024 r. wnosząc o wstrzymanie procedury planistycznej do czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg na studium. Kontynuowanie procedury naraża mnie na dalsze szkody materialne i stwarza ryzyko uchwalenia kolejnego aktu prawnego, który w sposób rażący i z obrazą dla prawomocnych wyroków sądowych, narusza treść obowiązujących przepisów i narazi urzędników na odpowiedzialność. <i>Podpis zaufany</i>			
39	15.07.2024	Osoba fizyczna	1/74	Jako właściciel działki nr 1/74 objętej projektem uchwały mpzp „Annowo- część wschodnia”, wnoszę o wstrzymanie procedury uchwalenia planu od czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg z 4 lipca 2024 r. na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Ustalone projektem planu przeznaczenie mojej nieruchomości pod tereny rolnicze w sposób rażący narusza prawo tj. 21 ust 1 w zw. Z art. 64 ust. 3 i art. 31	2R		Uwaga nie dotyczy treści projektu planu miejscowego. Trudno się zgodzić z treścią złożonych wniosków i tezę Wnioskodawców, co do uprzedniego rozstrzygnięcia kwestii kwestionowanych w studium, tj. przeznaczenia nieruchomości o przeznaczeniu budowlanym na nieruchomości rolne i powoływanie się w tym zakresie na orzeczenie NSA, tudzież WSA, które zostały podjęte w 2014 r. Zgodnie bowiem z art. 153 ustawy o Postępowaniu przed sądami

			ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zw. Z art. 2 i 7 Konstytucji RP. Podjęcie przez Radę Gminy uchwały w projektowanym kształcie odbyło by się z pogwałceniem prawomocnych orzeczeń sądowych zapadłych w odniesieniu do tego terenu i jako takie stanowiłoby przypadek przekroczenia przez funkcjonariuszy publicznych ich uprawnień na szkodę interesu właścicieli nieruchomości objętych projektem planu. ZALĄCZNIK Ciąg dalszy uzasadnienia Uwagi do projektu uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Annowo – część Wschodnia” Uchwała jest już drugą z kolei próbą bezprawnego ograniczenia przysługującego mi prawa własności nieruchomości. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu już raz- w 2014 r. uniemożliwił studium oraz podjęty na jego podstawie plan miejscowy, przewidujące analogiczne jak proponowane w aktualnym projekcie planu- rolnicze przeznaczenie tych terenów. W prawomocnym wyroku z dnia 19 września 2014 r. sygn. Akt II SA/PO 585/14, WSA w Poznaniu stwierdził niezgodność z prawem całej uchwały Nr 406/LVII/2010 Rady Gminy Czerwonak z dnia 16 września 2010 r. w sprawie zmiany Studium – ze skutkiem wyeliminowania tej uchwały z obrotu prawnego. W prawomocnym wyroku z dnia 3 października 2014 r. sygn. akt II SA/Po 756/14 WSA w Poznaniu stwierdził nieważność podjętej na podstawie ww. studium uchwały Rady Gminy Czerwonak z dnia 17 listopada 2011 r. Nr 116/XIV/2011 w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Przyczyną unieważnienia studium jak i planu miejscowego było nadużycie przez gminę władztwa planistycznego, które polegało na przeznaczeniu pod tereny rolnicze nieruchomości, które z uwagi na swoje parametry i rozdrobnienie właścicielskie nie nadawały się do rolniczego wykorzystania. Po 10 latach organy Gminy Czerwonak, jawnie lekceważące prawomocne wyroki sądowe, ponownie próbują zablokować zabudowę mojej nieruchomości pod nadzorem wprowadzenia na niej rolniczego przeznaczenia co do którego mają pełną świadomość, że jest niemożliwe do zrealizowania w tym miejscu. Działanie to, z			administracyjnymi, sądy rozstrzygające sprawy oraz wszystkie organy są związane oceną prawną i wskazaniami wyrażonymi w orzeczeniu sądu w sprawie, w której działanie, beczynność lub przewlekłe postępowanie były przedmiotem zaskarżenia, z tym istotnym założeniem, że dotyczą one ściśle określonego rozstrzygnięcia, podjętego w konkretnej sprawie. Ponadto musi pozostawać w logicznym związku z treścią orzeczenia sądu administracyjnego, w którym zostało sformułowane stanowisko. Zatem trudno dowodzić, że rozstrzygnięcie, które zapadło 10 lat temu na poziomie WSA oraz NSA ma zastosowanie, a mające zastosowanie do studium i uchylające owe studium z 2010 r. ma zastosowanie w chwili obecnej do kolejnego studium, które zostało wyprocedowane 10 lat później. Sytuacja faktyczna i prawna jest zupełnie odmienna i w związku z tym Wójt nie może uznać argumentacji proceduralnej wnioskujących. Wyroki, które zapadły między 2010 r. a 2014 r. były wiążące wyłącznie dla studium z 2010 r. i nie mają absolutnie żadnego zastosowania do studium obecnego. Art. 153. wiążący wyroki z 2014 r. dla innego stanu prawnego, dla innego studium, dla przeprowadzenia całej procedury od zera dla nowego, skarżonego dzisiaj studium. W orzeczeniach sądów administracyjnych uważa się, że wskazania nie mogą z góry narzucać sposobu rozstrzygnięcia konkretnej kwestii związanej z treścią przyszłego rozstrzygnięcia sprawy, bo władztwo planistyczne jest po stronie gminy a nie sądów administracyjnych. Dodatkowo należy również zauważyć, że w praktyce sądów administracyjnych przyjmowane jest założenie, że ocena prawna zawarta w orzeczeniu sądu administracyjnego utraci moc wiążącą w przypadku zmiany stany prawnego jeżeli spowoduje, że pogląd sądu stanie się nieaktualny. Mając na uwadze powyższe należy zwrócić uwagę, że skoro zmiana stanu prawnego od momentu wydania orzeczenia sądu do momentu podjęcia decyzji przez właściwy organ powoduje i może spowodować nieaktualność orzeczenia to tym bardziej należy zwrócić uwagę, że studium, które było uchwalane w 2010 r., uchwalane było w nieco innym stanie prawnym niż studium uchwalane w 2023 r., bowiem za tym przemawia chociażby fakt, iż ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uległa ewolucji i dodano różne przepisy m.in. bilans dodany do ustawy pod koniec 2015 r., który obowiązuje gminę do zważenia przy opracowywaniu studium tendencji
--	--	--	--	--	--	--

			premedytacją podjęte w sprzeczności z wyrokami sądowymi i na szkodę interesu właścicieli nieruchomości, nosi znamiona nadużycia uprawnień i naraża mnie na koszty i szkody materialne, których będę dochodzić. Uzasadnienia dla przeznaczenia mojej nieruchomości pod działalność rolniczą nie mogą stanowić wymogi ochrony przyrody. Moja nieruchomość zlokalizowana jest na terenie otuliny Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka (a nie Parku). Z tytułu położenia nieruchomości w otulinie parku przepisy nie wprowadzają żadnych ograniczeń w zakresie możliwości zabudowy. Studium zresztą szereg terenów zlokalizowanych w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka przeznacza ponad zabudowę (tereny oznaczone symbolami: MU*, M3 i M4). Podkreślenia wymaga, że wpływ położenia otuliny na możliwość wyłączenia na mojej nieruchomości zabudowy mieszkaniowej przeanalizował już i to w sposób wiążący dla organów gminy (z mocy art. 153 ppsa) WSA w Poznaniu w wyroku z dnia 3 października 2014 r., sygn. Akt II SA/Po 756/14 (uniemożliwiającym poprzedni plan miejscowy dla tego terenu). Sąd stwierdził, że przepisy ustawy o ochronie przyrody dla parków krajobrazowych wprowadzają różnorakie nakazy i zakazy określone w art. 17 ustawy, jednak ustawodawca nie dopuścił tam tak daleko idącego ograniczenia prawa własności, jak całkowity zakaz zabudowy. Wyjątek dotyczy tylko dwóch sytuacji: w odniesieniu do parków krajobrazowych wprowadzenie zakazu budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej (art. 17 ust. 1 pkt 7 OchrPrzyrodU) oraz zakazu lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200m od krawędzi brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego (art. 17 ust 1 pkt 8 OchrPrzyrodU). Żadna jednak z tych sytuacji nie zachodzi w niniejszej sprawie. W cytowanym, prawomocnym wyroku, WSA w Poznaniu ocenił, że lokalizowanie zabudowy na terenie objętym projektem planu pozostaje w zgodzie z przepisami obowiązującymi w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielona. Wyjaśnił, że na terenie parku oraz jego otuliny nie przewidziano zakazu zabudowy mieszkaniowej. Wprowadzenie takiego zakazu planem wykraczało w ocenie Sądu poza dozwolone tymi aktami			demograficznych, które w chwili obecnej i w tym studium zdecydowanie zaważyły na takiej a nie innej treści, która ma bezpośredni wpływ na wskazywanie terenów możliwych do zainwestowania. Sytuacja faktyczna bowiem też pod rządami Nowego Studium, a 14 lat temu była odmienna. Ponadto gmina ma prawo dokonywać zmian swojej polityki przestrzennej i dostosowywać ją do zmieniających się okoliczności faktycznych i prawnych. Jeden wyrok nie może nieustająco determinować polityki przestrzennej gminy i stawiać powyżej interesu społecznego interes prywatny. Ustalone projektem planu przeznaczenie pod tereny rolnicze jest zgodne ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Nie jest to samodzielne ustalenie gminy, a jest to wynik m.in. bilansu, a także uzyskanych w toku prowadzonej procedury opinii i uzgodnień organów wskazanych m.in. w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1130). Skarga na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie wstrzymuje prac nad miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.
--	--	--	---	--	--	---

				ramy prawne ograniczeń prawa własności na terenach poddanych szczególnej ochronie wartości przyrodniczych. Zakazu wprowadzania nowej zabudowy na nieruchomości objętych projektem planu nie zawiera także rozporządzenie w sprawie planu ochrony parku Puszcza Zielonka. WSA jednocześnie stwierdził, że „<i>Lokalizacja obiektów budowlanych na terenie otuliny, przy spełnieniu określonych warunków, jest zatem dozwolona i nie powoduje utraty walorów krajobrazowych, dla których utworzono park.</i>” Rada gminy i wójt, działając przy uchwaleniu planu jako organy prawodawcze, nie mogą ignorować wyroków sądowych i w sposób jawnie sprzeczny z oceną zawartą w tych wyrokach podejmować o treści w zasadzie tożsamej do uchwał uznanych już raz za niezgodne z prawem. Ponieważ projekt planu realizuje ustalenia studium przyjętego uchwałą nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Czerwonak, a uchwała ta została zaskarżona skargami z dnia 4 lipca 2024 r. wnosząc o wstrzymanie procedury planistycznej do czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg na studium. Kontynuowanie procedury naraża mnie na dalsze szkody materialne i stwarza ryzyko uchwalenia kolejnego aktu prawnego, który w sposób rażący i z obrazą dla prawomocnych wyroków sądowych, naruszy treść obowiązujących przepisów i narazi urzędników na odpowiedzialność. <i>Parafka wnioskodawcy</i>				
40	15.07.2024	Osoba fizyczna	1/75 302104_2.001 3.1/75	Jako właściciel działki nr 1/75 objętej projektem uchwały mpzp „Annowo- część wschodnia”, wnoszę o wstrzymanie procedury uchwalenia planu od czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg z 4 lipca 2024 r. na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Ustalone projektem planu przeznaczenie mojej nieruchomości pod tereny rolnicze w sposób rażący narusza prawo tj. 21 ust 1 w zw. Z art. 64 ust. 3 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zw. Z art. 2 i 7 Konstytucji RP. Podjęcie przez Radę Gminy uchwały w projektowanym kształcie odbyło by się z pogwałceniem prawomocnych orzeczeń sądowych zapadłych w odniesieniu do tego terenu i jako takie stanowiłoby przypadek przekroczenia przez funkcjonariuszy publicznych ich uprawnień na	2R			Uwaga nie dotyczy treści projektu planu miejscowego. Trudno się zgodzić z treścią złożonych wniosków i tezę Wnioskodawców, co do uprzedniego rozstrzygnięcia kwestii kwestionowanych w studium, tj. przeznaczenia nieruchomości o przeznaczeniu budowlanym na nieruchomości rolne i powoływanie się w tym zakresie na orzeczenie NSA, tudzież WSA, które zostały podjęte w 2014 r. Zgodnie bowiem z art. 153 ustawy o Postępowaniu przed sądami administracyjnymi, sądy rozstrzygające sprawy oraz wszystkie organy są związane oceną prawną i wskazaniami wyrażonymi w orzeczeniu sądu w sprawie, w której działanie, bezczynność lub przewlekłe postępowanie były przedmiotem zaskarżenia, z tym istotnym założeniem, że dotyczą one ściśle określonego rozstrzygnięcia, podjętego w konkretnej sprawie. Ponadto musi pozostawać w

				szkodę interesu właścicieli nieruchomości objętych projektem planu.			logicznym związku z treścią orzeczenia sądu administracyjnego, w którym zostało sformułowane stanowisko. Zatem trudno dowodzić, że rozstrzygnięcie, które zapadło 10 lat temu na poziomie WSA oraz NSA ma zastosowanie, a mające zastosowanie do studium i uchylające owe studium z 2010 r. ma zastosowanie w chwili obecnej do kolejnego studium, które zostało wyprzedowane 10 lat później. Sytuacja faktyczna i prawna jest zupełnie odmienna i w związku z tym Wójt nie może uznać argumentacji proceduralnej wnioskujących. Wyroki, które zapadły między 2010 r. a 2014 r. były wiążące wyłącznie dla studium z 2010 r. i nie mają absolutnie żadnego zastosowania do studium obecnego. Art. 153. wiążący wyroki z 2014 r. dla innego stanu prawnego, dla innego studium, dla przeprowadzenia całej procedury od zera dla nowego, skarżonego dzisiaj studium. W orzeczeniach sądów administracyjnych uważa się, że wskazania nie mogą z góry narzucać sposobu rozstrzygnięcia konkretnej kwestii związanej z treścią przyszłego rozstrzygnięcia sprawy, bo władztwo planistyczne jest po stronie gminy a nie sądów administracyjnych. Dodatkowo należy również zauważyć, że w praktyce sądów administracyjnych przyjmowane jest założenie, że ocena prawna zawarta w orzeczeniu sądu administracyjnego utraci moc wiążącą w przypadku zmiany stanu prawnego jeżeli spowoduje, że pogląd sądu stanie się nieaktualny. Mając na uwadze powyższe należy zwrócić uwagę, że skoro zmiana stanu prawnego od momentu wydania orzeczenia sądu do momentu podjęcia decyzji przez właściwy organ powoduje i może spowodować nieaktualność orzeczenia to tym bardziej należy zwrócić uwagę, że studium, które było uchwalane w 2010 r., uchwalane było w nieco innym stanie prawnym niż studium uchwalane w 2023 r., bowiem za tym przemawia chociażby fakt, iż ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uległa ewolucji i dodano różne przepisy m.in. bilans dodany do ustawy pod koniec 2015 r., który oblige gminę do zważenia przy opracowywaniu studium tendencji demograficznych, które w chwili obecnej i w tym studium zdecydowanie zaważyły na takiej a nie innej treści, która ma bezpośredni wpływ na wskazywanie terenów możliwych do zainwestowania. Sytuacja faktyczna bowiem też pod rządami Nowego Studium, a 14 lat temu była odmienna. Ponadto gmina ma prawo dokonywać zmian swojej polityki
--	--	--	--	---	--	--	---

							przestrzennej i dostosowywać ją do zmieniających się okoliczności faktycznych i prawnych. Jeden wyrok nie może nieustajająco determinować polityki przestrzennej gminy i stawiać powyżej interesu społecznego interes prywatny. Ustalone projektem planu przeznaczenie pod tereny rolnicze jest zgodne ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Nie jest to samodzielne ustalenie gminy, a jest to wynik m.in. bilansu, a także uzyskanych w toku prowadzonej procedury opinii i uzgodnień organów wskazanych m.in. w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1130). Skarga na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie wstrzymuje prac nad miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.
41	15.07.2024	Osoba fizyczna	1/15	Jako właściciel działki nr 1/15 objętej projektem uchwały mpzp „Annowo- część wschodnia”, wnoszę o wstrzymanie procedury uchwalenia planu od czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg z 4 lipca 2024 r. na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Ustalone projektem planu przeznaczenie mojej nieruchomości pod tereny rolnicze w sposób rażąco narusza prawo tj. 21 ust 1 w zw. Z art. 64 ust. 3 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zw. Z art. 2 i 7 Konstytucji RP. Podjęcie przez Radę Gminy uchwały w projektowanym kształcie odbyło by się z pogwałceniem prawomocnych orzeczeń sądowych zapadłych w odniesieniu do tego terenu i jako takie stanowiłoby przypadek przekroczenia przez funkcjonariuszy publicznych ich uprawnień na szkodę interesu właścicieli nieruchomości objętych projektem planu. ZAŁĄCZNIK Ciąg dalszy uzasadnienia Uwagi do projektu uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Annowo – część Wschodnia” Uchwała jest już drugą z kolei próbą bezprawnego ograniczenia przysługującego mi prawa własności nieruchomości. Wojewódzki Sąd Administracyjny w	2R		Uwaga nie dotyczy treści projektu planu miejscowego. Trudno się zgodzić z treścią złożonych wniosków i tezę Wnioskodawców, co do uprzedniego rozstrzygnięcia kwestii kwestionowanych w studium, tj. przeznaczenia nieruchomości o przeznaczeniu budowlanym na nieruchomości rolne i powoływanie się w tym zakresie na orzeczenie NSA, tudzież WSA, które zostały podjęte w 2014 r. Zgodnie bowiem z art. 153 ustawy o Postępowaniu przed sądami administracyjnymi, sądy rozstrzygające sprawy oraz wszystkie organy są związane oceną prawną i wskazaniami wyrażonymi w orzeczeniu sądu w sprawie, w której działanie, bezczynność lub przewlekłe postępowanie były przedmiotem zaskarżenia, z tym istotnym załozeniem, że dotyczą one ściśle określonego rozstrzygnięcia, podjętego w konkretnej sprawie. Ponadto musi pozostawać w logicznym związku z treścią orzeczenia sądu administracyjnego, w którym zostało sformułowane stanowisko. Zatem trudno dowodzić, że rozstrzygnięcie, które zapadło 10 lat temu na poziomie WSA oraz NSA ma zastosowanie, a mające zastosowanie do studium i uchylające owe studium z 2010 r. ma zastosowanie w chwili obecnej do kolejnego studium, które zostało wyprocedowane 10 lat później. Sytuacja faktyczna i prawna jest zupełnie odmienna i w związku z tym Wójt nie może uznać argumentacji proceduralnej wnioskujących.

				Poznaniu już raz- w 2014 r. uniemożliwił studium oraz podjęty na jego podstawie plan miejscowy, przewidujące analogicznie jak proponowane w aktualnym projekcie planu- rolnicze przeznaczenie tych terenów. W prawomocnym wyroku z dnia 19 września 2014 r. sygn. Akt II SA/PO 585/14, WSA w Poznaniu stwierdził niezgodność z prawem całej uchwały Nr 406/LVIII/2010 Rady Gminy Czerwonak z dnia 16 września 2010 r. w sprawie zmiany Studium – ze skutkiem wyeliminowania tej uchwały z obrotu prawnego. W prawomocnym wyroku z dnia 3 października 2014 r. sygn. akt II SA/Po 756/14 WSA w Poznaniu stwierdził nieważność podjętej na podstawie ww. studium uchwały Rady Gminy Czerwonak z dnia 17 listopada 2011 r. Nr 116/XIV/2011 w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Przyczyną unieważnienia studium jak i planu miejscowego było nadużycie przez gminę władztwa planistycznego, które polegało na przeznaczeniu pod tereny rolnicze nieruchomości, które z uwagi na swoje parametry i rozdrobnienie właścicielskie nie nadawały się do rolniczego wykorzystania. Po 10 latach organy Gminy Czerwonak, jawnie lekceważące prawomocne wyroki sądowe, ponownie próbują zablokować zabudowę mojej nieruchomości pod nadzorem wprowadzenia na niej rolniczego przeznaczenia co do którego mają pełną świadomość, że jest niemożliwe do zrealizowania w tym miejscu. Działanie to, z premedytacją podjęte w sprzeczności z wyrokami sądowymi i na szkodę interesu właścicieli nieruchomości, nosi znamiona nadużycia uprawnień i naraża mnie na koszty i szkody materialne, których będę doświadczać. Uzasadnienia dla przeznaczenia mojej nieruchomości pod działalność rolniczą nie mogą stanowić wymogi ochrony przyrody: Moja nieruchomość zlokalizowana jest na terenie otuliny Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka (a nie Parku). Z tytułu położenia nieruchomości w otulinie parku przepisy nie wprowadzają żadnych ograniczeń w zakresie możliwości zabudowy. Studium zresztą szereg terenów zlokalizowanych w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka przeznacza ponad zabudowę (tereny oznaczone symbolami: MU*, M3 i M4). Podkreślenia wymaga, że wpływ położenia otuliny na możliwość wyłączenia na mojej nieruchomości zabudowy mieszkaniowej przeanalizował już i to w sposób wiążący dla organów gminy (z mocy art. 153 ppsa) WSA w		Wyroki, które zapadły między 2010 r. a 2014 r. były wiążące wyłącznie dla studium z 2010 r. i nie mają absolutnie żadnego zastosowania do studium obecnego. Art. 153, wiążący wyroki z 2014 r. dla innego stanu prawnego, dla innego studium, dla przeprowadzenia całej procedury od zera dla nowego, skarżonego dzisiaj studium. W orzeczeniach sądów administracyjnych uważa się, że wskazania nie mogą z góry narzucać sposobu rozstrzygnięcia konkretnej kwestii związanej z treścią przyszłego rozstrzygnięcia sprawy, bo władztwo planistyczne jest po stronie gminy a nie sądów administracyjnych. Dodatkowo należy również zauważyć, że w praktyce sądów administracyjnych przyjmowane jest założenie, że ocena prawna zawarta w orzeczeniu sądu administracyjnego utraci moc wiążącą w przypadku zmiany stanu prawnego jeżeli spowoduje, że pogląd sądu stanie się nieaktualny. Mając na uwadze powyższe należy zwrócić uwagę, że skoro zmiana stanu prawnego od momentu wydania orzeczenia sądu do momentu podjęcia decyzji przez właściwy organ powoduje i może spowodować nieaktualność orzeczenia to tym bardziej należy zwrócić uwagę, że studium, które było uchwalane w 2010 r., uchwalane było w nieco innym stanie prawnym niż studium uchwalane w 2023 r., bowiem za tym przemawia chociażby fakt, iż ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uległa ewolucji i dodano różne przepisy m.in. bilans dodany do ustawy pod koniec 2015 r., który obowiązuje gminę do zważenia przy opracowywaniu studium tendencji demograficznych, które w chwili obecnej i w tym studium zdecydowanie zaważyły na takiej a nie innej treści, która ma bezpośredni wpływ na wskazywanie terenów możliwych do zainwestowania. Sytuacja faktyczna bowiem też pod rządami Nowego Studium, a 14 lat temu była odmienna. Ponadto gmina ma prawo dokonywać zmian swojej polityki przestrzennej i dostosowywać ją do zmieniających się okoliczności faktycznych i prawnych. Jeden wyrok nie może nieustająco determinować polityki przestrzennej gminy i stawiać powyżej interesu społecznego interes prywatny. Ustalone projektem planu przeznaczenie pod tereny rolnicze jest zgodne ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Nie jest to samodzielne ustalenie gminy, a jest to wynik m.in. bilansu, a także uzyskanych w toku prowadzonej procedury opinii i uzgodnień organów wskazanych
--	--	--	--	---	--	---

				Poznaniu w wyroku z dnia 3 października 2014 r., sygn. Akt II SA/Po 756/14 (uniemożliwiającym poprzedni plan miejscowy dla tego terenu). Sąd stwierdził, że przepisy ustawy o ochronie przyrody dla parków krajobrazowych wprowadzają różnorakie nakazy i zakazy określone w art. 17 ustawy, jednak ustawodawca nie dopuścił tam tak daleko idącego ograniczenia prawa własności, jak całkowity zakaz zabudowy. Wyjątek dotyczy tylko dwóch sytuacji: w odniesieniu do parków krajobrazowych wprowadzenie zakazu budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej (art. 17 ust. 1 pkt 7 OchrPrzyrodU) oraz zakazu lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200m od krawędzi brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego (art. 17 ust 1 pkt 8 OchrPrzyrodU). Żadna jednak z tych sytuacji nie zachodzi w niniejszej sprawie. W cytowanym, prawomocnym wyroku, WSA w Poznaniu ocenił, że lokalizowanie zabudowy na terenie objętym projektem planu pozostaje w zgodzie z przepisami obowiązującymi w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielona. Wyjaśnił, że na terenie parku oraz jego otuliny nie przewidziano zakazu zabudowy mieszkaniowej. Wprowadzenie takiego zakazu planem wykraczało w ocenie Sądu poza dozwolone tymi aktami ramy prawne ograniczeń prawa własności na terenach poddanych szczególnej ochronie wartości przyrodniczych. Zakazu wprowadzania nowej zabudowy na nieruchomości objętych projektem planu nie zawiera także rozporządzenie w sprawie planu ochrony parku Puszcza Zielonka. WSA jednocześnie stwierdził, że „<i>Lokalizacja obiektów budowlanych na terenie otuliny, przy spełnieniu określonych warunków, jest zatem dozwolona i nie powoduje utraty walorów krajobrazowych, dla których utworzono park.</i>” Rada gminy i wójt, działając przy uchwaleniu planu jako organy prawodawcze, nie mogą ignorować wyroków sądowych i w sposób jawnie sprzeczny z oceną zawartą w tych wyrokach podejmować o treści w zasadzie tożsamej do uchwał uznanych już raz za niezgodne z prawem. Ponieważ projekt planu realizuje ustalenia studium przyjętego uchwałą nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Czerwonak, a uchwała ta została			m.in. w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1130). Skarga na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie wstrzymuje prac nad miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.
--	--	--	--	--	--	--	---

				zaskarżona skargami z dnia 4 lipca 2024 r. wnosząc o wstrzymanie procedury planistycznej do czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg na studium. Kontynuowanie procedury naraża mnie na dalsze szkody materialne i stwarza ryzyko uchwalenia kolejnego aktu prawnego, który w sposób rażący i z obrazą dla prawomocnych wyroków sądowych, narusza treść obowiązujących przepisów i narazi urzędników na odpowiedzialność.			
42	15.07.2024	Osoba fizyczna	1/19 302104_2.001 3.1/19	Jako właściciel działki nr 1/19 objętej projektem uchwały mpzp „Annowo- część wschodnia”, wnosząc o wstrzymanie procedury uchwalenia planu od czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg z 4 lipca 2024 r. na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Ustalone projektem planu przeznaczenie mojej nieruchomości pod tereny rolnicze w sposób rażący narusza prawo tj. 21 ust 1 w zw. Z art. 64 ust. 3 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zw. Z art. 2 i 7 Konstytucji RP. Podjęcie przez Radę Gminy uchwały w projektowanym kształcie odbyło by się z pogwałceniem prawomocnych orzeczeń sądowych zapadłych w odniesieniu do tego terenu i jako takie stanowiłoby przypadek przekroczenia przez funkcjonariuszy publicznych ich uprawnień na szkodę interesu właścicieli nieruchomości objętych projektem planu. ZAŁĄCZNIK Ciąg dalszy uzasadnienia Uwagi do projektu uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Annowo – część Wschodnia” Uchwała jest już drugą z kolei próbą bezprawnego ograniczenia przysługującego mi prawa własności nieruchomości. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu już raz- w 2014 r. uniemożliwił studium oraz podjęty na jego podstawie plan miejscowy, przewidujące analogiczne jak proponowane w aktualnym projekcie planu- rolnicze przeznaczenie tych terenów. W prawomocnym wyroku z dnia 19 września 2014 r. sygn. Akt II SA/PO 585/14, WSA w Poznaniu stwierdził niezgodność z prawem całej uchwały Nr 406/LVII/2010 Rady Gminy Czerwonak z dnia 16 września 2010 r. w sprawie zmiany Studium – ze skutkiem wyeliminowania tej uchwały z obrotu prawnego.	2R		Uwaga nie dotyczy treści projektu planu miejscowego. Trudno się zgodzić z treścią złożonych wniosków i tezę Wnioskodawców, co do uprzedniego rozstrzygnięcia kwestii kwestionowanych w studium, tj. przeznaczenia nieruchomości o przeznaczeniu budowlanym na nieruchomości rolne i powoływanie się w tym zakresie na orzeczenie NSA, tudzież WSA, które zostały podjęte w 2014 r. Zgodnie bowiem z art. 153 ustawy o Postępowaniu przed sądami administracyjnymi, sądy rozstrzygające sprawy oraz wszystkie organy są związane oceną prawną i wskazaniami wyrażonymi w orzeczeniu sądu w sprawie, w której działanie, bezczynność lub przewlekłe postępowanie były przedmiotem zaskarżenia, z tym istotnym założeniem, że dotyczą one ściśle określonego rozstrzygnięcia, podjętego w konkretnej sprawie. Ponadto musi pozostawać w logicznym związku z treścią orzeczenia sądu administracyjnego, w którym zostało sformułowane stanowisko. Zatem trudno dowodzić, że rozstrzygnięcie, które zapadło 10 lat temu na poziomie WSA oraz NSA ma zastosowanie, a mające zastosowanie do studium i uchylające owe studium z 2010 r. ma zastosowanie w chwili obecnej do kolejnego studium, które zostało wyprocedowane 10 lat później. Sytuacja faktyczna i prawna jest zupełnie odmienna i w związku z tym Wójt nie może uznać argumentacji proceduralnej wnioskujących. Wyroki, które zapadły między 2010 r. a 2014 r. były wiążące wyłącznie dla studium z 2010 r. i nie mają absolutnie żadnego zastosowania do studium obecnego. Art. 153. wiążący wyroki z 2014 r. dla innego stanu prawnego, dla innego studium, dla przeprowadzenia całej procedury od zera dla nowego, skarżonego dzisiaj studium. W orzeczeniach sądów administracyjnych uważa się, że wskazania nie mogą z góry narzucać sposobu rozstrzygnięcia konkretnej kwestii związanej z treścią przyszłego rozstrzygnięcia

			W prawomocnym wyroku z dnia 3 października 2014 r. sygn. akt II SA/Po 756/14 WSA w Poznaniu stwierdził nieważność podjętej na podstawie ww. studium uchwały Rady Gminy Czerwonak z dnia 17 listopada 2011 r. Nr 116/XIV/2011 w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Przyczyną unieważnienia studium jak i planu miejscowego było nadużycie przez gminę władztwa planistycznego, które polegało na przeznaczeniu pod tereny rolnicze nieruchomości, które z uwagi na swoje parametry i rozdrobnienie właścicielskie nie nadawały się do rolniczego wykorzystania. Po 10 latach organy Gminy Czerwonak, jawnie lekceważące prawomocne wyroki sądowe, ponownie próbują zablokować zabudowę mojej nieruchomości pod nadzorem wprowadzenia na niej rolniczego przeznaczenia co do którego mają pełną świadomość, że jest niemożliwe do zrealizowania w tym miejscu. Działanie to, z premedytacją podjęte w sprzeczności z wyrokami sądowymi i na szkodę interesu właścicieli nieruchomości, nosi znamiona nadużycia uprawnień i naraża mnie na koszty i szkody materialne, których będę doznał. Uzasadnienia dla przeznaczenia mojej nieruchomości pod działalność rolniczą nie mogą stanowić wymogi ochrony przyrody. Moja nieruchomość zlokalizowana jest na terenie otuliny Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka (a nie Parku). Z tytułu położenia nieruchomości w otulinie parku przepisy nie wprowadzają żadnych ograniczeń w zakresie możliwości zabudowy. Studium zresztą szereg terenów zlokalizowanych w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka przeznacza ponad zabudowę (tereny oznaczone symbolami: MU*, M3 i M4). Podkreślenia wymaga, że wpływ położenia otuliny na możliwość wyłączenia na mojej nieruchomości zabudowy mieszkaniowej przeanalizował już i to w sposób wiążący dla organów gminy (z mocy art. 153 ppsa) WSA w Poznaniu w wyroku z dnia 3 października 2014 r., sygn. Akt II SA/Po 756/14 (uniemożliwiającym poprzedni plan miejscowy dla tego terenu). Sąd stwierdził, że przepisy ustawy o ochronie przyrody dla parków krajobrazowych wprowadzają różnorakie nakazy i zakazy określone w art. 17 ustawy, jednak ustawodawca nie dopuścił tam tak daleko idącego ograniczenia prawa własności, jak całkowity zakaz zabudowy. Wyjątek dotyczy tylko dwóch sytuacji: w odniesieniu do parków krajobrazowych wprowadzenie zakazu budowania nowych obiektów budowlanych w			sprawy, bo władztwo planistyczne jest po stronie gminy a nie sądów administracyjnych. Dodatkowo należy również zauważyć, że w praktyce sądów administracyjnych przyjmowane jest założenie, że ocena prawna zawarta w orzeczeniu sądu administracyjnego utraci moc wiążącą w przypadku zmiany stanu prawnego jeżeli spowoduje, że pogląd sądu stanie się nieaktualny. Mając na uwadze powyższe należy zwrócić uwagę, że skoro zmiana stanu prawnego od momentu wydania orzeczenia sądu do momentu podjęcia decyzji przez właściwy organ powoduje i może spowodować nieaktualność orzeczenia to tym bardziej należy zwrócić uwagę, że studium, które było uchwalane w 2010 r., uchwalane było w nieco innym stanie prawnym niż studium uchwalane w 2023 r., bowiem za tym przemawia chociażby fakt, iż ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uległa ewolucji i dodano różne przepisy m.in. bilans dodany do ustawy pod koniec 2015 r., który oblige gminę do zważenia przy opracowywaniu studium tendencji demograficznych, które w chwili obecnej i w tym studium zdecydowanie zaważyły na takiej a nie innej treści, która ma bezpośredni wpływ na wskazywanie terenów możliwych do zainwestowania. Sytuacja faktyczna bowiem też pod rządami Nowego Studium, a 14 lat temu była odmienna. Ponadto gmina ma prawo dokonywać zmian swojej polityki przestrzennej i dostosowywać ją do zmieniających się okoliczności faktycznych i prawnych. Jeden wyrok nie może nieustająco determinować polityki przestrzennej gminy i stawiać powyżej interesu społecznego interes prywatny. Ustalone projektem planu przeznaczenie pod tereny rolnicze jest zgodne ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Nie jest to samodzielne ustalenie gminy, a jest to wynik m.in. bilansu, a także uzyskanych w toku prowadzonej procedury opinii i uzgodnień organów wskazanych m.in. w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1130). Skarga na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie wstrzymuje prac nad miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.
--	--	--	---	--	--	--

				pasie szerokości 100m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej (art. 17 ust. 1 pkt 7 OchrPrzyrodU) oraz zakazu lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200m od krawędzi brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego (art. 17 ust 1 pkt 8 OchrPrzyrodU). Żadna jednak z tych sytuacji nie zachodzi w niniejszej sprawie. W cytowanym, prawomocnym wyroku, WSA w Poznaniu ocenił, że lokalizowanie zabudowy na terenie objętym projektem planu pozostaje w zgodzie z przepisami obowiązującymi w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielona. Wyjaśnił, że na terenie parku oraz jego otuliny nie przewidziano zakazu zabudowy mieszkaniowej. Wprowadzenie takiego zakazu planem wykraczało w ocenie Sądu poza dozwolone tymi aktami ramy prawne ograniczeń prawa własności na terenach poddanych szczególnej ochronie wartości przyrodniczych. Zakazu wprowadzania nowej zabudowy na nieruchomości objętych projektem planu nie zawiera także rozporządzenie w sprawie planu ochrony parku Puszcza Zielonka. WSA jednocześnie stwierdził, że „<i>Lokalizacja obiektów budowlanych na terenie otuliny, przy spełnieniu określonych warunków, jest zatem dozwolona i nie powoduje utraty walorów krajobrazowych, dla których utworzono park.</i>” Rada gminy i wójt, działając przy uchwaleniu planu jako organy prawodawcze, nie mogą ignorować wyroków sądowych i w sposób jawnie sprzeczny z oceną zawartą w tych wyrokach podejmować o treści w zasadzie tożsamej do uchwał uznanych już raz za niezgodne z prawem. Ponieważ projekt planu realizuje ustalenia studium przyjętego uchwałą nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Czerwonak, a uchwała ta została zaskarżona skargami z dnia 4 lipca 2024 r. wnosząc o wstrzymanie procedury planistycznej do czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg na studium. Kontynuowanie procedury naraża mnie na dalsze szkody materialne i stwarza ryzyko uchwalenia kolejnego aktu prawnego, który w sposób rażący i z obrażą dla prawomocnych wyroków sądowych, naruszy treść obowiązujących przepisów i narazi urzędników na odpowiedzialność. <i>Parafka Wnioskodawcy</i>				
--	--	--	--	--	--	--	--	--

43	15.07.2024	Osoba fizyczna	1/43 302104_2.001 3.1/43	Jako właściciel działki nr 1/43 objętej projektem uchwały mpzp „Annowo- część wschodnia”, wnoszę o wstrzymanie procedury uchwalenia planu od czasu prawomocnego rozpatrzenia skarg z 4 lipca 2024 r. na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Ustalone projektem planu przeznaczenie mojej nieruchomości pod tereny rolnicze w sposób rażąco narusza prawo tj. 21 ust 1 w zw. Z art. 64 ust. 3 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zw. Z art. 2 i 7 Konstytucji RP. Podjęcie przez Radę Gminy uchwały w projektowanym kształcie odbyło by się z pogwałceniem prawomocnych orzeczeń sądowych zapadłych w odniesieniu do tego terenu i jako takie stanowiłoby przypadek przekroczenia przez funkcjonariuszy publicznych ich uprawnień na szkodę interesu właścicieli nieruchomości objętych projektem planu.	2R		Uwaga nie dotyczy treści projektu planu miejscowego. Trudno się zgodzić z treścią złożonych wniosków i tezę Wnioskodawców, co do uprzedniego rozstrzygnięcia kwestii kwestionowanych w studium, tj. przeznaczenia nieruchomości o przeznaczeniu budowlanym na nieruchomości rolne i powoływanie się w tym zakresie na orzeczenie NSA, tudzież WSA, które zostały podjęte w 2014 r. Zgodnie bowiem z art. 153 ustawy o Postępowaniu przed sądami administracyjnymi, sądy rozstrzygające sprawy oraz wszystkie organy są związane oceną prawną i wskazaniami wyrażonymi w orzeczeniu sądu w sprawie, w której działanie, bezczynność lub przewlekłe postępowanie były przedmiotem zaskarżenia, z tym istotnym założeniem, że dotyczą one ściśle określonego rozstrzygnięcia, podjętego w konkretnej sprawie. Ponadto musi pozostawać w logicznym związku z treścią orzeczenia sądu administracyjnego, w którym zostało sformułowane stanowisko. Zatem trudno dowodzić, że rozstrzygnięcie, które zapadło 10 lat temu na poziomie WSA oraz NSA ma zastosowanie, a mające zastosowanie do studium i uchylające owe studium z 2010 r. ma zastosowanie w chwili obecnej do kolejnego studium, które zostało wyprocedowane 10 lat później. Sytuacja faktyczna i prawna jest zupełnie odmienna i w związku z tym Wójt nie może uznać argumentacji proceduralnej wnioskujących. Wyroki, które zapadły między 2010 r. a 2014 r. były wiążące wyłącznie dla studium z 2010 r. i nie mają absolutnie żadnego zastosowania do studium obecnego. Art. 153. wiążący wyroki z 2014 r. dla innego stanu prawnego, dla innego studium, dla przeprowadzenia całej procedury od zera dla nowego, skarżonego dzisiaj studium. W orzeczeniach sądów administracyjnych uważa się, że wskazania nie mogą z góry narzucać sposobu rozstrzygnięcia konkretnej kwestii związanej z treścią przyszłego rozstrzygnięcia sprawy, bo władztwo planistyczne jest po stronie gminy a nie sądów administracyjnych. Dodatkowo należy również zauważyć, że w praktyce sądów administracyjnych przyjmowane jest założenie, że ocena prawna zawarta w orzeczeniu sądu administracyjnego utraci moc wiążącą w przypadku zmiany stanu prawnego jeżeli spowoduje, że pogląd sądu stanie się nieaktualny. Mając na uwadze powyższe należy zwrócić uwagę, że skoro zmiana stanu prawnego od momentu wydania orzeczenia sądu do momentu podjęcia decyzji przez właściwy organ
----	------------	----------------	------------------------------------	--	----	--	---

							powoduje i może spowodować nieaktualność orzeczenia to tym bardziej należy zwrócić uwagę, że studium, które było uchwalane w 2010 r., uchwalane było w nieco innym stanie prawnym niż studium uchwalane w 2023 r., bowiem za tym przemawia chociażby fakt, iż ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uległa ewolucji i dodano różne przepisy m.in. bilans dodany do ustawy pod koniec 2015 r., który obliguje gminę do zważenia przy opracowywaniu studium tendencji demograficznych, które w chwili obecnej i w tym studium zdecydowanie zaważyły na takiej a nie innej treści, która ma bezpośredni wpływ na wskazywanie terenów możliwych do zainwestowania. Sytuacja faktyczna bowiem też pod rządami Nowego Studium, a 14 lat temu była odmienna. Ponadto gmina ma prawo dokonywać zmian swojej polityki przestrzennej i dostosowywać ją do zmieniających się okoliczności faktycznych i prawnych. Jeden wyrok nie może nieustająco determinować polityki przestrzennej gminy i stawiać powyżej interesu społecznego interes prywatny. Ustalone projektem planu przeznaczenie pod tereny rolnicze jest zgodne ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Nie jest to samodzielne ustalenie gminy, a jest to wynik m.in. bilansu, a także uzyskanych w toku prowadzonej procedury opinii i uzgodnień organów wskazanych m.in. w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1130). Skarga na uchwałę nr 778/LXXII/2023 Rady Gminy Czerwonak z dnia 23 listopada 2023r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie wstrzymuje prac nad miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.
44	09.07.2024	Osoba fizyczna	1/54	WNOSZĘ O ZMIANĘ I USTALENIE PRZEZNACZENIE MOJEJ DZIAŁKI NR 1/54 JAKO TERENY ZABUDOWY ZAGRODOWEJ	1R		Symbolem RM „Tereny zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodnich” w projekcie planu oznaczone zostały działki, które uzyskały pozwolenie na budowę.

Załącznik Nr 3 do uchwały Nr 43/IV/2024

Rady Gminy Czerwonak

z dnia 29 sierpnia 2024 r.

Rozstrzygnięcie Rady Gminy Czerwonak o sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych

Na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130) Rada Gminy Czerwonak rozstrzyga, co następuje:

§ 1. Określa się sposób realizacji oraz zasady finansowania inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, służących zaspokajaniu zbiorowych potrzeb wspólnoty, które należą do zadań własnych gminy.

§ 2. Opis sposobu realizacji inwestycji:

a) realizacja inwestycji przebiegać będzie zgodnie z obowiązującymi przepisami, w tym m.in. ustawą prawo budowlane, ustawą o zamówieniach publicznych, samorządzie gminnym, gospodarce komunalnej i o ochronie środowiska.

§ 3. Finansowanie inwestycji będzie odbywać się poprzez:

- a) wydatki z budżetu gminy;
- b) środki z Unii Europejskiej.

Załącznik Nr 4 do uchwały Nr 43/IV/2024

Rady Gminy Czerwonak

z dnia 29 sierpnia 2024 r.

Zalacznik4.xml

**Dane przestrzenne, o których mowa w art. 67a ust. 3 i 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r.
o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2020 r. poz. 293 z późn. zm.)
ujawnione zostaną po kliknięciu w ikonę**